

מה 89

שםות ווארוא

**באל שדי ובשמי יהוה לא נודעתי
לهم : ד' ו גם הקמתי את-ברית
אתם לחתת להם את-ארץ בגען את**

בן עוזרא

באל שדי. בנטחטיים בנטחות וככלן חמלתי השם-Barai נזכר בטלות שחוברתי (זז) והעולם היטפַּל נכס הני אל שדי : ושמי ה' לא נודעתי להם. גם קודטני היה כתיב כלון הלא לא כבודטני (זז) וגם נכרתי לפס נמלת חממת טלי בועליה נקרח סמי כי נחמן לחמת דברי טלי בטלתי ולג קיימתי ז') : (ז) וגם הקמתי את בריתנו. וגם כטנלהיטי לפס באל שדי נלבתי ופעמתי נריכתי ביני ובייס : להת להם את ארץ בגען. לאכלאס חזיל (זז) שהשם אמר לאברהם כא מאטנגניות שליך (זז) וקרוב סוג הטעם אין טול לישראל (זז), ועוד אבא זה בפ' כי תשא ז') על בן אמר השם לאברהם קודם ואראה את זרעך „אני אל שדי“ (ברא' ז' ז') שפירושו מנaza המערכות העליונות, לא שהטורה תשחת (זז) רק שידע הדבק בשמו שיחדש לו טוב שלא יהיה בטערתו (זז) על בן אמר יעקב „הטאנך הדנא לאותי סבל רעי“ (שם פה) שהיה נכון לבא עלי (זז), וזה הוא סוד כל התורה (זז) כאשר אפרש עוד (זז), והנה האבות לא הנעה מעלהם לדבקה בשם בסשה אשר ידעו השם פנים בפנים, על בן היה יכול משה לשנות תולדות עולם השбел, ולהחדש אותן וטופתיהם. שלא יכול האבות לחדרם (זז) (זז), והנה משה אמר שני דברים אחד „לטה והשלחתני“ (לטלה ה' כב) : והשנוי „זהצל לא הצלה את עבדך“ (שם שם בז'), והשיב על האחרון „עתה תראה אשר עשה לפרעה“ (לטלה ז' א), ועל הראשון (זז) ויאמר אליו אני ד' (לטלה ז' ב) (זז) והטעם כי על ידי האבות נודע שמי שהוא אל שדי (זז) ועל ידע שמי ד' הגביד בעולם אשר אמר לבני ישראל אני ד' *, והנה שלחהיך להודיע זה השם (ז') : ד' ו גם הקמויות. גם שלוחתיך בעבר שהקומות עם האבות הייתה לך

קרני אור

[ט] וכן כתוב נס' כס' כי זו כתם לך כי נלט נטולס כ"ג : (מנ) חכמים מצוטטים עד סגול מגפ"ה, כלל תרלה כי לך תמלגן נבדו" (חכ' עג יח) : (מה) ר"ל נצחות האלים מחרתו טובי רלוונט (מו) פ"י וו"ס היה מתה מתה קשות קשות קשות (מו) גן, (זכת) קנו ה' נדרים נ' ה' :

מן חממי וכחיקם הטעניש וכחלהללות סכוויים, בעלין בנטחות הנטבע בנטחים לפיע טעות מהגנלית וגוויות חמם : (מט) גן, (נדרים נ' ה') (לטטה נג' ה'), וכן יהמר סס' וו'קו צהילן היה מול ניראל כל ומון סקס טומרי כתורה, והס לך יסמרק יטלו נס המול כהבר כו' מנוסה" : (נכ) פ"י לך סכמה תנטה, ומחדך בטבע טל דרך המופת, רק סבכ סנות להילו מרעהו, רק מה טהמוד זטמי ד' לך נודעתי לך, כוון צו' טל זה כס סמורה סמסחות סמערכות ומחדך חותות ומופתים : (נכ) זטמיה "במערכות" : (נכ) ר"ל סבוק רהוי לנו טלי סמערכות, וזה הכהה העליזון (לפי סבוק דבזק גנו) טמර חותוי, זטמיה "הלו" : (נכ) להורות לנו כל סמות וסדרלים לדבקה כס' יתי, וכל זה כל סבוקה גמלתיס מהמערכות : (נכ) (לטטה נג' כה) עוויז' : (נו) וכן לך הניטה מעלה כהונת לדקה כס' כמהה אליך יזש הפס' פנים לך פנים, ע"כ יכול מהה לננות תולדות השולס ולפעות חותות ומופתים ע"כ יכול הנטחות לנטחות : (נו) על "למה זה טלחתני" : (נכ) וכן יהמר (לטלה ז' ה') צפיי פקלר : (נכ) דעתו כי לחי נרהי לאלות בכח ידי אליך היה מנגה טול מערצת קילויס ומכライם לעזר לבחויר : *) תוכ' פס נטלה יוז' ה' המורה טול הנאה תלירס גני הפסוק : (ס) וגענור וזה סלחתי נטען יודע על ייך כס' קונה גושס בהתקדים מהותם ומופתים על ייך גנו, כהך מהך לך נמוך לך נמוך וגו' :

אונקלוס

זטמי ז' לא הזדעת באל שדי ובשמי יהוה לא נודעתי קים עטהון לטפון להזון ית ארעה לבגנון ית אך עא תותבותהן רשי

באל שדי. בנטחטיים בנטחות וככלן חמלתי השם-Barai נזכר בטלות שחוברתי (זז) והעולם היטפַּל נכס הני אל שדי : ושמי ה' לא נודעתי להם. גם קודטני היה כתיב כלון הלא לא כבודטני (זז) וגם נכרתי לפס נמלת חממת טלי בועליה נקרח סמי כי נחמן לחמת דברי טלי בטלתי ולג קיימתי ז') : (ז) וגם הקמתי את בריתנו. וגם כטנלהיטי לפס באל שדי נלבתי ופעמתי נריכתי ביני ובייס : להת להם את ארץ בגען. לאכלאס חזיל (זז) שהשם אמר לאברהם כא מאטנגניות שליך (זז) וקרוב סוג הטעם אין טול לישראל (זז), ועוד אבא זה בפ' כי תשא ז') על בן אמר השם לאברהם קודם ואראה את זרעך „אני אל שדי“ (ברא' ז' ז') שפירושו מנaza המערכות העליונות, לא שהטורה תשחת (זז) רק שידע הדבק בשמו שיחדש לו טוב שלא יהיה בטערתו (זז) על בן אמר יעקב „הטאנך הדנא לאותי סבל רעי“ (שם פה) שהיה נכון לבא עלי (זז), וזה הוא הוא סוד כל התורה (זז) כאשר אפרש עוד (זז), והנה האבות לא הנעה מעלהם לדבקה בשם בסשה אשר ידעו השם פנים בפנים, על בן היה יכול משה לשנות תולדות עולם השбел, ולה�新 אותן וטופתיהם. שלא יכול האבות לחדרם (זז) (זז), והנה משה אמר שני דברים אחד „לטה והשלחתני“ (לטלה ה' כב) : והשנוי „זהצל לא הצלה את עבדך“ (שם שם בז'), והשיב על האחרון „עתה תראה אשר עשה לפרעה“ (לטלה ז' א), ועל הראשון (זז) ויאמר אליו אני ד' (לטלה ז' ב) (זז) והטעם כי על ידי האבות נודע שמי שהוא אל שדי (זז) ועל ידע שמי ד' הגביד בעולם אשר אמר לבני ישראל אני ד' *, והנה שלחהיך להודיע זה השם (ז') : ד' ו גם הקמויות. גם שלוחתיך בעבר שהקומות עם האבות הייתה לך

יהל אור

מה טעם זה מורה עליו : (מנ) למולה ג' ט' : (מנ) ר"ל משולס סהומלע : (מד) כמי'ס "עוסה נפלחות נבדו" (חכ' עג יח) : (מה) ר"ל נצחות האלים מחרתו טובי רלוונט (מו) פ"י וו"ס היה מתה מתה קשות קשות קשות (מו) גן, (זכת) קנו ה' נדרים נ' ה' :

מן חממי וכחיקם הטעניש וכחלהללות סכוויים, בעלין בנטבע בנטחים לפיע טעות מהגנלית וגוויות חמם : (מט) גן, (נדרים נ' ה') (לטטה נג' ה'), וכן יהמר סס' וו'קו צהילן היה מול ניראל כל ומון סקס טומרי כתורה, והס לך יסמרק יטלו נס המול כהבר כו' מנוסה" : (נכ) פ"י לך סכמה תנטה, ומחדך בטבע טל דרך המופת, רק סבכ סנות להילו מרעהו, רק מה טהמוד זטמי ד' לך נודעתי לך, כוון צו' טל זה כס סמורה סמסחות סמערכות ומחדך חותות ומופתים : (נכ) זטמיה "במערכות" : (נכ) ר"ל סבוק רהוי לנו טלי סמערכות, וזה הכהה העליזון (לפי סבוק דבזק גנו) טמര חותוי, זטמיה "הלו" : (נכ) להורות לנו כל סמות וסדרלים לדבקה כס' יתי, וכל זה כל סבוקה גמלתיס מהמערכות : (נכ) (לטטה נג' כה) עוויז' : (נו) וכן לך הניטה מעלה כהונת לדקה כס' כמהה אליך יזש הפס' פנים לך פנים, ע"כ יכול מהה לננות תולדות השולס ולפעות חותות ומופתים ע"כ יכול הנטחות לנטחות : (נו) על "למה זה טלחתני" : (נכ) וכן יהמר (לטלה ז' ה') צפיי פקלר : (נכ) דעתו כי לחי נרהי לאלות בכח ידי אליך היה מנגה טול מערצת קילויס ומכライם לעזר לבחויר : *) תוכ' פס נטלה יוז' ה' המורה טול הנאה תלירס גני הפסוק : (ס) וגענור וזה סלחתי נטען יודע על ייך כס' קונה גושס בהתקדים מהותם ומופתים על ייך גנו, כהך מהך לך נמוך לך נמוך וגו' :

כח

משמעות רשי : ט) עין נפק"ז ונפליך טכל טוכ נסכו כתיען לטין מהכו : ז') קיימתיים (זז) :

אונקלום

שמות ו/orא

90

דעתך בָּה: ה' ו/אף קדמי שמייע ית קבילה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִצְרָאֵי פְּלִיחָיו בְּהַזּוֹן וְדָקִירָא יְתִ קִימִי: ו' בֶּן אָמָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָנָא יְיָ ו/אֲפִיךְ יַתְכּוֹן מִגּוֹ דְּחֹק פְּלִיחָיו מִצְרָאֵי נָאשִׁיב יַתְכּוֹן מִפְּלִיחָיו חִנְחָוֹן וְאָפְרוֹז יַתְכּוֹן בְּדָרְעָא מְרֻמָּא וְבֶן דִּינֵו בְּרַכְיוֹ: ו' וְאֶקְרֵב יַתְכּוֹן קָדְמִי לְעַמָּא וְאֶהָנוּ לְבָנָן לְאָלָה וְתִדְעָו אָרֵי אָנָא יְיָ

ארֵץ מִגְרִיחָם אֲשֶׁר־גָּרְוּ בָהּ: הַוּגָּם אַנְּיִ שְׁמַעְתִּי אֶת־נְאָקְתָּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרָיִם מִעֲבָדָים אֶתְכֶם וְאָזְבָּר אֶת־בְּרִיתִי: וְלִכְןָ אָמָר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אַנְּיִ יְהֹוָה וְהַזָּאתִי אֶתְכֶם מִתְחַת סְבִּלְתָּת מִצְרָיִם וְהַצְלָתִי אֶתְכֶם מִעֲבָדָתָם וְגַאֲלָתִי אֶתְכֶם בְּזַרְעוֹ גַּטְיוֹה וּבְשְׁפָטִים גָּדוֹלִים: וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם לְיַלְכָלָה אֱלֹהִים וַיַּדְעָתֶם כִּי אַנְּיִ יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם

רשוי

בפלקמת מילה נ hollow חני חל סדי וגוי' וכותמי לך ולזולעך חלחיק חט חלן מגורייך יא') לוחק כי לך ולזולעך חטן חט כל שלילות hollow והקיים חט הקבוצה חסר נקבתי hollow וחותמה קבוצה סנסכטמי להקלקס hollow בקלקס יב') וחותמה קבוצה קבוצה סנסכטמי להקלקס בחל סדי חמלטי יג') ליעקב חני חל סדי פלה ונכח וגוי' וחתם חלן חסר וגוי' יד') סדי סידרתי לפס ולס קיימתי יט'): (ט) וגוי' אני. כמו קבלתי וכעמדתי ככליות יק עלי לקיס. לפיקד קומפני חט נחקט בכי יקלאל פנויהקיס יט'): אשר מצריים מעמידים אתם ואוצר. חוטו הכרית יי') כי בכליות בון ככליות חמלטי לו וגס חט כינוי חסר יעמדו דן חנכי יה'): (ו) לבן. ע"פ חוטס ככובוע יה'): אמר לבני ישראל אני יה'. נחמן ככונתי: והזאת אתכם. כי כן ככונתיו ולחלי כי ילו צלוכות גדול יט): סבלת מצריים. טולח מצל מלייס:

יהל אור

אבן עזרא

או לבניהם שם כמושם זאת ארץ בנען (טט): היה זוגם. גם עוד שלחתי בעבור שעשו ישראל השובה וצעקו אליו (טט): (פייה'ק). גם שלחתי בעבור שנשבתי מתחת להם את ארץ בנען, ובעם להם לורעם, כי רעם כהם ייחסו (טט) ועוד שלחתי בעבור שצעקו אליו): ו לבן. כתו שני עופר בן יהיה דברי קיים (טט): ז' זלקחת. כאשר בן השטים אל הארץ (טט): ז' זלקחת. הקבלו את התורה על הר סיני (טט), ושם המוציא אתכם, כי היהת בסעלכת המחברת הנדרלה לטרות העליונות שיעמדו עוד בnaloth (טט) וין

קרני אור

טט) ופי' כהכ כרמפני ויל', כי איןoso מדריך עי'': (טט) הה' ז' ז' יסרים מלת הפס, כי ניקס כס כמושס: (טט) וכן פי' נמעלה ב כנ': (טט) וכן יאמר כי הקלר על "והכלהי לחכס" (פסוק ח) כי רכיס מיאורי מלים כס פחותים מעתרים טה' נכנמו להלן, נס נגי המתיס במדבר": (טט) ופי' לבן לכל חלה להן סנות ילהר כטו זלט עמוד וכו': (טט) השר נטהתי ליה ידי (טט' ח): (טט) וכן פי' הרמץ', נזולס אל בר סייע ותקכלו ה תורה, כי טס נלהר, והיותם לי סגולה: (טט) וכן יהמר (למטה נג' כה') "ונכח קייחת כמערכת כסmiss' נמחנרת טיטמדו כננות מלרים עוד סnis רצות, וכעכור צלעקו חל הסס וגנו הל'ו הותיפס כסס" ולה' כן דעתו למטה

טט'כ רשי': וא) נלה' יז' ת' יב) כס ט' ג': יג) נלה' (ז' ז'): יט) פל'ין (ז' ז'): יט) כס לא': ט' (ז' נלה' (ז' ז'): יט) מבל וגוי' ולט' צ'ט, ולוון להקת hollow מתוק יט'וין ומכוות וכן מטל מטס' ילה'קן (ל'ווב' כה' יג'): ז' נגופאות מדוקות כני' כרכ'': ולוון להכתיה לאז' כתיה כני' סכג'יס. וגנו' יט' נגי' "וְהַזָּוֹת לְתִדְתִּי: יה') נלה' טט' יט): תנטומל היה ב צמואל פ' ז' ד. מוזט פ' כצוג'יס. פט'ז. כלל טוג. מל'ס לאגדה: כ. נלה' טט' יט':

המוציא אתכם מפתחת סבלות מצרים: ח' והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידך לבריהם ליצחק וליעקב ונתקייתה להם מושחה אני יהוזה: ט' וידבר משה בן אל-בנין ישראל ולא שמעו אל-משה מקוצר רוחם

אבן עזרא

זה יתברר לך בס' כי תשא (ט): ח' והבאתי אתכם אל הארץ. כי רבים היו צעריהם (ט), נס בנים ייחסו בהם (ט), וטעם אשר נשאתי את ידך, דרך משלך,adam שישי. והוא אל השיטים ושבע, כמו "כיasha אל שפם ידי" (דברי ל' ט) (ט) (ויא) וירם יסינו ושםallo אל השפם" (דניאל יב ז) (ט) (ויב), וטעם אני ד' שתקאים זה (ט) (ויא) : ספיק. והבאתי אתכם אל הארץ, הם או בניים, ויא' על תנאי (ט) ואין אודך, כי רבים היו צעריהם שהם פחוותים מעדריהם שנה נגנו לארץ, גם בני המתים. מרבר (ט): ט' וידבר. ולא שמעו ולא הטעו אזן לדבריו (ט)

זה מטה מה שקרה לך על דחידין ולא מסתכנים יש לך להתחזק על מיטתה הקשה קרצ'ה פטמים נגליתי עליכם כלל סדי ולא הימנו לך מה שתקול ויה מה הימרת מה שמו מה חומר הלישס (ט): ונס הקיטותינו וגנו. וכשנתקם היררכם לקדור ה' קרש לא ג' מלך קבר טד עכלת כדמים מלווה (ט) וכן בילחט טרפליו עליו על פניהם מודיע שסמו ט' וכל שכן שהמנכ' לטובך. ורכותינו לרשותו לטעין כל מעלה (ה)

קרני אור

(יא) ופי' כח נפל כסוך, "המנוט היה לסתם לנשפט" במלויות כללים נמהני סדי, (ט) תחיתך כלב נכטפס במכוון, מותס כס פמותיס. מטהritis טגה ניכטו להרין והפער נחר דעהו, "כי רכיס מיג'ה מדריס" פ' קרוב הנחות היו מיג'ה מדריס, ועל הרוץ הכלות מדניך, וה' כ' נל' חמר פירוטו כלוס, ועין צפי' כמ' זל' (במל' כ' ז') וכינויו דס: (ט) וכן יאמר "התקס": (ט) ופי' זס כה' זל' "צוגעה לדניך קיוט וכו", ומלה השם כדרן כן הרים להנין השומטים: (ט) ופי' זס כה' זל' "הטפס טיכנעו לדניך עומד". (ט) נלמן לקיש הנטמי: (ט) וה' ימינו מה פיו: (ט) עין צפי' הדר נמלה פטוק ה': (ט) קרכ' קרכ'

סק"ב רשי' : (ט) כי בסוף מורה פל פאלנות: (ככ) וטעמיס זל' גלון קרכ': (ט) ג' דוו' זל' רצ'י מחייב נקמת ה' הרכינו קדמוניים: (כד) יימת' זל' כה' חנאותה ה' ה'. סנק' קיה' ה'. טמו'ל פ' ז' ד' קס' ג' פ' ז' פטוק ז' ילקוט קטו: (כט) ג' רצ'י זל' יתרכ' זס' זפי' זל' זל': (ט) ג' רצ'י זל' ג' :

אונקלוס

אָנְכֹן דָּאֲפִיק יַתְבֹּן מִגּוֹ דְּחֹק פְּלִיחָן מִצְרָיִם: ח' וְאַעֲלֵל יַתְבֹּן לְאֶרְעָא דֵי קִימִית בְּמִימְרִי לְטִפְנִים לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעָקָב וְלִיעָקָב וְאַתְּנִי בְּתֵה לְכֹן יְלִפְתָּח אָנָּא יְלִפְתָּח: ט' וּמְלִיאָה מִשְׁהָגָן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל קְבִילָה מִשְׁהָמְפֻעַק רִוְתָא וּמְפֻלְתָּה דְּבָנָא

ריש'

(ח) נשאתי את ידי. כרימוטיס להצעט בכסחי כה': (ט) ולא שמעו אל משה. לה קצלו פנומין כב': מקוצר רוח. כל מי סתום מלך רוחו ונכימתו קלרה וליינו יכול להאליך כנימתו. קלוב לעין וס' טמפני בפלס' זו מרבי כרוכ' ג'ר' חלייטול כב') וככיה' לי רוח ממקלה וז' כפעס כזומת חולדיעס חת' ידי ווות נבולטי ודרעו כי סמי ט' כב') למלאו כטכקוץ כרוכ' קול מהמן את דכליו חפיילו לפולטנות מודיע שסמו ט' וכל שכן שהמנכ' לטובך. ורכותינו לרשותו לטעין כל מעלה (ה)

זהל אור

(למטה יט' מה') עיי' ז' : (טט' ג' כה') וט' הדריך צו: (טט) כלן קדר ולג' סיום, וצפי' הדריך מכוון, מותס כס' פמותיס. מטהritis טגה ניכטו להרין והפער נחר דעהו, "כי רכיס מיג'ה מדריס" פ' קרוב הנחות היו מיג'ה מדריס, ועל הרוץ הכלות מדניך, וה' כ' נל' חמר פירוטו כלוס, ועין צפי' כמ' זל' (במל' כ' ז') וכינויו דס: (ט) וכן יאמר "התקס": (ט) ופי' זס כה' זל' "צוגעה לדניך קיוט וכו", ומלה השם כדרן כן הרים להנין השומטים: (ט) ופי' זס כה' זל' "הטפס טיכנעו לדניך עומד". (ט) נלמן לקיש הנטמי: (ט) ג' דוו' זל' רצ'י מחייב נקמת ה' הרכינו קדמוניים: (כד) יימת' זל' כה' חנאותה ה' ה'. סנק' קיה' ה'. טמו'ל פ' ז' ד' קס' ג' פ' ז' פטוק ז' ילקוט קטו: (כט) ג' רצ'י זל' יתרכ' זס' זפי' זל' זל': (ט) ג' רצ'י זל' ג' :

אונקלום

שמות ו זרא

92

קָשְׁיא עַלְיהָן : י וּמְלִיל י
עַם מְשֻׁה לְמִינֶר : י א עַל
מְלִיל לְזֹהַ פְּרֻעה מִלְפָא
הַמְצָרִים וַיֵּשֶׁת יְתִבְנֵ
י שָׁרָא ל מַאֲרֻעָה :
י וּמְלִיל מְשֻׁה קָדָם י
לְמִינֶר הָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא קְפִילֵי מְנִי וְאַכְרִין
יַקְבֵּל מְנִי פְּרֻעה נָאָנָא

**וּמְעַבְּדָה קָשָׁה: בְּיוֹידְבָּר יְהוָה אֱלֹהִים
מִשְׁהָ לְאָמֵר: י א בְּאָדָר בָּר אֱלֹהִים
מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיֵּשֶׁת אֶת-יְהוָה
יִשְׂרָאֵל מִאָרֶצָו: י בְּיוֹידְבָּר מִשְׁהָ לְפָנָי
יְהוָה לְאָמֵר הַזֶּבֶן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
שְׁמַעוּ אֱלֹהִים וְאִיךְ יִשְׁמַעְנִי פְּרֻעה**

רישי

החל מדרומי וארטת חמלת מה כרתוות (ב) ווין כמדרך מפיק נחל סמקלה מפני כמה דברים חמת סלא נחמל וסמי כי לה טהלו לי וחס תחמל לה סודיות סכך גם קלי תחלה ל) כקנלה לאברהם בין כתלים נחמל וחני כי הצל פולחנן מחול כקדיס ל) ופל כי מימי נחמי טמעתי וגנו' לנין חמל לנגי. אך חני חומל יפיק סמקלה על פצומו דבר דבור כהרי על הופניו וסדרך תלך סחמל כליה כה דבורי כה נחמן מליין מה שאמיר לנו: (טט) כפעל דבר ידור, וכפעל כה נחמן מליין מה היה אבדור, וכפעל כה נחמן מליין מה טהלה, והדבור וההמירה כה ליטרל, חמל יליין מה טהלה, והדבור וההמירה כה ליטרל, כן פה ניח הכלבור וההמירה נמזה: (ט) ידיו נחל לה חמל נך אל פרטה, וכן דעתה חונקלם וחוכ"ע סתלגו עול, יורה ציכון לכיתו ולחרמו: (טט) וכמזה"מ שלגינו מטהן וסוא מלך" כי (למעלה פ, ט) מה חמלה מזה נצעי ישרה סיה צלה חמלות הכהן, כי כן נועה הצע נינה שאמיר לנו, לנין חמל לכני יטרהל (ט' 1) ותח"כ כטה מרלו "כח דבר אל פרטה" (פ, יט) סיה כאלה חמלות הכהן, ול לנין חמל מזה נין כני ישרה לה סמעו עלי וגנו', כי חפצ הול מפה פהיתתו לה קמעו הלו, כי הווע טREL שפטיס, לעז יכין לדבר על נכס דברois טוניס ונחותים אף כי ידער לפרטה, עיון קרי הול העלה יד: (טט) וכמזה"מ וטול כי מנרגעת היין בחדר כפיכס: (פנ) וכמזה"מ זס טל פ"י: (טט) וכן פ"י חמ' ויל (למעלה ד') וזה כו עטס "והנכו היה מש פין וגורייתין": (טט) ר"ל מה חמלת כי הכהן ישיב הסלע בינו וצין ישרה, לך לה חמלת מי ישיב הסלע בינו וכין פרעה, ולפיכך חמל אח"כ, ידער ד' אל מזקה ואל הכהן וגנו' ומזו טיכלה: (טט) וכן יוחם חמ' ויל (למעלה ד' יט) נכס לה כבניהם כיסור כובד נכו, רק יוכנו מה טיכלה: (טט) וכובד נכו לה יסוד, וכן פ"י (למעלה ד' יט):

תקו"ב ר"ש: (טט) סמו"ד פ"ז ד' ילקוט קשו: ל) חמלתו (ו' 3): לא) נחל' טו : . לב) ירמי כב כט: לא) סג' כנכו' מה טו'ז וס מתחלק. עי' מתחלק סמלט פל יטו . וכן פ"י יט' יט' בכת לה כ ופי' טט' טט' טט' ד' טט'

אבן עוזא

בי קצחה רוחם באード הגילות, ובעבדה קשה שנתחדשה עליהם (ט) ויזדו: י וידבר. לאטר לטשה (טט) כטו "דבר אל בני ישראל ואמתה אליהם" (ויקרא א ב) (טט) יא בא. אל ארטון המלך (ט): יוב וידבר. הן בני ישראל שם עטך לא שטטו אליו, ואיך ישטעני פרעה שהוא סלא ווינו טעטך (טט), ועוד כי טנערת גדולה היא שאדבר לטני (טט) ואני שעיל שפטים, כי בטעם דראשונה הבשחתי שטורה את פי (טט) שייא אבטא באota שהוא כבד עלי, אולי חכש לשוני לטנוו (טט) ואתה אמרת בי אהרן יהיה טליין בין ובין ישראל (טט): (טיה"ק). יא כי השם אמר למזה "ואנכי אהיה עם פיך" (למעלה ד טט) וסר כובד לשונו, ואין פירושו כן, כי אם בשעת הצורך (ט), או יורה פיו שלא ידבר באותיו קשות עי' לשונו (ט) והעד שאמר אח"כ "ואני ערל שפתיב" וטעטו כטו כבד, וכן שיח אום (ירפי)

יהל אור

קרני אור

החכם אל גליק: [יד] מטה דבר הלו סדרים גל נגי כוגלת חמלות הכהן, ולט כהמיינו בגי נלכדי מטה מסני קול רות מטה לאחנון כסחו דכתיו כבלוי צוי סייפה לכס זה חמלה כלהון ביכוס דכתיו נלהוקס (גלאג) עין יכל חור חות פ"ה, ופיין קרי חור נמקה י"ד י"כ, כטרא"מ מה בטכיסו הכותים ובזומאייס פל הפסוק הזה: [טט] פין יכל חור, ופיין כפי פקל (למעלה ד' יט) ונכילה לי

מס פטיש מה סקaza בס פל פ"י יט' יט' :

שמות ו/orא

מ' 93

**וְאַנִּי עֲרָל שְׁפַתִּים: פִּי יֹידֶבֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְיִצְׁצּוּם אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם
לְהֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִאֶרְזָן
מִצְרָיִם: סֶםֶן יְהוָה רָאשֵׁי בֵּית־
אֶבְתָּם בְּנֵי־רָאוֹבִין בְּכָרִישׁוֹת אֶל־חַנּוֹךְ**

אבן עורא

וב' (טט) : יג וידבר . עתה כלל העניין , כי נס אהרן יהיה סליין בין ובין פרעה . כאשר יפרש עוד , על בן השגתפו שניהם בדבור (טט) : ויצום . ללבת אל בני ישראל (טט) , ור' ישועה הטומת מטעוט . ערלה לבלו הטומט מהבון . טה גט הפסה וכטוללו . וכחטט מטילות כוס סקללה (כ"ה כתרעטל). ערלה כל קניין הטומט ומכוונה כה . וערלה מטה לטטו לו החטט וכיומי לייסול קידוד בכפיו היכילו . קלט קיטס ייס לכס טרלים ט) חטט ומכוונה מוודל מלוחלו : (טט) יונתן הטומט ומכוונה כה אהרן . לפי קדרה רוחם : יד אלה ראשי בית אבותם . על בשה ואהרן (טט) או שב אל בני ישראל הנוכרים לטעללה (טט) , והางשים (טט) הם פירדי (טט) טברים (טט) , והחל מרואבן , כי לא נשאר לו כבוד

טהר מטה ווינו ערל בפטיס ליכך לו הקב"ה حت חסרן לכוון לו לפה ולמליך ט) : ויוציא אל בני ישראל . נס עלייכם להנligים בכתת ולטבול חותם טט) : ואל פרעה מלך מטרים . נס עליו לחלק לו כבוד בבדרייכם זכו מדרכו טט) ופצעתו נס על דבר יטהל וועל טליהו אל פרעה . ודבך הלווי מכו מפולק בפלקה קינה למלח סדר סימנס . הלא מתוק טהויל מטה ווינן הספיק בטין באהלה לחשי בית חומות למדנו סייח נולדו מטה ווינן ובמי נטיחסו : (יד) אלה ראשי בית אבותם . מתוק טהוילק ליחם קיטטן כל

קרני אור

טט , וכן דפת סכמ"ן ו' לא כי מנת גהנול נכהות פל נייל ספין כל מקום . וידנכל לא אל מבס נטמייס גמורס , לת חייליס מספקת , וויה נברמו דבר . ולכך יתמייד וזה ככל סטולס , וע"ז אטה"ט (טט) כל דבל שיטר וסכנד טהויל ספאליכו כי קהילוכ : [טט] כל דבל שיטר וסכנד טהויל ספאליכו כמו "וְהַזְיוֹן הַכְּנָל" וְ"זְעַמְּיוֹ וְ"זַיְמָיו" : (טט) ווינך לו ספס את מהגן להיות לו לפה ולמליך : (טט) להודיעם حت כל האהר יוהה גל פרעה לכהוילס מהלינו . (טט) והאגה מהגן יסיט המלין בינו ובין מי ציטלההו הפס לדבר הילו כן ליטהיל ווינ לפרט : (טט) עיין ערלו ברוחם טט' ברוחיות : (טט) ט"ז טיסכירות להס פניש : (טט) צפ"י כלורוק הוציא הפייס נס ר' יוספה , ופה נס י"ט , כי כן כו"ל דעת רט"ז זל ספ"י . נס עלייכם להנligים בכתת ולטבול חותם , וקורוב לנויר כי זה קוש טפס כי תחמיר גלי טהלו נחיקע" (כמ"ל י"ט י"ט) : (טט) הכנוי חנותם . (טט) ודעתי הרדייל כפ"י הרוחן טבב של מטה ווינן , ווינו זב אל , נבי יטהיל , טהיל סוף לו נאדור כל הנטניות , הילו זילנה הקתוב יכול רוחוי בית חנות מטה ווינן : (טט) יג "וְהַרְחַטִּים" : (טט) וטמ"ט "וְוַיְלִי" : (טט) ר"ל כי רוחוי הנטניות

מקורי רב"ו : לד) ב"ז ט' לא ; וע"ז צפ"י מסכו"ז טט . ילקוט טהורל קילג פס"ז ועין ספרה טט . וק ט"ז רט"ז . וע' נרלו' מד ח' : לה) ירמי ו' : לא) טט ט' ט' : לא) חבקוק כ טט : לא) ר' קלח יט בג' טט : טט) וכחטומול ה' ב פס' הווון צוים טהיליכים למלוק כבוד (טט) : טב) צמ"ר פס"ז ג' . טפ"ז ט' כטטלטט פ' ג' . ילקוט קפת : טט) מהטומול ה' וטלה חותם ג' . ויהי הוות כ' , בג' הוות ; וע"ז וגמ"ס קג' ה' . מילמות נת' ה' . מבילמה מל פ"ג

אונקלום

זקיר פטול : י' וט"ל י' עם משה ועם אהרן גפקדנע לות בני ישראל ולות פרעה מלכא דמצרים לאפקא ית בני ישראל מארע אדמ"רנים י' אלין רישי בית אבחתון בני ראובן בזקרא לישראלי חנוך

ריש'

ויה חחל מטעלת ק"ו סטולק לר) : ערל ערל טטוס ספטיס . וכן כל לטון ערלה אני חולר קטוו הטוס . ערלה היזס לה הטומט מטה וטוללו . ערלי לבלו הטומט מטילות כוס סקללה (כ"ה כתרעטל). ערלה כל קניין הטומט ומכוונה כה . וערלה מטה לטטו לו החטט וכיומי לייסול קידוד בכפיו היכילו . קלט קיטס ייס לכס טרלים ט) חטט ומכוונה מוודל מלוחלו : (טט) יונתן הטומט ומכוונה כה אהרן . לפי קדרה רוחם : יד אלה ראשי בית אבותם . על בשה ואהרן (טט) או שב אל בני ישראל הנוכרים לטעללה (טט) , והางשים (טט) הם פירדי (טט) טברים (טט) , והחל מרואבן , כי לא נשאר לו כבוד

יהל אור

(טט) וכן יתמר (יטול מוויה טער ו) וודע כי מנת ערלה כבדות , וכנה ערל לב , כמו , כדכ' לב פרטט (טט) י"ז) ווינו ערל בפטיס" , כמו , כי כדכ' פט" (לטלה ד י') ונוכ ערלה היזס" (ירמי ו' י') וכלהל כל כהוילס זב אל ספאליכו כי קהילוכ : (טט) ווינך לו ספס את מהגן להיות לו לפה ולמליך : (טט) להודיעם حت כל האהר יוהה גל פרעה לכהוילס מהלינו . (טט) והאגה מהגן יסיט המלין בינו ובין מי ציטלההו הפס לדבר הילו כן ליטהיל ווינ לפרט : (טט) עיין ערלו ברוחם טט' ברוחיות : (טט) ט"ז טיסכירות להס פניש : (טט) צפ"י כלורוק הוציא הפייס נס ר' יוספה , ופה נס י"ט , כי כן כו"ל דעת רט"ז זל ספ"י . נס עלייכם להנligים בכתת ולטבול חותם , וקורוב לנויר כי זה קוש טפס כי תחמיר גלי טהלו נחיקע" (כמ"ל י"ט י"ט) : (טט) הכנוי חנותם . (טט) ודעתי הרדייל כפ"י הרוחן טבב של מטה ווינן , ווינו זב אל , נבי יטהיל , טהיל סוף לו נאדור כל הנטניות , הילו זילנה הקתוב יכול רוחוי בית חנות מטה ווינן : (טט) יג "וְהַרְחַטִּים" : (טט) וטמ"ט "וְוַיְלִי" : (טט) ר"ל כי רוחוי הנטניות

אונקלוס

וְפֶלַגְאָחָזְרֹן וּבְרָמִי אֱלֹהָמָשְׁפְּחָת
אֲלֹהָנוּ זָרְעֵיתְ רָאוּבָן :
שׁ וּבְנִי שְׂמֻעוֹן יְמָאֵל
וַיְמָין וְאַהֲרָן וְיַכְיָן וְצָהָר
וְשָׁאָלָל בְּרַבְנָעָנִיתָא אַלְיָן
זָרְעֵיתְ שְׂמֻעוֹן : טׁ וְאַלְיָן
שְׂמַהַת בְּנִי לְנִי
לְתַלְדַתְהָזָן גְּרָשָׂוֹן וְקָהָתָ
גְּמָרָרִי וְשָׁנִי חֵי לְנִי סָאָהָ
וְתַלְתָהָן וְשָׁבָעָ שָׁנִי :
יְבָנִי גְּרָשָׂוֹן לְבָנִי וְשָׁמָעִי
לְזָרְעֵיתְהָזָן : יְיַזְבָנִי קָהָתָ
עַמְרָם וְיַצְהָר וְחַבְרוֹן

שמות ו/orא

וּפְלֹואָחָזְרֹן וּבְרָמִי אֱלֹהָמָשְׁפְּחָת
רָאוּבָן : טׁ וּבְנִי שְׂמֻעוֹן יְמָאֵל וִימָן
וְאַהֲרָן וְיַכְיָן וְצָהָר וְשָׁאָלָל בְּנִי
הַבְּנָעָנִיתָא אֱלֹהָמָשְׁפְּחָת שְׂמֻעוֹן :
שׁ וְאֱלֹהָ שְׁמוֹת בְּנִי לְלִילְוִי לְתַלְדָתָם
גְּרָשָׂוֹן וְקָהָתָ וְגְמָרָרִי וְשָׁנִי חֵי לְנִי
שָׁבָעָ וְשָׁלְשָׁים וְמָאתָ שָׁנִהָ : יְבָנִי
גְּרָשָׂוֹן לְבָנִי וְשָׁמָעִי לְמָשְׁפְּחָתָם :
יְיַזְבָנִי קָהָתָ עַמְרָם וְיַצְהָר וְחַבְרוֹן

ריש'

ךְקָהָתָ הַתְּיִיחָם רָאָשָׁוֹן (טׁ) וְיוֹן , וְאֶלְהָ אַרְכָּשָׁת בְּנִי (טׁ)
הַמְּחִילָ לַיְמָסָ לְרָק תְּוֹלְדוֹתָם מְלֹוֹכוֹן .
(כְּפִסְיָקָה גְּדוֹלָה רְחוּמִי טׁ) לְפִי סְקָמָלָכָ
יְעַקְבָּ חָכְיָנוּ לְפָלָקָה קְנָטִיסָ פָּלָלוּ בְּקָעָתָ מָוֶת
חָזָל בְּכָתוֹב וְיִמְסָס כְּלָוּן לְכָדָס לְוָמָל שְׁמַזּוֹכִיסָ
כָּסָ). (טׁוֹ). שָׁנִי חֵי לְנִי וְגַרְן . לְמָה נָמָנוּ
קְנוֹתָיו צָל לְנִי לְכָדוּעָ כְּמָל יְמִי הַקְּפָעָוָד
סָכָל וּמָן צָהָלָדָ מְן הַקְּבָטִים קִיְסָ לְמָה סִיקָ
שְׁמָכוֹדָ צְנָהָמָל וְיִמְתָּ יְסָפָ וְכָל הַחָיו וְאֶלְהָ
כָּךְ וְיִקְסָ מֶלֶךְ מְדָס טָהָ) וְלְנִי כְּחָלִינָק יִמְסָ

ךְקָהָתָ אֶל פְּרָעה , הַקְּדִים מְשָׁה לְנוֹדֵל טְמִיטָה , כִּי אֶחָדָן יִטְשָׁה הָוָא כְּמָרָבָן (טׁוֹ) וְהַשָּׁמָם אֶפְרָאִים (טׁוֹ) :
יְהִי הָוָא לְנִי בְּנִים כִּי אָמָן
שְׁנִיהם (טׁוֹ) : יְחִי וּבְנִי . הַזְּכִיר הָיָי קָהָתָ
וְבְנִים אֶל לְנִי הַזְּכִיר הַרְאָשִׁים (טׁוֹ) וְאֶחָר שְׁהַזְּכִיר
שְׁדָבְרוּ אֶל פְּרָעה , הַקְּדִים מְשָׁה לְנוֹדֵל טְמִיטָה , כִּי אֶחָדָן יִטְשָׁה הָוָא
יְהִי נְבִיאָם , לְאָבָן עַבְדִי מְשָׁה (כְּפָרָה יְבָן וְזָהָן) : יְחִי לְנִי
שְׁנִיהם (טׁוֹ) : יְחִי וּבְנִי . הַזְּכִיר הָיָי קָהָתָ
יְהִלְאָוֶר

הַגְּזָרִים הָס וּרְדִי מְלָרִים , חָנָל כָּל הַהְלָטִים הַמְּכָרִים
כְּנָוָת הַפְּרָטָה לְנִי סָיו וּרְדִי מְלָרִים כִּי סָס גְּנוֹלוֹ :
(קָ) עַיִן צְפִיְהָהָן וְיַל (כְּרָלוֹ מַטָּה) וְגְנִילוֹרִי סָס :
(קָהָ) צָנִי רְחוֹבָן : (קָבָ) צְפָסָ סְנָחָם (בְּכוּ יְכָי וְאַלְיָן
רַק נְמוֹלָן וְיִמְנָן וְוַרְמָן , שָׁהָוָן אַחֲרָהָגָר סָפָה
לְהַכְּרָבָתָה כְּחַולְדוֹת הַכְּרָבָן . סְקָדִים הַהְרָבָן לְמָכָה , וְטוֹזֵב כְּפָסָ
סִיבָה גְּדוֹלָה אַפְּנָיו (רְלוֹגָה) : (יְטָה) וְכָנָס גְּדוֹלָה הַתְּמִילָ פְּטָל
כְּפָס כָּס מְזָלְכוֹן לְנִי גְּלָדָ . וְסְתָהָלָל מְלֹאָכוֹן לְסְדִּוִּיטָל
סָס סָס שָׁוֹט מְסָלָ פְּסָס דְּגָדָל , וְכְתִּילָל מְלֹאָכוֹן לְפָטָל
(קָ) כִּי כְּפָס כְּבָהָזָה קָהָת קָוָת קָוָת גְּרוּזָן כְּמַזְוָר כְּנָזָב
אַלְוָן הַצְּלָקָה כִּי מְיוֹדָי מְלָרִים . (קָח) כִּי טָהָה גְּדוֹלָה מְמָסָה כָּאָה
כְּמָה יְמִי הַכְּפָעָד : (קָי) דְּהָזִי הַהְלָטָה : (קָיָה) הַחָרָה וְהַכְּתָלָה
לְהַגְּרָן , כִּי מְפָה הַיָּה כְּפָיקָר כָּהָן : (קָג) מְפָכָלָה יְזָהָן
מְגָנָס

סְפָ"בּ רְשָׁי : סְדָר) פָּ ' וְכִי סְמָקִיכִים פָּי' . וְקָנָס פְּלָגָנִים : טָהָה) נְמָלָס גְּמָעָה :

וְעֹזִיאָל וּשְׁנֵי חַיִּים קָדָת שְׁלֹשׁ וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה: יְתַוְּבָנִים מִרְבִּי מִחְלֵי וּמִוִּישִׁי אֱלֹהֶה מִשְׁפָחָת הַלְּנִי לְתַלְדָתָם: בְּוַיְקַח עֲמָרָם אֶת-יוֹכֶבֶד דָּרְתָוֹל אֲשָׁה וְתַלְדֵל אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-מִשְׁהָה וּשְׁנֵי חַיִּים עֲמָרָם שְׁבָע וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה: כְאַוְבָנִים יִצְהָר קָרָח וְנָפָג וּזְכָרִי: כְבָ וּבָנִי עֹזִיאָל מִישָׁאָל וְאַלְצָפָן וְסְתָרִי: כְגָ וַיְקַח אַהֲרֹן אֶת-אַלְיִשְׁבָע בְּתִעְמִינְדָב

אבן עזרא

על כלום טו) : (יח) ושני חייו בנהו ולא יותר (קד) עטрам גור. מתקנון זה היו למדים טל מוקב בכינוסים מלחמות סנה טהום כלול כטוב כלול נחלן מלכים לבדח כי הלא מיום טנוול יתקין טרי כסות מירדי מלכים כסחט כל סנותיו וסנות עמלס וטמוניס כל מטה לה תמלחים ד' מלחמות סנה וסרכבה טניס נכלעים לבנים בקטי סלהות טו) :

(כ) יוכבר דרכו. חמת האכוי כת לו חמות טוד הכהונה (קד) (כא) והזוכר בני קrho (קד) כי

קרני אור

בכוכב, ועגל מסס, כי לא גמאל נסס קוּס לרָאוּ וְסָגָן לשלוחות, ויהי פוג' פוג' טמנון, ועגל מסס ג'ך, וככון נג', לרָה חות לו לרָה סיטם, ולגון דקוק לטפָד צי חייו מס טלה טפס כן אלל רהובן וטמנון (לדו"ה). [ב] עיין ר' ז' ורבנן ז' מס טפי' גות : (כא) ותמאו ז' (כ"ב) קט (ג) לטulos ידקק לדם נטוליס, טカリ מסס נטה כת יהלו ילה ממטו יסנתן, טארן טטול כת טפינגד ילה ממטו פוחס, זמס (קד, ה) פטוטה טפס קליין טיכוק נלהmis, זמס,

(קד) ולא חי יקה חכון וטווילן : (קיט) בטבור מצפחות הלו לחולותם, וטין דמ"ן (כמ"ל' כו גט) :

מטה וויהן ומרים : (קכ) וללה להודיע גזה יחום קריה לפלטס מי גהו ומה מצפחהו : (קכח) פ"י כס נמלו חס סנטו גדכ ואכיהות, וחלק כבוד להס כמ"ט, וקריה מטה גל מיהלן וטל גלנסן כי טויל דוד השרן (ויקרא י, ד) : (קכט) פין צרטניש מה טפי' גות : (קכט) טהיון לנבי הלאן ולא לגני מטה, כי מטה לה ניתנה לו הכהונה בעבור לסתורה סגנינה, ויתנה הכהונה להלאן בטבור סאנט להחות מהתן כי הו טיה לנבי ירושה, וכן יהמג (למלה כת ה) "וכבר רמותי לך מה נחמר השרן להקדיתו לטס נמנול כבוד מצפת גטן" : (קכל) מה טלה עטה כן נבי נגג ווילר :

טפ"ב רשי' : טו) כן טו סדר' פ"ג ילקוט כסכ. וכחומרה ב' ד כל יטס כסכ. וופף קיט (ה' טס עלייס מטה), וכן מאירס ווילר טוטס פ"י. כל ומון פסחים יוכפ' פ"ס צו יבליל גנטה (טו) עין רצ'י גנות י' ג.

אונקלוס

ועיאל ישני מאי קהה מאה ותלטין ותלטת שניין: י' ובני מקריב מחלוי ומיש אלין גור עיתת לוי תאלידת ההן: כ' ונסיב עטראם ית יוכבד אהת אבוזהילה לאנטו וילידת לה ית אמן נית משה ישני חי עטראם מאה ותלטין ושבע שניין: כא ובני יצקר קלח וגפנ' זוכרי: נב ובני עוזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: נב ונסיב אהרן ית אלישבע בת עמיינדב

ריש'

על כלום טו) : (יח) ושני חייו בנהו. ושני חייו בנהו ולא יותר. מתקנון זה היו למדים טל מוקב בכינוסים מלחמות סנה טהום כלול כטוב כלול נחלן מלכים לבדח כי הלא מיום טנוול יתקין טרי כסות מירדי מלכים כסחט כל סנותיו וסנות עמלס וטמוניס כל מטה לה תמלחים ד' מלחמות סנה וסרכבה טניס נכלעים לבנים בקטי סלהות טו) :

(כ) יוכבר דרכו. חמת האכוי כת לו חמות מהם הול פרעה להוניה בכי', כי מטה וויהן ילה מתקנת : (קיד) ונכתב כו' כי האס סיס טיחסים, והבא לה כי יותר מתקוננה צניש נגרען קהה ומורי': (קד) רק אלה : (קדנו) פ"י כי מעת רדתם למלאים לה פולתו עוד : (קיד) פ"י רק הלה וכי יתקין בטבדים מה, הס כמה הנכירים (כרמל' מז) בכני יתקין בטבדים מלאימה, כי נבי יתקין חתמי בוהס מהרימה לה פולתו עוד, لكن יתמר הכתוב הלה מצפחות הלו לחולותם, וטין דמ"ן (כמ"ל' כו גט) :

יהל אור

מהם הול פרעה להוניה בכי', כי מטה וויהן ילה מתקנת : (קיד) ונכתב כו' כי האס סיס טיחסים, והבא לה כי יותר מתקוננה צניש נגרען קהה ומורי': (קד) רק אלה : (קדנו) פ"י כי מעת רדתם למלאים לה פולתו עוד : (קיד) פ"י רק הלה וכי יתקין בטבדים מה, הס כמה הנכירים (כרמל' מז) בכני יתקין בטבדים מלאימה, כי נבי יתקין חתמי בוהס מהרימה לה פולתו עוד, لكن יתמר הכתוב הלה מצפחות הלו לחולותם, וטין דמ"ן (כמ"ל' כו גט) :

מטה וויהן ומרים : (קכ) וללה להודיע גזה יחום קריה לפלטס מי גהו ומה מצפחהו : (קכח) פ"י כס נמלו חס סנטו גדכ ואכיהות, וחלק כבוד להס כמ"ט, וקריה מטה גל מיהלן וטל גלנסן כי טויל דוד השרן (ויקרא י, ד) : (קכט) פין צרטניש מה טפי' גות : (קכט) טהיון לנבי הלאן ולא לגני מטה, כי מטה לה ניתנה לו הכהונה בעבור לסתורה סגנינה, ויתנה הכהונה להלאן בטבור סאנט להחות מהתן כי הו טיה לנבי ירושה, וכן יהמג (למלה כת ה) "וכבר רמותי לך מה נחמר השרן להקדיתו לטס נמנול כבוד מצפת גטן" : (קכל) מה טלה עטה כן נבי נגג ווילר :

שמות ו/orא

**אחות נחשות לאהו תולדות אֶתְתָּה רַגְשׁוֹן לְהַאֲנָטוֹ
וַיַּלְדֵּת לְהַיִת נְרָב בַּית
אֲבִיהוֹא יִתְאַלְעֹזֵר וַיַּתְּ
אִתְּפַר : כִּי וּבְגַי קְבֻּחַ
אָסִיר וְאַלְקָנָה וְאַבְיָסָף
אַלְזָן זְרַעַת קְלָת :
כִּי וְאַלְעֹזֵר בֶּר אַהֲרֹן
נְסִיב לְהַמְּבָנָה פּוֹטִיאָל
לְהַלְאָנוֹת וַיַּלְדֵת לְהַיִת
פִּינְחָס אַלְיָן רִישֵׁי אַבְנָת
לִזְאָי לְזַעַרְתָּהָן : כִּי הָא
אַהֲרֹן וְמֹשֶׁה דִּי אָסְרֵי
לְהָזָן אָפִיקֵי יִת בְּגַי
וַיַּשְׂרָאֵל מְאָרָעָא דְמִצְרָיִם**

רשוי

קהת טה) : (כנ) אחות נחשון. מכון למדנו
ושפטואל הנביא היה טבני קrho (קיט) : כה ואלעוז.
(כה) מבנות פוטיאל. מזרע ימלו שפטיאס
עגليس לטובות כוכביס (ט) ומזרע יוסף
קפטפט צילרו (ט) : (כו) הוא אהרן ומשה.
חלו טכווכלו למפלגה טיללה יוכבד לטמלס.
כוו הילן ומזה היל היל היל כ' יט מקומות
סמקדים הילן למץ ויט מקומות סמקדים
מץ להילן למץ נך סמקולין כהמוד (בב) :

יהל אור

(קלח) וכן פ"י הרנס"ס : (קנו) וכן פ"י המ' י"ל
(כמל' ט יט) "וכמד טמולן וכני וכני בנו טפס
המיטוריסים הקראמיים ולט גינקליס היל קrho מומל
(תט' מט) גס צחורה כתוב "מספקת הקראמי" (כמל' ט
נח) ושיעין (דכ"ה ופסוק יט עד כג) : (קנו) וכן כוכיר
טמו, וכן לדך לטובות להילן נמלכיס טמות לומות (מעט
טו ב' ו' , טט ככ מט) : (קלח) ונמקמיים "כליות היכוניות"
שכלדרין לטובות כיחומיים (לט"ה כ מט פ' נט פט הפלרכט) : (קלט) וכן כתוב היל מט כט כט
יתכן טהיה פוטיאל נכד כדרו, וכגיוון לטובות להילן
(לט"ה ב' ג') : (קלט) טין למפלגה ט' טו וככיהורי טט :

אבן עוזרא

היינו צדיקים דבר טוב ובני קrho לא מטו (בטד' בז) (הט)
ושפטואל הנביא היה טבני קrho (קיט) : כה ואלעוז.
ההכיד אשת אלעאר בעבור כבוד סנחים (קיט) כי לו
נתנה הכהונה לעולם (קיט), עיב סדרך הדמברא
פוטיאל היה טבני ישראל (קיט) וככון ולא ידענו
טעם פוטיאל, כאשר לא ידענו טעם ליטישאל,
וככל שפטות הנזירים כטו אהרן, ולולי נתבת
טעמה טשה (ט) לא היינו יודיעין לטשה נקרא בז:
כבר הוא אהרן ומשה. הקדים אהרן לטשה כי
הוא נרזול בשנים (קיט), ועוד כי הוא התנבר

קרני אור

"כל גיטים דומין לגתי טהס", ולפלין גה מתה סכלוות
לטש ספנול הילו טפנום, וכטינ דומין לגתי, ונתה סכלוות
לטש ספנול סנטה גליזנעם נת פטינלב הילו נחטן וגינס
דומין לגתי, וכטפנום, נטפלכם מכתפת הסכוגס עס מכתפת
טפלמות, סנט לי וסנט יסודס" ופיין למסס גה ד נטפי
סקל, וגינולוי טט : (כב) וחויל דרכו זס פוטיאל פין
טו ב' ו' , טט ככ מט) : (קלח) ונמקמיים "כליות היכוניות"
שכלדרין לטובות כיחומיים (לט"ה כ מט פ' נט פט הפלרכט) : (קלט) וכן כתוב היל מט כט כט
יתכן טהיה פוטיאל נכד כדרו, וכגיוון לטובות להילן
(לט"ה ב' ג') : (קלט) טין למפלגה ט' טו וככיהורי טט :

טקייב רשוי : מה) גלו דודוא טט טס אליג מן סלוב וט א"ט "החת הילס". וכ"כ מס' נט מט מותג נקרכותהו
טט סלוב וטיג מן סלוב. וכן כספז' צלוי נטה צטי נביס מלחת טוליל היל קראט. ומלהת סוליד היל זילגד:
טט) ג"כ ק' ה טמוד פ"ז ס. ילקוט קפט : (ט) ג"כ קט כ. פוטה מג ה. פטל' פט כ. פטל' פט פט פט. זילט טוב.
ילקוט טט : (ט) פין רטכטס נט' טט טט פט. צלי קפטים פטל' כתיב טוליל נטה יו"ד. כלכך צלי פיטמייס לילטן. היל
מדכטיכ מכתת לד טטט מטהי נטט. וכטטז' פט' כ ליל' מכתות לד כט' צלי טטטטס טט : (ט) פטטט נטה פט.
טוקטט מליות קד. מלהת כט' צלי זילט. צלט טוב. מדלאט טגדט. ילקוט טט:

צבאותם : כי הם המדברים אל-
פרעה מלך מצרים להוציא את
בני ישראל ממצרים הוא משה
ו אהרן: בחו ייחי ביום דבר יהוה אל-
משה בארץ מצרים: שליש כתוידבר
יהוה אל-משה לאמר אני יהוה
דבר אל-פרעה מלך מצרים את

אבן עוזא

ליישראל קודם בא טsha (קמ): נז הם. עתה
סעת שדברו אל פרעה הקדום משה בעבור נודע
@email, והשם דבר עשו פנים אל פנים, ונשׁ
אל העופל אשר שם השם, ולא בן אהרן,
והכתוב מעיד לא בן עבדי משה (בתרי יב א)
ואהרן אמר לו פעמים (קמ) כי אדוני (קמ) על בן
לא תפסא בכל התורה מתחלה זה הפטוק שלא
יקדים משה לאהרן, וככה בנביאים (קמ), וככה
בכתובים (קמ) ואין טענה מטלת אלה תלדות
אהרן ומשה (בתרי ג א) נם „ותולד לו את אהרן
ו את משה“ (שם בו נט) כי כאשר נולדו האחים,
והעד „תולדות“ נם „ותולד“: בחת ויהי. יש
لتסעה על הפטור הפרשיות למה דבק זה
הפטוק עם הבאים אהורי (קמ) והוא סוף
כמני פלוי לסתמיכן צו: אני ה'. כדחי חני
בן (קמ) ביום דבר ד' אל טsha בארץ צרים, וזה שדבר לו אני ד' דבר אל פרעה (קמ) ובפזרו
זהי כאשר תמו כל אנשי הסלחה לטוטה הסטובה אליו (קמ)
עליה בעל ההפסקות ידע לו טעם למה עשה בן, כי דעתו רחבה מדעתנו (קמ): בם ידבר ד'.

קרני אור

מקולי רצ': [בג] וכרכין זל יפלץ, טכחות טבק
לטפלס,حمل ויסי וסצינו כס אמלכיס היל פראס מגן
מלחיס נמת היל דניל ד', היל מצס נארון מליס, כי נפטול
טהממר וויל הילרן ומילס היל היל ד', לסס הוילו היל נט'
מלח'ם, כייס נילס סקסלור לטיכסט נטוס, עתה פ' טס
סנדול למסס וטאלס לטיכסט טיזילוס, וס טפס ספקק כל
סאלטס". וכפסיס פמו ככו"ק וכחכ טכחו דמת ריש'ג
(סאלט פ' ק' ק') ופיין כתרגוס יונ"ע ספקט נג' דקוו
ספק ויסי כיוס דמ', לפראס טפניות:

הפטוק כפירות כלן: (קמ) כי הפטוק כפירות כלן: (קמ) ודקק הפטוק ויסי כויס
דניר ד' הפטוק טלמלה וילניר ונו': (קמ) וכן פ' אס מה' זל, וויל כהאל
תמו דבק פס וילניר ד' היל: (קמ) וכן יולמר (נמות נסופה), וככלל כי המפטוק ג' סיח החרוא מסט
כמווש

סקוק'ב וריש': נג) נעניל צאנין טוילו פל נטולות פבמט צג'י סי' בטולות פל נטולות בטולות הוקט פלה פ'!
טמלת פל' כהן כיה מנטצת טמו צית טפין וכיהלו לו דוגמות (רו"ס): ג' מל' פ' פ'!
ג) ילו' פ' ט: ג' פ'ן מכילה נל פ'ה. מגילס יט ה. פק'ג. כלל טוב. מדריך לאגדס:

אונקלוס

על חיליכון: כי אנון
דמלין עם פרעה מלכא
 למצרים לאפקא ית בני
ישראל מצרים היה
משה ואחרון: כי ובזה
בז' מא דמליל י' עם
משה בארעא למצרים:
בש' ומיל' י' עם משה
לכימר אנא י' מל' עם
פרעה מלכא מצרים
ית כל ד' אנא מליל

ריש'

על צבאותם. בלבוחותם ג' כל נטהס
לטבוחים. יס טל טליינו היל גמוקס חות
לחמת וועל חלוץ מהיס י' כמו במלחן.
עמלטס על מלכוס י' כמו במלחנס:
(ג') הם המדברים ונו'. כס טילטו סס
סקימי: הוא טsha ואחרון. כס גמלוחותס
וכנדקם ממלחס ועד סוק י': (כם) ויהי
בימים דבר ונו'. מוחבל למקרע טלהחלי:
(כם) וידבר ה'. כויל סדוכו מלמו סלהמול
למעלה כה לדצל היל פראס מלך מליס
היל גמוך ספסיק כטען כדי ליחמס חור
כמהין פלוי לסתמיכן צו: אני ה'. כדחי חני

בן (קמ) ביום דבר ד' אל טsha בארץ צרים, וזה שדבר לו אני ד' דבר אל פרעה (קמ) ובפזרו
זהי כאשר תמו כל אנשי הסלחה לטוטה הסטובה אליו (קמ)
עליה בעל ההפסקות ידע לו טעם למה עשה בן, כי דעתו רחבה מדעתנו (קמ): בם ידבר ד'.

יהל אור

(כלן) פיען למעלת ד' ג' : (כלן) פ' ג' פטעמים:
(כלן) היל יתיר היל הילו (לטנה לב נט) כי הילו
(כמלו' יט יט): (כלן) פ' ג' ו סס סס ח':
(כלן) פ' טז כה', סס גט ו: (כלן) פ' ג' לטה סלנקו"
וכו', והמסדר הפטוק כין פטוק כה וכן פטוק כט
כפרטה סטומקה לקוריה כתרה טלית, והארטאי
וילה נגרום "למה לא דבק" וטמכוון חמד:
(כלן) וכפטוק זה סמוך ולדוק היל הפטוקים כבלois
וחחריו, וכן פ' רצ'י זל וויל כויס דניר, מוחבל
למקרע טלהחלי: (כלן) פ' טטס הפטוק: (קמ) כי הפטוק טטס הפטוק ויסי כויס
דניר ד' הפטוק טלמלה וילניר ונו': (קמ) וכן פ' אס מה' זל, וויל כהאל
תמו דבק פס וילניר ד' היל: (קמ) וכן יולמר (נמות נסופה), וככלל כי המפטוק ג' סיח החרוא מסט
כמווש

סקוק'ב וריש': נג) נעניל צאנין טוילו פל נטולות פבמט צג'י סי' בטולות פל נטולות בטולות הוקט פלה פ'!
טמלת פל' כהן כיה מנטצת טמו צית טפין וכיהלו לו דוגמות (רו"ס): ג' מל' פ' פ'!
ג) ילו' פ' ט: ג' פ'ן מכילה נל פ'ה. מגילס יט ה. פק'ג. כלל טוב. מדריך לאגדס:

אונקלז

שמות ז ז ורא

עפָךְ: יֹאמֶר מֹשֶׁה קָדְמָה
יְהָא אָגָא יִקְרֵר מִמְלָא
(אֲבָהָיו יִקְרַב מִנְיָה):
וַיֹּאמֶר יְהָיָה מֹשֶׁה חִזְיָה:
מְגִתָּה רַב לְפָרְעָה
וְאַבְרָהָם אֲחִיךְ יְהִי

**כְּלֹא שֶׁר אָנָי דְּבָר אַלְיָה: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לְפָנֵי יְהוָה נָאָנָי עַרְלְשָׁפְתִים
וְאַיְדָי יִשְׁמַעְעַלְיָ פְּרָעָה: פְּזַיא וַיֹּאמֶר
יְהָוָה אֱלֹהִים שְׁהָרָא הַנְּתָעֵה אֱלֹהִים
לְפָרָעָה וְאֶחָרָיו אֲחִיךְ יְהִי נְבִיאָךְ:**

רישוי

לצלחך ולקיים דבריו קליםותיו ט) : (ג) ויאמר משה לפניו ה'. כי שאל מילש סחמל למטה פן צני יטול לו צמעו חול וקנס כתוב כלון כיוון טפסיק שעניין וכך כי שפטם כלס שחומל נחועל על סלהצנות : (ה) נתחיך אליהם לפרטעה . שופט ולודס לרוטו ברכות ויקளין א): היה נביאך . כתרגומו ישי מתורגמן ב') וכן כל למן נבומה חלס המכלי ומוקמייע לעס דברי תוכחות וסוח מגולת ניב שפטים ג') יוכח חכם ר) ויכל מתקנות דצמולה ה)

בטעלה טלאך ט) , וזה אליהם , והוא מדבר אל הנביא , והגביא מדבר אל אנשי דורו , והאומרים כי נביא טנורה "ניב שפתים" (ישע' נז יט) (ג) איןנו נכון (ה) כי שרש ניב מהשניים , לפי דעת דעת חבטי צרפת (א) (א)osalomi העין לפי דעת הבטי ספרד (ו) ושרש נביא שלשאות , והעד נבייאס (בגד' יא בט) , ווונבאו (שם פ' כה) כי האלייף שרש (ז) (בז) , ועוד כי ניב שפתים כתו פרי , כי הוא טנורה תנובה (ישע' נז ו) שעד ינbowן בשיבה (תהי אב טו) והעד הנאנן , וניבו נבואה אבלו (מלאכ' א יב) (ח) ועוד מה טעם השב אשת האיש כי נביא הוא (ברא' ב ז) אם פירוש דברן הוא (ט) (ג) רק פירושו הוא נביא שאנלה לו סודי (ט) כדרך כי אם נלה פודה אל עבדיו

יהל אור

כמו כן רהיינו כל המקור לו שפטיק כי הס מקומות רלווי' : (קמד) כי מטה הוו על הרחבות ווינה , וויטי צויס דבר , ומה דבר , וידבר ד' ה' מטה וויל להרן : (קמה) כוֹן הדרור עלמו שהמור למטה כה דבר אל פרעה מלך מלrios : (קמו) הנה חי עREL שפתים שחומר למטה , לו כסיב לו ד' רהה נתחיך וגנו :

(ט) היה טהיריה סחמל למטה הנה צניי לג' סממו

לפרטעה כמו מלוך , סלה יולדת סוד המלך לכדי מלך כה עז' נביי , וכמו שטרם : (ג) סלה מהורגמן , וכמו מגורת , ניב שפתים (ישע' נז יט) : (ד) וכן כתב רהיכ' נימוקיו , ורטוי כתב טנוי הום מלDON ניב שפתים , וויל המפורטים מודים לו' : (ה) דעת חכמי לרסה טיס טרטיס מותיות וויב טרטוי נב' וזה טוב דעת רטי זעל : (ו) ולעת חכמי שפה סלה יתכן להוות פעול נלה'ק פמות מנטס מותיות : (ו) וטרטו נב' : (ז) ופי' הק' זעל זס , "יוכו הוה לממו מגורת טנוכה" וככה "ניב שפתים" טהיר פלי שפתים , כי כל דבר יתלו פרי כפי עניינו : (ט) כן פ' הגאנס "דרכן" וזה כוונ' ג' דעת רטי זעל : (י) הגאניג כוֹן הנטול

מקו' רטי' : (ג) פין לכ' למטה ו ז : א) וכתנומת ה' ט צואץ פ' ז' ג' נך וכפצע ממטו , וככיו עלו פצל מכות : ב) כן ת' ה' : ג) יט' נז יט : ד) משל' נז : ה) ט' ה' יג ופי' כמו זיכר וווע ותינכות טס מעיגן דנור כן כל זיין גדויה , ווועס' זיכתונא גאל'ג' ווינ' לעט קרלעט' ווינ' יכל חיל וקלי גור :

אבן עוזרא

עתה פ' עניין וידבר ד' אל משה ואל אהרן (קמ') , והוא בא אל פרעה טלאך מצרים (קמ') : (ספ' יט) . וויאמר משה . הן אני ערל שפתים . י' א כי השם אמר לו החלה בא דבר , וכאשר השיב ואיך ישטעני פרעה ואני ערל שפתים , לא השיבו השם תשובה עד שאמר לו פטש שנייה , והשב כפעם הראשונה , או השיב השם ראה נתחיך אליהם לפרטעה , והגנון שכל הפרשה היא דבקה , וכן היא , ויהי ביום דבר ד' אל משה בארץ מצרים , וידבר לו אני ד' , נס בא דבר , או השיב משה (קמ') :

ז' א ויאמר ד' . וזה ואיך ישטעני לפרטעה ואני ערל שפתים (ט) השיבו השם , ראה נתחיך אליהם לפרטעה , ויאמר , טעם ראה שעשית לך מעלה נדלה שתהיה נחשב בעניי לפרטעה כטעלת טלאך (ט) , וזה אליהם , והוא מדבר אל הנביא , והגביא מדבר אל אנשי דורו , והאומרים כי נביא טנורה "ניב שפתים" (ישע' נז יט) (ט) איןנו נכון (ה) כי שרש ניב מהשניים , לפי דעת

צואר טהו מועלמי הטע' זעופ' כה' קמ' קמ' טענא , כי מלגן צואר טהו מועלמי הטע' זעופ' כה' קמ' קמ' טענא : [ב] וע' זע' כתב קרל'ס , ווינ' טענא , כי מלגן צואר טהו מועלמי הטע' זעופ' כה' קמ' קמ' טענא : [ג] נס פ' זע' כתב קרל'ס "י' הינט טפנ' כי ייל זינקל'ס סס קמאנ' דרכו אב' אב' ספס תיז' דרכן , געכ'ו סיטו מזען לדרכ' דרכ' אב' אב' ספס ה'

קרני אור

[א] פין יכל חיל והפכו עמו זו'ס (כונת קמאנ') "י' הין יסוד נתיכת נגי' כ' ה' נס' וכאל'ג' מיסוד כגולט' נו' (פ' קי') , וחתול לפעמים כמו יכל מכתבות (כ' ה' יג) כסוכיר רטי' זעל לדוגמך ועוד גמלרים כמוש' וספה זו מומולית יוחל' : [ב] וע' זע' כתב קרל'ס , ווינ' טענא , כי מלגן צואר טהו מועלמי הטע' זעופ' כה' קמ' קמ' טענא : [ג] נס פ' זע' כתב קרל'ס "י' הינט טפנ' כי ייל זינקל'ס סס קמאנ' דרכו אב' אב' ספס תיז' דרכן , געכ'ו סיטו מזען לדרכ' דרכ' אב' אב' ספס ה'

מקו' רטי' : (ג) פין לכ' למטה ו ז : א) וכתנומת ה' ט צואץ פ' ז' ג' נך וכפצע ממטו , וככיו עלו פצל מכות : ב) כן ת' ה' : ג) יט' נז יט : ד) משל' נז : ה) ט' ה' יג ופי' כמו זיכר וווע ותינכות טס מעיגן דנור כן כל זיין גדויה , ווועס' זיכתונא גאל'ג' ווינ' לעט קרלעט' ווינ' יכל חיל וקלי גור :

**בְּאַתָּה תֹּדֶבֶר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־אָצַנְךָ
וְאֶת־רָזֵן־אֲחֵיךָ יְדִבֶר אֶל־פְּרֻעָה וַיַּשְׁלַח
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִאֶרְצָנוּ : וְאַנְּאָנִי
אֲקַשֵּׁה אֶת־לִבָּ פְּרֻעָה וְהַרְבִּיתִי
אֶת־אֶתְתָּנִי וְאֶת־מִופְתָּן בָּאָרֶץ**

אבן עוזרא

הנביים (עמום ג' ז) (⁹) (והוא מתענוג עלי (⁹), עיב ויתפלל בעדרך וחיה (ברא' ב' ז) (⁹) : (פייה'ק). אלחים לפרעה. כדמות מלאך, והנביא היה אהרן) : ב אתה תדבר. אל אהרן : אתה כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה. ואעפ"י שלא נזכר אהרן בכלל פעם בבואה משה אל פרעה ידענו כי ליעולם יהדיו באו (⁹) (ד) : ג ואני אקשה. יש לשאיל אם ד' הקשה את לבו מה פשעו מה החטא, והתשובה, כי השם נתן חכמה לאדם ונטע בלבו שבל לקב"ל בח עליון, להסיק על טובתו, או לחסר מרעתו (⁹) וזה אפשר בס' כי תשא (⁹) ובפסיק טי יתן והיה לבבם זה (דברי ה' כו) (⁹), והנה טעם אקשה את לבו למן רבות מופת (⁹) (ח), ור' שועה אמר, כי טעם אקשה את לבו לשבול את התכחות (⁹) ולא דבר נבונה (⁹) : (פייה'ק). רביהם תמהו ואמרו אחר שהשם הקשה לבו, ומה פשטו זמה הטעתו, ואנשי שיקול הדעת השיבו, כי פי' שאטן לבו לשבול הזרות (⁹), ודעתו תדרענה בפ'

קרני אור

קסם תמייד, וזה כוונת רצ'י זל, זוכיה טעם, כבב' חבית קלים כי נכילה סוף, כי סוף רצק עס כסס לכוותו מלכבר רצלי כסם תמייד וכדנק עמו תמייד, לרהי לירח ממינו פן יתפלל לכתיר, וזו צלחת רצ'י זל מה'ו, כל נסן נוכחה גלס כמניאו ומטעט לפס דנלי תוכחות, וסוח מגולחת ייכ' בטפחים. וכן כתוב סמטער כי מס פהמך פלהט'ע וכו' חיכ' טעסה, כי זלהת לך יכתחס כסות ליחס כי סס נכיה נחמר גס כיחוד עט נכיה לד', וסען ולס' קס נכיה פוד (דכל' לד'). חכל נחמי, כי כס נכיה כויל גס שמליין, גס פדנין כמו צלחת רצ'י זל, ומושך, נכיה לגויים נטהחן (ילמיס ה' ק) גס יהמל נכיה פל הנטורל חיל יסוי לד', כמו, פל יד. חקף סגנון טל ידי הפלן (לט'ג' כס' ב) ומושך העיני חכל הנכיהים פגוכך כס' (ט'ג' י'ח), וכן נסקת פגיניהם (סס יט יט) : [ר] וכנה זו מעלה גדולה למסה, וכס' כס' גנדול טנווט סס' כס' גנדול גערלה בפטוי, וכן חמל גס סליס מסק גדוול מהחר פהולדס יכול נקצען כח עליון להוסיף טל טובתו, הוא להמר מרעתו, והוא לה' רצ'ה, כהה כוונת קחשה לחטאו : (יט) וכן פי' רפ'ס, ולפי פי' זה אין לחטאו מה פפסו : (כ) לפי צלה' חמר הכתוב לחטאו חטאו חטאו מכות ולו סלה, חמל סקנ'ק, מחלן ווילן אס לה' נסלהות מיי מקnell בקע כתיב חממות מכות סלהלנות גהון (סהמונות ולדעת מלהר ל פ'ז) כי ל' פוק קת לא הלא נגען

אונקלום

ברחגנזה : ב' את תפיג'ל ב' אתה תדבר א' פ' ד' אפקדנ'ג' ואהרן אהיך ימיג'ל עם פרעה וישלח ית בני ישראל מארעה : ואנא אקשוי ית לא בא דפרעה ואסגיית' ית אהומ' וית מופת' באדרעא דטצרים :

ריש'

ובלע' קולין לו פרעלינ'ל : (ב) אתה תדבר. פעס חחת כל סליחות וסליחות כפי סטמפת עפי וקהלן חמייך ימלילנו ויטעימנו בחזני פרעטה' (ג) ואני אקשה. מוחכם סקלקיט וסתלים כנגידו ונגידו לפני קולין חמת רום בחולות טוצדי כוכבים לחתת לב סلس לשוב טוב לי סיתקא לטבו למן כלבות צו חוטוטי וטלינו חט גבולות. וכן מלטו כל סקדוס צלוך סוח' מבייח פולענות על לטפי טוצדי כוכבים כדי טיסמו יטלהל זיילחו בנה' סכלתי גויס נסמו פנווטס וגוי' למלהטי חך פילחו חומי תקתי מוסל' ז' וט' פל פי' כן נחמת מכות סלהלנות נס' נחמל זמה הטעתו, ואנשי שיקול הדעת השיבו, כי פי' שאטן לבו לשבול הזרות (⁹), ודעתו תדרענה בפ'

יחל אור

ל' יודע את לרכיו צדרך פלה' : (ו'ג) ופי' הרליך בס' וטעס סודו, כי ל' גדע פלדר עד פיווליטה' ה' אל' ית' ע"י עכדיו בגנולויט' : (ו'ג) כמו שכתוב זו תחתנו על ד' (יט'ג' נס' ד') והתענוג על ד' (ה'ג' ל' ופי' קרל'ק, עניין הסתתעשות והণימות דהנחת סנס' : (ו'ג) מלהל סכמה נכיה, פום יודע סל'ג' גגעתי דה, לפיך ויתפלל בעדך וחיה : (ו'ג) עיין צפי' הקדר (למעלה ד' ע'ו) : (ו'ג) כי נכתדך כל'ס כס' ית' יוטף טל טובתו ויחתר מרעתו בסיפה' מזוננת עליו מל' מערכלתו : (ט'ו) למטה לה' ית עוויז' : (ו'ו) עיין כס צפי' ה' זל' ובכיהורי' : (ו'ח) ודעתה כת' זל' סטמפעס וסתנעות כס כס' המערכה, כי כת' זל' סטמפעס עט פיה, וויהו בטעס ויחוק ד', חכל כתות הנמניות עט פיה, וויהו בטעס ויחוק ד', חכל מהחר פהולדס יכול נקצען כח עליון להוסיף טל טובתו, הוא להמר מרעתו, והוא לה' רצ'ה, כהה כוונת קחשה לחטאו : (יט) וכן פי' רפ'ס, ולפי פי' זה אין לחטאו מה פפסו : (כ) לפי צלה' חמר הכתוב לחטאו חטאו חטאו מכות ולו סלה, חמל סקנ'ק, מחלן ווילן אס לה' נסלהות מיי מקnell בקע כתיב חממות מכות סלהלנות גהון (סהמונות ולדעת מלהר ל פ'ז) כי ל' פוק קת לא הלא נגען

אונקלוט

100

שמות ווארא

**מצרים: רְאֵלָא יִשְׁמַע אֶל־כָּבֵד פְּרָעָה
וְנִתְּתִי אֶת־יְהִי בְּמִצְרָיִם וְהֹצֵאָתִי
אֶת־צְבָאָתִי אֶת־עֲמִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִאֶרְץ מִצְרָיִם בְּשֻׁפְטִים גְּדָלִים ;
וַיַּדְעָוּ מִצְרָיִם כִּי־אַנְיָה בְּגַטְתִּי
אֶת־יְהִי עַל־מִצְרָיִם וְהֹצֵאָתִי אֶת־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם : וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
עַשְׂוֹ : וּמֹשֶׁה בְּזִשְׁמָנִים שְׁנָה**

רש"י

שייתן והיה לבכם זה (דבר' שם) (בב): ד' וגנתני וימוק לך את ידי. סכתי כי ביד היא כדרך בני אדם (בב), וטעם צבאי, בטו שם הטלאבים מהחיל כלכך לטובך טר כבכל קמחי אבותך ד' בשם, אך הם ישראלי בארץ (בב): נקרא השם אלהי הצבאות (סיהיק), ויאמר הנגן, כי גבורת הארץ את ידי. יד ממק בעינו כי הם צבאות שבבים (בב): ה' וידעו. כבר הוכיר ר' יהודה הטעון (בב) ההפרש שיש בין וידעו (בב) ובין וידעו, כי הקבוץ בקטן נדו והוא פועל עבר כמו שמעו (בב) והיו זרתו (בב), והויר סימן לעתיד (בב) בטו וויטררו (בב), והנה הנעלם בין היוד והדלת תחת היוד שהוא ראש (בב), והנה הוכיר לטה הביא הטעות על המצריים, כדי שיודע שטו הכאב בעולם: וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עתה כל כי על יד אהרן נס על יד טשה געשו האותות (בב) ואחר' ב' יפרש כל אותן ואות (בב): ז' וממשה. הוכיר שנותיהם, ולא מצאו בכל התקרא גבאים שהוכרים הכהוב שהתגנבו בזקנותם רק אלה (בב), כי סגולות נדולות מכל הנבאים, ולרכם לבדם היה טדר השם בעסוד ענן, ואל עלה על לך כי שטואל

אבן עוזרא

יהל אור

וחזק לך ל' לה לך מלפה. וכיין כיפית טיתין חפץ דננאל בעור שחפץ צו, והויל מהקפתה לה לך כתיב, והזוק לך פרעה, כתיב כתירם, כי לאו סכגדהיה הלה פרעה, והזוקת לה לך פרעה (למלה יד ד) כי הוי גטו: (בב) ויקלו יד ד, לפי כס פולפניות קומות יומת: סכגדתי לה לך (פס י, ה) וויטרף פרעה למזוק כסאו סלוך ייחד המכחות הכס מד זיסלמו לו סלור המכחות, וככבר ציילד לו זה זהמורי (למלה ט) כי מטה סלחתך לה וויל לחוטך וגנו, ווילום בעורך וויל המתלהך: (ככ) עיין זצמונת סרקייס לארכמאנ'ס סית, וככללות חזותה פ' טמי, וככל' הארמאנ', סחאנין כמתמעו כי לעולס פטהי פרעה אלר פאה ליארול רשות גדוות חנס, נחהיים למןוט ממנה לרבי התאזה: (כג) וכן חיל ווועצע ארים יות פשת גבעויטי, משטר שההכללה קויה עז'י קידלן ביני הילס: (כד) עיין למלה נ' טו, כס' הוי זיל ובנחויר סס: (לה) עיין למלה סס: (כו) עיין מרכו נרליך ס' נרליך: (כו) זקמן גדויל: (כמ) זקמן קפון זהויל זירוי: (כט) וכן כחוב סה' זיל נס' מהלאיס, כי לפולס לאו יסעור קקמן צכל פומל מכר: (ל'') טהויל זירוי: (ל'') פ' קויל סכמלה זירוי פוח טימן לעתיל, כי חיינו מהברס: (ל'') סטראז' זמר' וויל זברטו זמר' מלהיטיות איהן, וסוח טימן לעתיל, אף כלן קויל סכמלה זמלה זירוי זלטיל ווילו מון הסברס: (ל'') ריל זויל איהן גמלת וויל זקן זירוי המוטך אהוריו זויל מארס זיען קיטלט זמלה; וויל זויל זויל הפטהיל, וויל הפטה זבלט זירוי: (ל'') וכן כתוב כי יבדר חליכס פרעה חנו לכט מופת וויל מרת אל הלאן קח מה מטען" (פסוק ס' : ולה) זמאניס הגי' "וְאַחֲרֵיכֶם יִפְרַס" : (לו) וכן יילמר הקמניס זיל נס' כמורה, כי

מקוב רשי': ז' (עמלה ד' ג. ח) דמפלס ד' ג. ופיין כס' זמאנין זמאנין ולו ערמתי מה פין בס' זמאנין זמאנין

**וְאַהֲרֹן בִּנְיֶשֶׁלֶשׁ וּשְׁמָנִים שְׁנָה
בְּרֵבְרָם אֶל־פְּרָעָה: פְּרִיעִיחַ וַיֹּאמֶר
יְהֹה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לְאַמְرָה:
טַב יְדְבֵר אֶל־כָּם פְּרָעָה לְאַמְרָתָנוּ
לְכָם מִזְפָּת וְאֶמְרָת אֶל־אַהֲרֹן קָחָ**

אבן עוזרא

לכחות נכס : (ט) טופת. חותם לכודיע טיק עטיהם, בעבר שכתו "בעמוד ענן ידבר אליהם", כי כבר פרושתי במקומו (ט), כי לאלה לבדם (ט) נתנה התורה, והנה על ידם ינחו הצדיקים העולמים הבא, וכל הנביאים (ט) הם נביאי תוכחות או עתידות: ח ויאמר ד'. החל לשפתם שנייהם, כי ידע השם כי בתהלה לא יבקש פרעה טופת, רק יאמר לא ידעת את ד', ועתה יבקש טופת (ט) וזו: (פייה)ק. וטעם וייש טsha ואחרון, כל לכי המעשימים שנעו עי ידם והשש ידע כי נפעם הראשונה לא יבקש פרעה טופת כי את השם יכחש (ט) ובשנית יבקש (ט) (ח): ט קח את טטה. הוא טsha טsha שננתנו לו (ט) והעד אמר אל אהרן קח את טטה גנטה ידר (ס' יט), ובתובו "וירט בטטה ויך את חמם" (ס' ס), והנה הודיענו בפתחות הבית (ט) שהוא הטפה הידוע (ט) שאמר לו קח את טטה, ועוד (ט) "ויטטה אשר הבית בו את היור" (לטפה יז ח) (ט) (ט) : (פייה). כמה נבוניות התו, שאמרו טsha משות הם *, ואינטו כ"א בטפה אחד, ונקרא בטפה האותות שהראה בו השם, ולא שהשם חוקוק עליו (ט) (ז) תלא תורה אעפ"י שנטה משה את ידו על השם בארכיה (לטפה יג) (ט) לא בא הארץ עד שנחג חשם יום ויליה רוח קדים (שם) וכן כאשר נתה ידו ע"י הויס בטפה הוליק השם את הים ברוח קדים זוה (לטפה יד כא), והנה מכת הערוב (לטפה ח ס) והרבך (ט, ו) והשחין (שם פ, ו) ומכת בכורים (יב כט) אין זכר לטפה, ולא במן שם עשרה ניטים (ט), גם יקרה בטפה טsha

קרני אור

מן הכללות בטבעיות: [ז] נדעתי בס היה סוף סימן גלווי חזק, וכמהמת סוג רליה תנתק כיוטר זו לאן בטפה ולמה הأهل בכינוי הבקב ונתקן להלץ חות טו מופת (לטפה זג, יג כ') ל"ל כליה חילקה או רלה חזק, וטירפה נתקן ניטטו לו נסיט חוקים, וכמהמת מופתנות בתנוי הטעמ ע"כ יתמ,תו לכב מופת" (לטפה זג): [ח] כן סוג גדרו"ן (סמויל פ"ט ח) לס ידרן גליכס ערפה היכ"כ גלווי ליילך, עטיל סוג גלומר לס כנ", וקס חות ס', "ויעטו כן בחלבך זה ס' חותס, בלהג עטו עד בטטל ערפה מוכן מופת גאט צהאלר קבק"ס, וחותה בפס ויבצל חילן לתמעה", ועיין ציפ"ת בס ציפרס צלפי זה במוט סמלס, "כ"י נכלן נלובן דס. אחלק זה בס מהמותי מלא כ"י, ויתפלת מופת סיילר גליכס, אגן סוג לוכ מלט, "כ"י בטמפלאות כלטן האל: [ט] וכן כו (סמויל פכ"ז ג) בסוג מטה מטה, וככספמְה צו הילן נסיפ ניקלה פל צמו. ודעת סדרי"ה בסוג כס מעלה חילן ולמי מפס מפס, ייביג על סה, ז"ל גוז ויומל ציעות סכתונכ סהומל "המואל חל האבן קת חת מקר", ולסיות מטה חילן יוזף בל כתאנין וכדס גמל צו בטפותה כב"ת, "וירט בטפה". ותולחת טפל לילכינו, כווכר וולך דף כח ח', מ"ט מפס חילן ולו מטה מטה, גלווי בטומן ממעכ ליינו קדרון יתיר וכו'. וכן חיובט'ט למטה ס' טו פ"ס, וממש כהיל נספ"ק נומח, חועלן דהילן וכו' יט' נתקות ע"ז, ח' ז'

וְנִתְחַנְּמוּ

סקוב"ב רשי: בטים סוג וגופתנות לכות מדוקיות גס יסנות מחול גס נכתבה כלל. וכן עטם ולמי פין לכל מה לפוג מלאריס. דע גפל מנט וכו' פ"ט, כגד דמתהס ניזק. הכל כחלב נכתב ליפויו ס' סמות ד כל

אונקלום

בר המן ותלה שגון: במלוותהון עם פרעה: ח ויאמר י"ל משה ולאהרן לטיפר: ט ארי ימלל וותוכון פרעה לטיפר הבן לבן אה"א ותיפר ?אהרן סב ית חוטך ?אהרן סב ית חוטך

רישי

לכחות נכס: (ט) טופת. חותם לכודיע טיק עטיהם, בעבר שכתו "בעמוד ענן ידבר אליהם", כי כבר פרושתי במקומו (ט), כי לאלה לבדם (ט) נתנה התורה, והנה על ידם ינחו הצדיקים העולמים הבא, וכל הנביאים (ט) הם נביאי תוכחות או עתידות: ח ויאמר ד'. החל לשפתם שנייהם, כי ידע השם כי בתהלה לא יבקש פרעה טופת, רק יאמר לא ידעת את ד', ועתה יבקש טופת (ט) וזו: (פייה)ק. וטעם וייש טsha ואחרון, כל לכי המעשימים שנעו עי ידם והשש ידע כי נפעם הראשונה לא יבקש פרעה טופת כי את השם יכחש (ט) ובשנית יבקש (ט) (ח): ט קח את טטה. הוא טsha טsha שננתנו לו (ט) והעד אמר אל אהרן קח את טטה גנטה ידר (ס' יט), ובתובו "וירט בטטה ויך את חמם" (ס' ס), אשר הבית בו את היור" (לטפה יז ח) (ט) (ט) : (פייה). כמה נבוניות התו, שאמרו טsha משות הם *, ואינטו כ"א בטפה אחד, ונקרא בטפה האותות שהראה בו השם, ולא שהשם חוקוק עליו (ט) (ז) תלא תורה אעפ"י שנטה משה את ידו על השם בארכיה (לטפה יג) (ט) לא בא הארץ עד שנחג חשם יום ויליה רוח קדים (שם) וכן כאשר נתה ידו ע"י הויס בטפה הוליק השם את הים ברוח קדים זוה (לטפה יד כא), והנה מכת הערוב (לטפה ח ס) והרבך (ט, ו) והשחין (שם פ, ו) ומכת בכורים (יב כט) אין זכר לטפה, ולא במן שם עשרה ניטים (ט), גם יקרה בטפה טsha

יהל אור

תפסוק הנכולה מכווקים צעה זקנתם כוון ממטה ולחנן: (ט) כן פ"י חט' זיל (חט' לט ז) בטעמוד ענן ידרן הלייחס, יטוג על מטה ולחנן וליין סמולל טמהס, ועיין צפ"י ה' זיל (בריה) כ יז וגפ"י הקדר למעלה ז כ למיטה טו עז) וככיהורי סס: (לט) סי' למטה ולחנן: (לט) וכמיה"מ, וכל הנכיהרים כנהויס מהרייס: (ח) וכלהדר כל חות ומופת נעסה ע"י סנייס לכן הונר כסס לנטה למטה ולחנן: (מג) כלמרו לו ידעתה לה נטה (למטה ה כ): (מג) יכקע מופת ועיין קרני חור: (מנ) כי הטעפ"י סהוו לחנן קח לה מטך כוון מטה מטה בנתנו לו: (מד) בפיטה: (מק) זל מטה. (מו) וכמיה"מ, וכחוב דכבר כסס למטה, ומטך וגוו": (מו) ומסב לו הכה רק לחנן הכה, ואהמר ומטה, כניטה זה לעד כי נטטה מסה סיה: (*) מעס הלקיס, מטה מטה, ומטה לחנן: (מח) לעתו טלה הינה הנטה חוקוק עליו: (מע) הלווי ביה נתה ידר (ז, יט) ומטה כסטה במתהו (טט פ' יג) וכן כבלר (ט, כט כנ), כוונת הכחוב שבנטיה תהיה, גמטה טכיאו: (ג) עיין למיטה סיבים נטטה חילן ולחנן כבלר סביס ייחזוב סיבים נטטה נטטה מטה לחנן ? : (ז) אבביס פיס חוקוק טל גמטה כסטה, פין למעלה ג טו חותם חטב

סקוב"ב רשי: בטים סוג וגופתנות לכות מדוקיות גס יסנות מחול גס נכתבה כלל. וכן עטם ולמי פין לכל מה לפוג מלאריס. דע גפל מנט וכו' פ"ט, כגד דמתהס ניזק. הכל כחלב נכתב ליפויו ס' סמות ד כל

אונקלום

וירמא קדם פרעה יהי לתרגינה: י. ועל משה ואחרן לות פרעה ועבדו כו' כמו דפקיד יי' ורמא אחרן ית חיטרא קדם פרעה וקדם עבדות נטהה לתרגינה: יא וקרא אף פרעה לתרגינה: יט וחרשיא ועבדו אף אנן חרשי מקרים

שמות ז וארא

את-ימטה והישליך לפניה פרעה יהי לתרגין: י. ויבא משה וארון אל פרעה וייעשו בן כאשר צוה יהוה וישליך ארון את-ימטה לפניה פרעה ויבא מכםים ולמכשפים וייעשו גסיהם תרطم מקרים

רישוי

בעבור שנעשנו על יד משה בו אוותה, והם עליונים לוך (לוך*) כמו קסולם חתיכס ט: (י) לתרגין. ותחווים, והעליונים, ווית משה את סתו על השכitos, וד' בתן קולות וברך (למטה ט בן) ואנט' שאין כתוב המטה כ"א. נטיית יד כמצח חשך (יא) יתכן להיווטו כטו הראשונים (ט), והתחווים בכוכת הארץ (טפה י. יג) (ט) ובקיעת חם (יד טו) ולשוב המים (שם שם קו) וטנה בצור (יז ה), ונקרא מטה אהרן בעבוד החאות שנעשה על ידו בצווי השם יטשה, ומשה לאהרן, הלא תורה הכתוב אומר וטף אשר הכתוב בו את היורד (שם) ואחרן היה המטה (יג) ואחרות אהרן כלם התחווים, והם התרגין (ט' י) וטנת היורד (ט' ב) והצטודעים (ת' ב) והכניות (שם שם יג), גם יתכן שתהוו נטיית היד להראות הרואים שהטנה ידו הוא העושה אותן (יא), ותחילת אחרות המטה בעצמו שנחפץ לנחש בהדר פיני (לפעלה ר' ג) זאתריה אחרותיו שהוזיא פרה (במד' יז בן) (יא): י. ויבא מטהה. גם זה מופת, שהטנה היה לתגין, ואין דופה לטופת שענשה לישראל (יא) כי לא נהפך רק לנחש (ט), ויפת אמר נחש הוא תגין (ט) [יא]: יא ויקרה נב פרעה לתחכמים. חכמי הטולות: ולמכשפים. טננים דבר התולדות לטראה העין (ט), וחרחותם, הם הידועים סוד התולדות (ט) והכללה רבייה (ט): אול' לשון מקרים הוא, או לעון כשדים, כי לא מצאנו בכלל החקרא רק בדברי שנייהם (ט) [יב], והפריש הכתוב בין טענה פשוטה שהיה אמת שנחפץ הטענה לתרגין, ובין טענה החוטאים, על כן כתוב בלשיהם (ט) [ינ] והטלה השלישית (ט) טנורת להט דהרב (ברא' ג כד) אשכבה להותם (תה'נו ד) "ולheat אונת היום הבא" (טלacci ג יט), וזהו בטו בריקות ואש עובה (ט), זו זאת היא

יהל אור

הערכה נסיט: (יג) כי סס כתיב שיט מטה חת' ידו על הסמיס" (ו' ככ): (יג פ' סס ה'ה ז'ל מדרך הסדרה כי המטה קיה נידו לפפי' טליינו כתוב': (יג) ולמטה חי' יתבוק ה'ה ז'ל האלכה ממלינווט ט'ב[...] וכקלוכ לדגלי רט' ז'ל, כס' ג מלך לילית מווילכת, חרטמי, אגדוים כסאמות, כי גודע קוו כי רוכ באלומות כסאמות מטיס, לו כעלמות מיות, כפין בכוכיבו כילפני (רמץ'ן): [יג] גלאטיאס, זלטן לאט וופהנס כלילף נב'ן, ומכללו, כמו כלgmtias, מון געת חת פני' (ס' ב יט ס'), ופניט נמפהס ככאנס צפואיס נכסטר וככסי מכני חדס, כתהכוות גלמיות, לו יאס מילס "לפט" וצפיאנו, כי יט מט'ב ככאנס גלסט סחליך (ל'ב ז' מלך) גלאטיאס, וכמוקס החר גלטיאס, וככל אחד כי זרכ לוט ולהט צויס (ל'ג): לסייע נסיך המטה לפניו לחתין": (ט) פ' תמקولات נטולות: (ט) ר'ל הכמי הצעע, וכן כתוב ה'ה ז'ל (דיניל' ג' ב'): (ט) ר'ל כת' ד' חותיות חרטם: (ט) כלן וכמ' דיניל': (ט) ז'ל "בלטההס": (ט) ז'ל טלייה, כת' כל' מותות "לכת". וכן כו' בג' נב'ר ותק: (ט) בטעס צפואות טוכרת ולה' יטמול כלהט כתרכ'

ונמהומת ה' ומל' מות ט, חמומת כ' ומל' מות ח, טמו'ל פ' ג, יוכ'ט שמota י'ד כ'ל, ספצל מכות ט'ו חקוות פלו': [יא] וט'ו כתוב סדרי'ל, ולו' פירט ישט יפס סכתג ט'יכס פנחת תgin. כי הין נגמץ חינוי ול'ג כתין' נחץ': [יב] וכקלוכ לדגלי רט' ז'ל, כס' ג מלך לילית מווילכת, חרטמי, אגדוים כסאמות, כי גודע קוו כי רוכ באלומות כסאמות מטיס, לו כעלמות מיות, כפין בכוכיבו כילפני (רמץ'ן): [יג] גלאטיאס, זלטן לאט וופהנס כלילף נב'ן, ומכללו, כמו כלgmtias, מון געת חת פני' (ס' ב יט ס'), ופניט נמפהס ככאנס צפואיס נכסטר וככסי מכני חדס, כתהכוות גלמיות, לו יאס מילס "לפט" וצפיאנו, כי יט מט'ב ככאנס גלסט סחליך (ל'ב ז' מלך) גלאטיאס, וכמוקס החר גלטיאס, וככל אחד כי זרכ לוט ולהט צויס (ל'ג): לסייע נסיך המטה לפניו לחתין": (ט) פ' תמקولات נטולות: (ט) ר'ל הכמי הצעע, וכן כתוב ה'ה ז'ל (דיניל' ג' ב'): (ט) ר'ל כת' ד' חותיות חרטם: (ט) כלן וכמ' דיניל': (ט) ז'ל "בלטההס": (ט) ז'ל טלייה, כת' כל' מותות "לכת". וכן כו' בג' נב'ר ותק: (ט) בטעס צפואות טוכרת ולה' יטמול כלהט כתרכ'

טקו'ב ריש':*) כן כו' גליה'ס צרו'ק וסגו' גען חל'ג ט'יכו'ת מלען זונחו' לטדים לג' אלוא' (ל'ג') וה'ג' דלית נקען צרו'ק וכן כו' נזוכו' לאחכלהס ופעין מה'ב' טהו'ס לבקודז לא'למא' לחטוק זל. ט') קוטט כמו פזחים דרכ' סלא'ן נ' כמחאה ה'ג' מיג' כו'. ו'ג' כו' פ'ל'ט'וט'ו' צאנש'ת מטה'ת נ'ג' סלא'ט' כאות'ו וו'ט'ו'ט'ו'ו' נ'ג' דרכ' (זכל טו').

**בְּלֹהַטִּים בָּנָם יְבֵשְׁלִיכְנוּ אִישׁ
מִפְתָּחוּ וַיְהִיוּ לְתַבִּיגִים וַיַּבְלֹעֻ מִפְתָּחָה
אַהֲרֹן אֶת-מִתְתָּמָם: יְנִיחֹזֶק לְבָבְרָעָה
וְلَا שְׁבַע אֶל-הַבָּבָא אֲשֶׁר דִּבְרֵי יְהוָה:
סֵדֵן יֹאמֶר יְהוָה אֶל-מְשֹׁה כָּרֶב**

אָנוֹ עֹרוֹא

אהיות עירות (ז) : (פיחק). הנה הכתוב הבהיר בין מצחה מצחה למשמעות החרטומים שאמר, שהט ביא שמי כי אם בזרך לחט חטא, דבר שיראה לעין כמו אחד ולא יותר, והבזבוז אמר "וַיַּצְאֵן" של דעת החרטומים המזרום, כמו "וְהַאֲנָשִׁים רְדוֹת אֲהָדִים" (יהושע ב ז) (ז), ואנש שקו הדעת השבי בלבם שפוץ ונעשה מvae צלע חט כלן ז) : (ז) בבד. תרגומו יקיר ולמי הרתקל ז) מפני סוכות כס דכל כמו כי כבל ממרק סדר ז) :

כי חטאת תגלל ז) כי קדשו ישראל התו (ז) רק אנחנו נאמין כי אין היה ולא נחשיך היה, כי הנה בתילדות (ז) רבדות הרבה לא ידע חטא העולם, ובבן הטשכח הברול (ז) נס הברחת בהחומר, והחישוב קול, והטשכח הבן (ז) והרב חרטעים (ז), ואף כי בנטלית מכבו באשר פיי, ז) או בז' ז) :

יב ווישליך. וזה פלא שני שבלו טsha אהרן טרות החרטומים ולא נטה (ז) וקדאן טsha אהרן כי אין היה בתלה (ז), ורי ישועה אסר, כי אחד שישב (ז) בלה טרחות (ז) וזה פלא נדול (ז) וטן : יג וויזוק . מעצמו בעבר שראה שעש הדרטומים בטעתה אהרן (ז) :

יד ויאמר . כבד . פועל עבר (ז) צבע כי עkan יצחק (ברא צו א) לו קפין ד' (שוף ז) :

קרני אור

[ז] וכן נס' תוי מס' כתם בצלע רבנן לאטס מקדש, וברשות ר' וככל מתכוועט מכילות, כתוי כתמי צנין צנולע כתמים : [ז] וכן פ' רכ', וכות געת רזע, פין מקור רכ' : [ז] וכן ז' פ' חרגומו יקל, זלט מהתקר מפל סהמ' בס' זכל', ורל' צלח' כפעת הלהרים וממאלס ארכזע' כהרן כדי להסיר סיוכות ולΚכל הלחמות, ומתוך זה יקכל גורה חיונית, כי כי ימלק', פאילו כן כי גורה ולכדו גורה לחרת נירק שתקדים הנעה והסתנות המונ פל טקה הולא לאורה העתידה לכה עליו : (ע) וכן נכיה ה' ז' (גמלס ז) צבש דעת חכמי מחקר. וסיטים, וכל דבריהם רום : (על) לסון הכתוב. (ה' עט מה) ופי' ה' ז' צם, צבמו כלכט חיו זנדול ז' ז' יוכלו לערבו, וכוח מלען ושותית תי' (יה) ט ז) : (עכ) פיי כדרכי הטענה : (עג) הנק הטענה (מלגנסטטין) כמוסכת וטענה הלאה מה הערול והכליל וכלהמה : (מד) (ברוסטין) : (על) לנו הטענתה להחורי כלדס צבינע צ'ו, כי יש לנו טגולה כלי הפלתקנறיינטס, ונקרת ג'ב לנו המהילים, יה לנו הראסט, עין (חולדות הולן מערצת הדנויות) : (עוו) עיין (היו לו לוח ולע) : (עוו) פיי צבנהה קיוותו לנוין צלע טהר התינוים, אלהיל' כלדר סב' למטה לה נמלחו סס מטהות החרוטומים רק מטה הארן, זלט נדע כי כהו היל קרבנו : (עח) יפרט מפי מה קרלו מטה הארן צהוות להכנין וכעת הסליטה, מפני טכן קרלו הכתוב נתחלה מטה הארן. כמת' ז' ויטלן ה' ה' מטה' : (עט) וכמקה' מטה' מטה' למטקה : (פ) פיי המל' צבמו כלהוק נטעות נטעות צלע מטה הארן ה' מטה' מטה' ה' מטה' : (פכ) ה' צילע מטה ה' מטה' ה' מטה' :

סוק' רשי ז) פין יבל' ה' ג' צ'ו. וכן סדמיין יסודס. ז') חתומהה ה' הו' ג'. צנת ה' ג' צמץ ז' צל' טוב. מדרא' הנדס. פס' ז'). יקוט קפכ' ז'). נתנוויס צלנו. וכן כתנוז ספויינטס ונס' ז' צ'ו. קול' פמי מהתקר וזל מה'ג'. רכ' ז' ז' כגי' יקל ובלטו החרו' קול' סטוטיס ולפי' דעת' כל' צ'ו אען פכל' נטל' מלהן טהויהו' צ'ו. עז' טהר' וטס' כס' חותם מטה' מטה' מטה' מטה' :

דנ' פלא'ס ז' וען פמי' קני' יקל' ז' :

אונקלוס

בלחשחון גן : ז' :

ברחויחוחו לתבニア ז' ז' ז' ז' ז' ז' :

ובלע חטרא דארון ז' ז' :

חטרא ז' ז' ז' ז' ז' ז' :

לבא דפרעה ז' ז' ז' ז' :

מג'ן במא רמל' ז' ז' :

ז' :

ז' ז' ז' ז' ז' ז' :

(לפרשינקי) לבא דפרעה :

ריש'

נחס ז) (ז) בלחותם. כלחסיכון וולין לו רמיון בקרח ויצ' לדמות לו וכי צהרכ' הטעפת ז' ז' :

הטעפת ז' ז' :

לחס ז' :

(ז) זבלע מטה אהרן. מלהל' ספור ונטקה מvae צלע חט כלן ז) :

(ז) בבד. תלגומו יקי' ולמי הרתקל ז) מפני סוכות כס דכל כמו כבל ממרק סדר ז) :

יהל אור

הפרק : (ז) שלין כבד רגע היל' כל'ו כתוב ז' :

וברשות, כאכל מתכוועט מכילות, כתוי כתמי צנין צנולע ז' ז' :

למ' יסלוו להציג חמאתו : (ז) פ' ז' :

לפי דעתם : (ז) דעתם צו'ו הקס להאליך המטה ז' :

כהרן כדי להסיר סיוכות ולקכל הלחמות, ומתוך זה יקכל גורה חיונית, כי כי ימלק', פאי' צ'ו'ו כו'ו ז' :

המונ פל טקה הנעה והסתנות ז' ז' :

המיהר. וסיטים, וכל דבריהם רום : (על) לסון הכתוב. (ה' עט מה) ופי' ה' ז' צם, צבמו כלכט חיו ז' :

זנדול ז' ז' ז' :

הטענה (מלגנסטטין) כמוסכת וטענה הלאה מה הערול והכליל וכלהמה : (מד) (ברוסטין) :

הראסט, עין (חולדות הולן מערצת הדנויות) : (עוו) עיין (היו לו לוח ולע) :

הט בחרוטים, אלהיל' כלדר סב' למטה לה נמלחו סס מטהות החרוטומים רק מטה הארן, זלט נדע כי כהו היל קרבנו :

יפרט מפי מה קרלו מטה הארן צהוות להכנין וכעת הסליטה, מפני טכן קרלו הכתוב נתחלה מטה הארן. כמת' ז' ויטלן ה' ה' מטה' :

וכלהוק נטעות נטעות צלע מטה הארן ה' מטה' מטה' מטה' :

דנ' פלא'ס ז' ז' ז' ז' ז' ז' :

אונקלום

כָּרִיב לְשַׁלְחָא עַפָּא :
 טו אֹזֵל לֹות פְּרֻעָה
 בְּצִפְרָא הֲא נַפִּיק לְמִיאָ
 וְתַתְעַתֶּד לְקַדְמַתָּה עַל
 כַּפְתַּנְבָּא נְהָרָא וְחַגְטָרָא
 דְּאַתְרְפִיךְ ? חַוִּיאָ תַּסְבֵּ
 בְּפִידָה : טו וְתַמֵּר לְהָיָה
 אַלְהָא דִּיהְוָדָא שְׁלַחְנִי
 לְוַתְךָ לְמִימָר שְׁלַח יְתָ
 עַטְפָּה וְיַפְלַחְנוּ קְרָבָי
 בְּסְדָבָרָא וְהָא לֹא
 קְבָלָתָא עַד כְּפָן :
 י' בְּדָנו אָמָר י' בְּדָא
 תְּדַע אָרֵי אָנָא י' הָא

שמות ז וְאֶרְאָ

פְּרֻעָה מָאֵן לְשַׁלְחָה עַם : טו לֹא אָל-
פְּרֻעָה בְּבָקָר הַגָּה יֵצֵא הַמִּימָה
וְנַצְבָּת לְקַרְאָתוֹ עַל-שְׁפָת הַיָּאָרָ
וְהַמְּטָה אֲשֶׁר-נָהָפָךְ לְנַחַשׁ תְּקָה
בְּיַדְךָ : טז וְאָמְרָתָא אֶלְיוֹ יְהֹוָה אֱלֹהִ
הָעָבָרִים שְׁלַחְנִי אֶלְיךָ לְאָמָר שְׁלַח
אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבְּדָנִי בְּמִדְבָּר וְהַגָּה
לֹא-שְׁמַעַת עַד-יכֹּה : י' בְּהָאָמְרִי יְהֹוָה
בְּזֹאת תַּרְעַבְכִּי אָנֵי יְהֹוָה הַגָּה אָנְכִּי

רישוי

(טו) הגה יצא המיטה. נקבי טהיר עוקה באשר אהב (ברא' כו ט) (ז), והיה קפץ כפין (ז) תחת פ'ם מאן שהוא שרש, שלא ידונש האל' פ' מהו אחריו (ז) כמו חרף נפשו (שופ' ה' ומקליס ווילע ניגלום וועטא סס לילכו ז): י' (ז) (ז): טז לֹא אָל פְּרֻעָה בְּבָקָר. פְּנָה ג' סלך צדרים עד היום לצאת בחתמו ואב כי או' יגדל היאור (ז) לראות כמה טולות עליה (ז) (ז) ויח' וצוה השם למשה שילך בבקר, ויעמוד לפניו היאור וייעש האות שהוא סכת היאור לפניו טעה, ואוזו ל'קחת המיטה אשר נהפק לנחש על ידיו טשה לפניו לבחו אל פְּרֻעָה (ז) ויתנהו אל אהרן (ז) לנוטחו על סיטי צדרים שיראה פְּרֻעָה בעיניו, כי פרנצע שיבת אהרן בטהרה על היאור או יהפק לדם (ז) : (פייה'ק). הגה יוצא המיטה. יתכן שהיה זה קרוב טעת עלות היאור הפעולה היודעוה, וחביבך יוצאה לראותו, וצוה ד'. לעשות זה הטעות ביאור לעני פְּרֻעָה בזאתו שטה (ז) : טז ואמרת. אמר לו כהה, כי זאת תחלת המכות אם לא תשטע, כי המיטה אשר נהפק להנין לא הייתה טבה (ז) : י' בָּה. שליח ידבר על פי השולח ואטר דרך קצרה, כי החסר בלה' שלוחו, ובכח (ז) הגה אנבי שלוחו (ז) בכה בטהרה אשר בידי (ז) :

יהל אור

וְלַדְעַת רְסִ'ז וְלֹא כָּוֹת סִמְדָר, וְעַיִן קָרְנִי לֹוֶר :
 (ס'ז) וְפִירּוּס טְנָר : (ס'ז) הַוְלִיְרִי : (ס'ז) פִּי לְפִי
 טְנָר וְלַגְנָס הַהְלָלָגָג הַכָּלָלָה : (ס'ז) מְנִינוֹ פִּיקָּד, כָּוֹמָ
 דְּנָס וְרוֹלוֹי לְהִזְהִז בְּאָן חַגָּפָת וְלְפִי שְׂמֹחוֹת אַהֲחָעָר
 כְּלַחִי מְוֹכָרֹת לְקַכְלָן דְּנָס, כָּהָה נְקוּדָתִי הַדָּגָם לְסִתְמָכָר
 עַס קְהִירָק וְנוּמָה לְיִרְיָה בְּאָן חַגָּפָת : (ס'ז) זָמָן עַלְוָת
 שְׁיָהָר כָּוֹת נְכָל מְתָה סָוָה כְּעַדְיִמי סִוְן תְּמוּנוֹ
 וְוָן, כי כָּן סְפִּרוֹ הַנוּמָעִים : (ס'ז) וְכְמַהְיָת כְּנִי
 "יַעַלְהָ" : (ז) לְמַעַלָּה (ד ג) וְכָנָמָה כָּוֹת זָוָת הַתְּנִינָה,
 וְהַמָּר לְנָמָה טְנָה תְּהִלָּת הַהְלָוֹת : (ז) כִּי המיטה היה
 מיטה מטה : (ז) לְהִרְאֹת הַרְוּחִים שְׁבָס מְשָׁה נְצָנִינוֹ :
 (ז) וְכִי' הַרְמָכִין, טְנָלָת הַמֶּלֶךְ לְבָס יְלָכוּ מְרַכִּית
 כְּמָס הַהְרִיוֹן, וְלוֹוָה כְּמָס שְׁיַעַשָּׂה מְשָׁה הַחֲוָת טְנָוָה מְלָת
 כְּיַחְוָר לְעֵינִי כְּמֶלֶךְ וְלְפִי הַטָּם, הַוְלִי יַעֲקֹו הַלְּדוֹנִיכָּס לְטָבָב מְדָכוֹ הַרְטָה, וְלְדָתָה הַגָּה,

לְכָרְנִי אָוָר לְפָרָס (ז) וְוְהִיקָּגָג הַכָּל קִיל סָס דְּנָל סָוָה, וְזָנָ
 דְּמָת הַלְּדִיק שְׁהָוָה בְּסָס תְּהָלָר לְהָלָס פָּנָל פָּנָל וְכָדִין מְמָסָס
 (רְחוּס) וְפִינְז גְּלִיכְזָל סְרִילָס לְפִתְחָה סִי' רְסִ'ז וְלֹא פָס גִּי'
 סְמָה זְלָל בְּכָמָכָט טְהָוָה פָּוֶל פָּכָל, וְפִינְז מְקִילִי רְסִ'ז : [ז] מְלָאָ
 מְלָאָן" כְּגָה לְהִלְיָה סְהָוָה פָּוֶל פָּכָל יְכִירָה לְכָוֹת כָּכָד פָּוֶל
 סְכָל נְכָכִיחָה, כִּי נְהָיָת לְסִוְתָּה כָּכָד סָס, וְמְלָאָן פָּוֶל פָּכָל,
 כִּי מְלָאָן סְהָוָה פָּוֶל עֲנָר יְלָבָס פָּכָל נְכָס לְנָזָן כָּכָד מְזָוָן
 סְפָגָב : [ז] וְכִן כָּוֹת נְסָס' הַמִּימָה מִמְּזָה כְּדָרָן כְּפָמָלָן כְּזָוָן
 הַלְּנָבָר יְלָוָס גְּלָחוֹת כְּמָה מְדָרָנָות פָּלָו כְּמִימָה, וְפִלְבָּכָס
 סְיִ' זְלִיךְ סְפָרִים לְטִילָן גְּנָךְ וְלְרִיכָּב הַסָּס וְהַנָּס", וְכִן פִּי
 סְלִידְיָה כָּהָרָן יוֹלָה הַמִּימָה כְּדָרָן כְּטִילָן נְסָסָנָת סְגָלִיחָה
 לְכָרְנִיל הַתְּטָעָה נְבָקָל קוֹזָס סְהָלִילָה, כִּי לְחָאָס הַתְּגָבָע,
 וְכִ'ס פָּל צְפָת כְּיַלְוָר בְּלָלִית כְּמִיס תְּוֹעֵל נְלָהָיָת כְּפִינִיס

סְקָאָב רְשִׁי' : טז) חַנְתּוּמָה ה' י' חַנְחָמָה כ' ח' וְטוֹן. בְּמַרְדָּס פִּיטָּה פִּיטָּה כְּבָס מְדָרָס נְכָס. מְדָרָס הַגָּה,
 ז) סָס וְטוֹס. י' (ז) מְקוֹר כְּמָדָרָס לְהָלָס הַגָּה וְהַפְּגָרָס לְקַתָּו רְגִ'י מְהַתּוֹמָה כְּנָגָל (ז).

שמות ז וארא נג 105

**מִפְהָז בְּמַטָּה אֲשֶׁר־בִּידֵי עַל־הַמִּים
אֲשֶׁר־בְּיָאָר וְנַחֲפֹכּוּ לְדָם: יְהִי וְהִנֵּה
אֲשֶׁר־בְּיָאָר תְּמוֹת וּבְאַשׁ הַיָּאָר
וְנַלְאוּ מַצְרִים לְשִׁתּוֹת מִים מִזֶּה
הַיָּאָר: ס יְט וַיֹּאמֶר יְהֹהָא אֶל־מֹשֶׁה
אָמַר אֱלֹהִים קֹחْ מַטָּה וְנַתְּה־יָדָךְ
עַל־מֵימִין מַצְרִים עַל־נַהֲרָתָם וְעַל**

אבן עזרא

ואמר אשר בידי ואת על פ' שביר אהרן היה (ט) כי שנים שווים ומשתפים באות (ט) (ויתן): (פיה"ק). וטעם בזאת תרע, הוא חנה אנכי מכת. במתה אשר בידי, וטעם טבה במתה אשר בידי, כי על ידו נעשה התאות (ז) והשם עשות בשבייו (ז) ע"ז שיאמינו בו רואיו שהוא שליח השם (ז): י"ח והרגנה. שם טין (ז) כו"ל לכל שורץ בטיטים וכו': ונלאו. מבני נסעל, מנורת לאה (ז) כטעם לא יבלו (ז) (כחא): (פיה"ק). והרגנה. שם לכל שורץ בטיטים, י"א שטיח נלאו מגורה לא (ז) ולא הו רחוק (ז): יט ויאמר. לפ"ז דעתו הפטש, כי אהרן נתה ידו והבה היואר (ז) ונטה ידו בגד כל הרוחות בפתח מצרים להפוך כל נהר בארץ טיטי מצרים, והטעם בכל טליתות מצרים (ז), ומ"ת טיטי מצרים כלל והפרט על נהרותם (ז) ואינם היואר רק טיהור (ז) (כב), ונחרות אחדים בארץ

קרני אור

ולכלס, וכמו צפ' (ט) (למטה ח' עז), וכחנן ככפי כתוב בסוכה מינגן מ"ל מלויות ועל כסוס סוף כן בכתמי פצעים כלל בטעו י"אamelן מלגמוני יוס ז' ווועס ז' ווועס כו"ז וענדלו ליל מקו"ט יודע על בפת ס"הו"ד לתקון כס ככלה פקען ומיט"ל לאס מן סנקער עד עת שאטיכל: [יט] וכמנוכת צלל טוב, ב"ה האיכי, קלמי כהן תחאל לו מ"מי ומחוזל ותחמאל לו באה גאנכי מסה כס גלוון בעונמיס, מסה גו"ז כמפסה מהר צ"ל עט י"ז צלומי פל סאים א"ב כיהור ונשכו לדס". ודעת ס"הו"ד בכתמי לאמפה כערקה ט במתה מ"ה לחוד, ומפשח חאנן לחוד, ויפדס, טמפה הסה ה"ה ס"הו"ד מינחס טרט (ה) ופי"ס, מעין עמל וויניש: (קו) פ"י וחיננו רחוק: (קה) זו נילום: (קט) לאפוק חותם לדס: (קו) וקס נחרות המוטclin כעין נחרות סלע: (קי"ה) פ"י כו"ז ס"הו"ד לילס ס"הו"ד, רקס ס"הו"ד כו"ז ס"הו"ד, וכחו נילום, ונוקודת ס"הו"ד רח"ר "ס"הו"ר" וכל חמר כינגר (כו"ז):

טוק"ב ר"ש": יט) סנתה י"ה וגיהו נגי סאל פאות י"ה פחיכ כה. יק ככתלה. וכמכת ככו"ס נמכת גופת (כב) תנומת ה"ג י"ל ס"הו"ר פ"ק י פ"י 7

אונקלוס

אָנָּא מְתִי בְּחַטְרָא דִי
בְּידֵי עַל מְיָא בְּיַבְנְהָרָא
וַיַּתְהַפְּכוּ לְדָמָא: יְהִי וְהִנֵּה
דִי בְּנַהֲרָא תְּמוֹת וּסְרִי
נַהֲרָא וַיַּאֲנִין מַצְרָא:
לְמַשְׁתִּי מְיָא מִן נַהֲרָא:
יש וַיֹּאמֶר ז' לְמַשְׁה אָמַר
לְאַבְרָן טוֹל חַטְבָּה וְאַרְיִם
זֶה עַל מְיָא דְמַצְרִים
עַל נַהֲרִיּוֹן עַל אַרְתִּיהּוֹן

רש"י

שפטם ממי מלך בכוכות טהרתם כל הכל כהحمل פ' כחולות סלילה יט): (יז) ונחפכו לדם. לפ"ז טהין גטעים يولדים במלדים ווילום מולח ומתקף חת סהילן ומיליס מועלדים לנילוט כ) לפיכך הלקת חת ילהתס וחחל כך-הלקת חותם: (יח) ונלאו מצרים. לבקע לפלחה למי סיול סיכו רהוין לנטות (יא): (יט) אמר אל אהרן. לפ"ז סקנין סייל על מצה כנסלן לתוכו לפיכך למ' לקה פל ידו למ' כטס ולמ' צלפלדים ולקס על ידי הילן (יב): נהרותם. כס נכלות טיטי מצרים כלל והפרט על נהרותם (ז) ואינם היואר רק טיהור (ז) (כב), ונחרות אחדים בארץ

יהל אור

דכרי כס הנטות לדכרי הצלות: (המ) ואהרן כהה: (טמ) כי הגרן ליה המלך על פ' מטה ומlein הרכזים לפרט: (ק) למעלה (ד ג): (קל) צאניל מטה: (קנ) כי מטה טען והן לא יאמינו לי (למעלה ד ה): (קנ) פ"י כס פמן: (קד) וווען נלו, חיינה טרט, כי טרטו לה, ווועס ט"י לבון סל לא זוכנו, ועיזון צפ"י הרכז"ס סכל וווען כפל לבון סל לא זוכנו, ועיזון צפ"י הרכז"ס (בריה"ז יט יט): (קו) ווועס דעת מינחס, עיין (מחורת מינחס טרט (ה) ופי"ס, מעין עמל וויניש: (קו) פ"י וויניש רחוק: (קה) זו נילום: (קט) לאפוק חותם לדס: (קו) וקס נחרות המוטclin כעין נחרות סלע: (קי"ה) פ"י כו"ז ס"הו"ד לילס ס"הו"ד, רקס ס"הו"ד כו"ז ס"הו"ד, וכחו נילום, ונוקודת ס"הו"ד רח"ר "ס"הו"ר" וכל חמר כינגר (כו"ז):

טוק"ב ר"ש": יט) סנתה י"ה וגיהו נגי סאל פאות י"ה פחיכ כה. יק ככתלה. וכמכת ככו"ס נמכת גופת (כב) תנומת ה"ג י"ל ס"הו"ר פ"ק י פ"י 7

אונקלום

שמות ז וארא

106

**יְאִירֵיכֶם וְעַל־יָאִגְמִיחֶם וְעַל בְּלִי־
מִקְנֹה מִימִיחֶם וְיְהִי־דָם וְהִיה דָם
בְּכָל־יְהוּדָה מִצְרִים וּבְעָצִים
וּבְאָבָנִים: כְ וַיַּעֲשֵׂה־כָן מִשְׁהָוְאַחֲרֵין
כַאֲשֶׁר־צָוָה יְהֹוָה וַיַּרְםֵם בְּמִטְהָה נִידָה:**

רישוי

המודלים כעין יג') נסרו קלנו: יאריהם. בס' גליות נגליים הטעיות בירוי חלוס מקפת הכהן לשלות יג') ונילום מימי מתגללים ושולח דרך קיוליס ומקה כתלות: אגמיים. קבולה מיס שלין נובען וחין מוסכין חלה צימדין צוקוס לחד כת) וקולדין לו לנטליק: בכל ארין טזרים. אף במרמלחות וצחלות וצחלות יג') סכבות: ובעצים וbabננים. מיס טכלי עץ וכלי חבן: לשון רביב יג'), כי לא יתבונן לזר מיט' וטימה יג'), ומצאנן כי על לשון יחיד "בי" פ' נדה לא זורקי (במד' יט יט') וטעות בעצים: באבניהם. הטים שהוו בbatis בכל עז, או בכיר הגושים שבן (בן): (איה), וטעות אבוד א' אהן קה טב' וגשה ידך, שיכה היואר נטה, ויטה ידו כגד כל הרוחות להפוך ביצוי כל נהר באין טזרים, והטעות בכל מלכות טזרים, ואכר יאורים, בעבור היorth מקומות רבים (יג'), והאנטי בקומות שוחברו שם בעקבות פין הנפש, ומוקה כים, והוא גקי (יג') מצחה בן אדם, ובעצים, יש רהיטים מעציים, גם באבניהם, וגם בארכניהם, וגם נאים אמר): ב ויעשו. הוכר סכת היואר, ולא חשת להזכיר נושא ידו על כל טיטו

זהל אור

"קיולו" כינוי בנהפס בכל האומניות: (קיד') לנד פילו, פ' חון מנילום: (קינ') כי היולו הוי גילום, וזה כי מהד הכל מילוי, וכעוזר סזימור נקומות רביס נס' מהד הכל מילוי, וכעוזר סזימור נקומה יתיריהס": (קיד') כינום מיס גלקן מילרים, ע"כ יאלמה ע"ריהס": (קיד') כינום מיס גלקוס להג', וכן פ' רס"ז ז"ל: (קאו) גולדות צולג'ף הס מיס קוייס, מיס הנוגדים צאן להס טוף: (קטו) קו"ז הס מיס מכונסים צהין מונה להס מורה: (קיו) הגהון ז"ל יילק דין מימי, וכן מי, הביאס רבע'ה, לאוזן מימי נזכר על המיס הדרושים לטחות כמו ונחן מימי (כמ' כ' ח), אך להחט וחת מימי (לט' ב' נ' מימי) ניכר על צהינס רחים לטחות, حت מלה מימי ניחון (לה' ב' נ' מימי) ניכר על צהינס טתיו (היכ' כ' ז) ולצון מי נזכר על צהינס רחים לטחות, כמו מפני מי המכול (כרל' ז) מעוכז מי נח (ויש' נ' ט' לה' מ' ה' ט' ו' יט), וזה פהןור הכתוב כי לה' יכלו לטחות מימי קיולו, טפי מתקois ורלויס לטתיו: (קיה) ובמוקס סכתוב, מ' על המיס טהינס דליהים לטתיו, על מיס סמורי: (קיע) כי מי קיס כס מרוי: (קכ) וכי קירדן קיז מיס מהוקיס, וכחכט טפי ווטהר דכרי הגהון; ורכ' כתב ומ' יס לאכיב צירדן טהיכיר הכתוב לה' פינחס מימי ומ' כי קית מימי רהויס לטחות וקטן לה': (קכל) עטה יפרס ווועו רהויס כי אין הכל דין מימי וכן מי: (קכל) פ' סימן קמדבר געלו, זו געל מהרייס, בין נוכח, בין זכר, בין נקבה, לעולס הייל כטול: (קגן) מד' ב', וכפוד להרייס לנוכח: (קיד') כמה לפך לה' מימי הס לסת (תא' קה בט'): (קכח) צלאן יחיד, כי לה' מילנו כן הכל המקלה, כי מימי (ישע' נה יט) ולנקה מימה (ירמ' ז' ז): (קכו) עיין (כרל' ז ב' יכל אור חות קמח): (קכו) עיין חות קיג': (קכח) ז' ל' נקיין" קוח הפירש עמוק בסלעים נקינט מיס

מקו"ב רס"ז: גג) כתו (ז' ג). כר' גליות נגליים מן כנמל געד. ושין גיג' כד ב' טחטן מן נגנין ופי' כט' זל ע"כ טפטין סס גנרי מיס ותוריים לטחות כתיות סס קרי לס' נגליים. כה) צען בלולת. בטימיה אויגס נגעיס. כו) פ' גלצון יוט. כל' גול מיזה נלמיה גודס וכליים.

אבן עזרא

טזרים (אי) כי הדבר הזה בכל ארץ: ועל יאריהם. ליטן רבים, בעבור טהירא בטקומות דבאים (ק'י): אגמיים. ס' מיהירס טצעט טמי הטהר (ז'ז): וטקהה מיטיהם. הם הטעיניות והבארכיות (ז'ז) יטאות (ז'ז). ואמר הגאון כי טיטי בסול, טיט טהוקיט (ז'ז), טיט טרטיט (ז'ז) הים (ז'ז), והנה שבח טי הורדן יברתון יהושע ה' ח' (ז'ז), והנה שבח טי הורדן יברתון יהושע ג' ז' (ז'ז) יטלה טיט (ז'ז) כאשר היא טובה אל סיון החרבר לעולס היא בסול (ז'ז) בטו מיטי (ז'ז) בה ז' (ז'ז) וטומיך (ז'ז) יט' ז' (ז'ז), (ז'ז) נס על לשון רביב (ז'ז), כי לא יתבונן לזר מיט' וטימה (ז'ז), וטעות אבוד א' אהן קה טב' וגשה ידך, שיכה היואר נטה, או בכיר הגושים שבן (בן): (איה), וטעות אבוד א' אהן קה טב' וגשה ידך, שיכה היואר נטה, ויטה ידו כגד כל הרוחות להפוך ביצוי כל נהר באין טזרים, והטעות בכל מלכות טזרים, ואכר יאורים, בעבור היorth מקומות רבים (יג'), והאנטי בקומות שוחברו שם בעקבות פין הנפש, ומוקה כים, והוא גקי (יג') מצחה בן אדם, ובעצים, יש רהיטים מעציים, וגם בארכניהם, וגם נאים אמר): ב ויעשו. הוכר סכת היואר, ולא חשת להזכיר נושא ידו על כל טיטו

קרני אור

פאל כוה צלען עככ נכס, ב'יחו", כו' טל כי מימי טכניות טאט ותינס זכיס ונסיליט למימי נכרות ותיליס גתליים כי גזוט אל גdotio מטנקות לה' סדנות לה' מליס יט' טט' גנבי חול ופערות פטל פט' סדנות הולגה, ואמה יעטנו ויטלו חת כמן מימי (ה'ן קדומים): [כג] דכל גודל הטעיניות נס, כי ידע מספורי חמ' טהינות הטעיניות הס מיס מכונסים צהין מונה להס טוף: (קטו) קו"ז הס מיס מירס צהין מונה להס מורה: (קיו) הגהון ז"ל יילק דין מימי, וכן מי, הביאס רבע'ה, לאוזן מימי נזכר על המיס הדרושים לטחות כמו ונחן מימי (כמ' כ' ח), אך להחט וחת מימי (לה' ב' נ' מימי) ניכר על צהינס רחים לטחות, حت מלה מימי ניחון (לה' ב' נ' מימי) ניכר על צהינס טתיו (היכ' כ' ז) ולצון מי נזכר על צהינס רחים לטחות, כמו מפני מי המכול (כרל' ז) מעוכז מי נח (ויש' נ' ט' לה' מ' ה' ט' ו' יט), וזה פהןור הכתוב כי לה' יכלו לטחות מימי קיולו, טפי מתקois ורלויס לטתיו: (קיה) ובמוקס סכתוב, מ' על המיס טהינס דליהים לטתיו, על מיס סמורי: (קיע) כי מי קיס כס מרוי: (קכ) וכי קירדן קיז מיס מהוקיס, וכחכט טפי ווטהר דכרי הגהון; ורכ' כתב ומ' יס לאכיב צירדן טהיכיר הכתוב לה' פינחס מימי ומ' כי קית מימי רהויס לטחות וקטן לה': (קכל) עטה יפרס ווועו רהויס כי אין הכל דין מימי וכן מי: (קכל) פ' סימן קמדבר געלו, זו געל מהרייס, בין נוכח, בין זכר, בין נקבה, לעולס הייל כטול: (קגן) מד' ב', וכפוד להרייס לנוכח: (קיד') כמה לפך לה' מימי הס לסת (תא' קה בט'): (קכח) צלאן יחיד, כי לה' מילנו כן הכל המקלה, כי מימי (ישע' נה יט) ולנקה מימה (ירמ' ז' ז): (קכו) עיין (כרל' ז ב' יכל אור חות קמח): (קכו) עיין חות קיג': (קכח) ז' ל' נקיין" קוח הפירש עמוק בסלעים נקינט מיס

אונקלוס

שמות ז וארא

**את-יה-מִים אֲשֶׁר בַּיָּרְךָ עֵינֵי פְּרֻעָה
וְלֹעִינֵי עַבְדָיו נִיחַפְכוּ כָּל-יְהָמִים
אֲשֶׁר-בַּיָּרְךָ לְדָם: כִּי וְהַגָּה אֲשֶׁר-
בַּיָּרְךָ מִתְהַווֶּב אֲשֶׁר-יָאָר וְלֹא-יָכְלֶן
מִצְרִים לְשִׁתּוֹת מִים מִן-הַיָּאָר וְיָהִי
הַדָּם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרִים: כִּי וַיַּעֲשֵׂה
כִּי חַרְטֹמֵי מִצְרִים בְּלֹטְיָהֶם וַיַּחַזֵּק
לְבַיְּרֻעָה וְלֹא-שָׁמַע אֶל-דָבָרָכָא שֶׁ
הַבָּרְךָ יְהֹוָה: כִּי וַיַּפְןֵן פְּרֻעָה וַיָּבֹא אֶל-**

אבן עוזרא

טטרים (קיט) וכדי : כב ויעשו כן . מלה בלטיהם
ונחטלי . ולצוטינו חמלו בלטיהם מעטה
בדבורי סתר הגעלמים טן העין (קיט) ואין הסלה
קדיס . בלטיהם מעטה כקספיס נז . ויוחזק
לב פרעה . לומל על ידי מכשפות בה) חמס
(כג) בלטיהם . לחס סחומליין חוטו בלט
שהיו תחת הארץ , והחרטומים חפרו והוציאו טים והראו כי נחפטו לדם (קיט) וכמו ויש הפרש נדו
בין טעה אהרן ובין טשיהם (קיט) כי ארין הפק כל היואר שהיה לפני , וכל טם שהיה בכל
גבול צרים שלא היה רואה אותם (קיט) ועוד כי הפק טים שאינם עומדים רק רציבת הצד וטם
אהרים באים (קיט) ועוד כי עצדה המכחה שבעת ימים (קיט) (בז) . והחרטומים לא הראו שחפטו
רק טים מעטים עומדים בכלי , וזה היה רגע אחד עד שב שבעת ימים (קיט) (בז) . וטעם בלטיהם ,
כמו והבאה אליו בלית (שופ' ד כא) בדברי סתר , ויש שואלים , הלא כל הטמים נחפטו לדם , וavanaugh מצאו
שהיו שותים מהטמים שהחפזו , והפכו , אמת כי כל הטמים הנראים לבנייה טן הארץ נחפטו הרבה , וחדר
בניהם שותים מהטמים שהחפזו , ונ"ב נחפטו הם : בנ ויפן . טעם „נִמְלָאת לְזֹאת“ כי הוכיר בתהלה

קרני אור

טכני מדיניות מיליצ'ים ומנג'יגות כי בעת חמימות כי יכול פוכחים
ינקו ככלי עולס וככלי חכניים , כי יטמוד מי יכול בכליים
חוצים כמו טים סוף יולת נקי וטמוד מכל סוג וחולחה ,
וכו ולו יוציאו לה' ככליים וכחלניות ספוגנות ככליים מהלך גת טועל
לסת לנוקות יותר מימייכם ונטדים , חכל נס סס יחפטו לדם
עד צלע יסעו לרוחים (בצחית) (כוכ"ק) : נכרן וגת פוכחים רק
מי' לח' כתמיים לא כל ביה' וגו' ומלה נס כל אלה
סמליה , רק טכני ערדו „לוט“ וכלה „להט“ (רט"ד) :
(קלד) רק קמיים המגולשים הנרגשים על האלין : (קלד) כמ"ט
„וימperfו כל מילויים“ (פ' כה) : (קלד) „וַיַּגְּנַב מִמְטִיקס“ :
(קלד) וצמתק"מ „כי אהרן הפק היה טיירוד טהיר בככל
טלילן גמלציטים טלה , גת טהיר טהיר בככל גת טהיר וכלה
גמלציט טלה כתם רוחה הותס“ : (קלד) ובה
זטול מילויים טלה כתם רוחה הותס : (קלד) וכלה
מקיון פ"ט , וכן לעת הפלג'ג : [בז] ולדעת סיד"ה , גת סכה
מזה לטמי פרעוש ולטמי עכדיו אף כי הוכיר נבד וטוח נחperf
לדא , ווחאי פלא הפלג'ג כלה ז וכל פטיש הפלג'ג זמלה מיס : [בז] וכמהו מז

פקוב רשי' : בז) תנומול ה' י' סאנד' ס' ב' פטיש פטיש י' ו' יקוט קפכ' מילרכ' הפלג'ג עריך' להט נס סילמוד' וכלה ז
„להט“ כתוב ספינך לטיפס גלו מפעס כקספיס לטיפס גלו מפעס זליס וסיס . וסוי מסתנן . ה"ג לכתיב גטפליט
גטפליט זיינט טה בגי' גפס' זיינט זיינט טה . בז) פ"י מקספיס (ז'ג).

ה' בנהרא ליענו פרעה
וְלֹעִינֵן עַבְדָוָה
וְאַתְּהַפְּכֵנוּ בְּלֹטְמֵיאָה
בְּנַהְרָא לְדָמָא : נִיְוָנֵי
דִי בְּנַהְרָא מִירָזָה וְסָרִי
נַהְרָא וְלֹא יְכִילוּ מִצְרָא
לְפִשְׁטוּ מִיאָה מִן נַהְרָא
וְתֹהַה דָמָא בְּכָל אַרְעָא
דְמָאָרָם : נִבְּרָה בְּ
חַרְשֵׁי מִצְרִים בְּלַחְשִׁין
וְאַפְקָף לְבָא דְפְרֻעָה
וְלֹא קְבִיל מִזְהּוֹן בְּמָא
דְמָלִיל זי' : נִבְּרָה וְאַתְּפָנֵי
פְרֻעָה וְעַל לְבִיתָה וְלֹא

ריש'

(כג) בלטיהם . לחס סחומליין חוטו בלט
ונחטלי . ולצוטינו חמלו בלטיהם מעטה
בלטיהם . בלטיהם מעטה כקספיס נז . ויוחזק
לב פרעה . לומל על ידי מכשפות בה) חמס

החרטומים טים והפכו , וחתובה , אהרן לא הפק רק הטיב שהי עלי הארץ (קיט) . לא החט
שהיו תחת הארץ , והחרטומים חפרו והוציאו טים והראו כי נחפטו לדם (קיט) וכמו ויש הפרש נדו
בין טעה אהרן ובין טשיהם (קיט) כי ארין הפק כל היואר שהיה לפני , וכל טם שהיה בכל
גבול צרים שלא היה רואה אותם (קיט) ועוד כי הפק טים שאינם עומדים רק רציבת הצד וטם
אהרים באים (קיט) ועוד כי עצדה המכחה שבעת ימים (קיט) (בז) . והחרטומים לא הראו שחפטו
רק טים מעטים עומדים בכלי , וזה היה רגע אחד עד שב שבעת ימים (קיט) (בז) . וטעם בלטיהם ,
כמו והבאה אליו בלית (שופ' ד כא) בדברי סתר , ויש שואלים , הלא כל הטמים נחפטו לדם , וavanaugh מצאו
שהיו שותים מהטמים שהחפזו , והפכו , אמת כי כל הטמים הנראים לבנייה טן הארץ נחפטו הרבה , וחדר
בניהם שותים מהטמים שהחפזו , ונ"ב נחפטו הם : בנ ויפן . טעם „נִמְלָאת לְזֹאת“ כי הוכיר בתהלה

יהל אור

אונקלום

שי לבה אף לך;
כד ויחפרו כל מצראי
סתראות נהרא מיא
למשתי ארי לא יכול
למשתי ממיא נהרא;
נה ואשלם שבעת יוסן
בטר דמחה יית נהרא;
ט ואטר עי למשה על

שמות ז וארא

בְּרִיתוֹ וְלֹא־שָׁתַּת לְבָבוֹ גַּם־לְזֹאת :
כְּרֻנֵּיחֶפְרוֹכְלִמְצָרִים סְבִיבַת הַיָּאָרֶל
מִים לְשִׁתּוֹת כִּילָא יִכְלֶל לְשִׁתּוֹת
מִמְּמִימִיהִיאָרֶל כְּהַזִּימָלָא שְׁבָעַת יָמִים
אַחֲרֵי הַבּוֹתִידָה אֶתִּידִיאָרֶל : פ
טו וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהִים שָׁמֶה בָּא אֶל-

רשי

וטוקיס כן תנן חטס מוכנסין לעפריים טיר
סקולה תנן יט). הָקָחַתָּס מִכִּילָן מִכְּפָותָל
למלרים סcola כפסיס: (cn) גם לאות
למוספת קמطا עגפְך לתוכין ולוך נזה קל
לס לא: (ca) וימלא. מכין עכנת ימים לב)

טבתה הערב שהיתה קשה, השם הפריש בין הטעים ובין ישראל (קע) וככה טבת הדבר (קע)
והברד (קע) בעבר סקנירם (קע) ולא בן בשחין (ק) והפוץ המצריים כן חפרו העברים (קע), וכאשר
הפוץ המצריים כן חפרו העברים (קע) (כח) ביה וימלא. הזביר זה בעבר שעטדה ואת
הסבה יטם דבאים ולא בן בשאר הטבות (קע) (כט) : (פהיהק, וטעם וימלא, כי אמר הנגע שבעה ימים,
ואטר הכתוב, "אחריו הכהה ר' את היואר". וזהו האמת (קע): בנו ויאטר. בא אל פרעה. עם

יהל אור

ש בטיעד בכטוכ ווילג עכנת ימים (פ' ca) וכגה דעת
הה' זיל כי רק זלה כמקה ממלה עכנת ימים עין (פ'
ca) וועין קרי הור: (קמ) ופי' גס לאות, לאות
המוכה, כט' כ' למוספת כל תניון כל היה מלטער צו:
(קמ) כן הו (תגומו ה ואילו לות גג תנומו ב-
חות יד, טמו"ר פיט י, גמל"ר פיט יד, דב"ר פ"ג ח,
ט"ט מומור עה) (קמן) פ"י למה גו נכתוב זה הפלג
צטורה: (קמן) כי כולם סכלו מוה: (קמ) כי כתוב
(פ' כט) ונעטך, טהור כלל לכל מוריים, וויליכ כתוב
וככל עבדיך (טט) ויודע כי יטהל כס עכל, כתמ"ק,
ויטזיזו מוריים את בכי" זפרק" (למטלחה ה יג) ונחלמל
טנדים סיינו לפרש גמוריים (לכ"ר, ca): (קמ) כי
נדס נלמר וייחסו כל הטע הסר נילור לדס, ויטפשו
כל מוריים פטיניות פיהו, כי גו יכלו לאחות ונו',
וככל פרדרעים כתיב וסרו כל פרדרעים מהך ומתחיך ומתקדיך
ומעמך (ח, ז) ובענדים הכלל ענדיו, ונכניות כתיב
כל טפר הלאן טיה נויס הכלן מוריים (טט יג):
(קמ) כי כן כתוב וכפלתי (ח יט). (קמ) כתיב,
וכפל לא' בין מגנה יטראול וכין מגנה מוריים (ט 7):

(קמ) כתיב, רק כלרין נוון השר טס כי גו קיה ברדר (ט ca): (קמ) פ"י בעטור מות מקהיקס, וכן
בקן מפורך, וכלל בז' קיה הור גמוסנות (י, ca), וכמכות נכוות, וכן יtan המסתה נכוות אל כתיכס
ליגנו (ויכ cn): (cn) שלם כי' נס סלנחת נפוזות, וכלל גו הפליט טס: (kn) פ"י. געתשי טהארנה הכל שדות
ישראל והעלוים חיין זה, כי הס יוולאים ממלרים, וטזנו טס סרותיאט וכרמייהו: (kn) כתיב
קספְּרֵס: (kn) וכן פ"י קרטא"ס כתוב. כך קיה מכת היוזר, כלומר ולכלה נמסכה עכנת ימים: (קמ) וכן
סקו"ב רשי: כתוב מנתות טט ה. ל) כטוף (ז). לא) וכן קמי לדס גס לאות. לb) פ"י טס עכנת ימים ל"ל טכוף
ילס מאט זיס לו לומד ווילחו נ"ל. ווילס פ"י טס כל ימים טס לו לומד ווילחו נ"ל. ווילס
עכנתו נ"ל. עכנתו זס עכנתו נ"ל. אה גו עכנתו עכנתו מגן פ"מ טס לו מגן עכנתו (זגלוון)

אבן עזרא

אות המטה שהוא לתנן ובלע הסתוות (קע):
בד ויחפרו. רבים אוטריס כי המיס היו ביד
הצרי אדרומים כדם, ונתלבנו ביר היישרל (קע),
אי' להה לא נכתב אות זה בתורה (קע), ופי'
דעתה כי סכת הדם והצפרדעים והכנים הייתה
כוללת המצרים והעברים (קע) כי אחר הכתוב
נדוף (קע) ואלה השלש טעם הדוקו (קע), רק

טבתה הערב שהיתה קשה, השם הפריש בין הטעים ובין ישראל (קע)
והברד (קע) בעבר סקנירם (קע) ולא בן בשחין (ק) והפוץ המצריים כן חפרו העברים (קע), וכאשר
הפוץ המצריים כן חפרו העברים (קע) (כח) ביה וימלא. הזביר זה בעבר שעטדה ואת
הסבה יטם דבאים ולא בן בשאר הטבות (קע) (כט) : (פהיהק, וטעם וימלא, כי אמר הנגע שבעה ימים,
ואטר הכתוב, "אחריו הכהה ר' את היואר". וזהו האמת (קע): בנו ויאטר. בא אל פרעה. עם
קרני אור

(ג ווילג הוות יב, תחומוול ב' הוות יד, טמו"ר פ"ט יג) ובמש
טיחס כמיכס פוזס כהן ר' ולג, חד למך כי' יטס קיה
מתレス נסס ז' יטס טיחס המיכס מנטצת נגן, וחוד למך ענפת
ימים קיה מתレス נגן, ולג' יטס טיחס מנטצת נגן, וככל' נ' פ"ז
פ' ז' ק, נ' לאטס יטס טיחס נלה פמיכס וסיתס טוב' ז' יטס
וכיכס לה ז' ווילגוונן כ"ג יטס נין מיכס למכה וסיטן נפ' ז'
מאלרו' זס ווילג נלעטס סיס נן ככל' מיכס ואכח: (כח) וע' ז'
תבב פטול פל פזולס, ווילגוט פל דנרי חממים, ולודטו
המלח נטבב נגיון זוס פדעת כי הלילה נסכות הلت יטאלן,
כי חיין מעגלו נד' נסבטיות הلت אבר יילס, ווילגוט נטבב
ילס. וכן כתוב הקדושים הנכסים לנטרכוק ז'יל (אלרזי כתילס
ס' ווילג) ז'יל ז'ס טהארנו ז'יל ספלוין כטס כין יטאלן למקרים
כל נסכות רק כלוחן נסכות נס כפלסה נגיון, ווילגוט
ז'יל נטבב נס מון סמאנט, ומ' טפיאלאס טטולס נטבב נקעת
נסס יוחל מזוז נסז, וזה פל' גדו' טיס' נסבוי טטולס
מלה' מזולחט פנדל, וכדנרי המקהה סבוי אפסה' הילר,
ונחנן נ'כ', וכמכת נסכות ג'כ' יטס יוטל נסלו', נילר
ביהל' ננד' טסיס ספיזוק רב, וככ' נ' נחלשים', פיט' ז' זטאלין
לנאל' נכל מיכס טיטראול גו לקו נס: [כט] ואלנג'ז יפלס.

(קמ) כתיב, רק כלרין נוון השר טס כי גו קיה ברדר (ט ca): (קמ) פ"י בעטור מות מקהיקס, וכן
בקן מפורך, וכלל בז' קיה הור גמוסנות (י, ca), וכמכות נכוות, וכן יtan המסתה נכוות אל כתיכס
ליגנו (ויכ cn): (cn) שלם כי' נס סלנחת נפוזות, וכלל גו הפליט טס: (kn) פ"י. געתשי טהארנה הכל שדות
ישראל והעלוים חיין זה, כי הס יוולאים ממלרים, וטזנו טס סרותיאט וכרמייהו: (kn) כתיב
קספְּרֵס: (kn) וכן פ"י קרטא"ס כתוב. כך קיה מכת היוזר, כלומר ולכלה נמסכה עכנת ימים: (קמ) וכן
סקו"ב רשי: כתוב מנתות טט ה. ל) כטוף (ז). לא) וכן קמי לדס גס לאות. לb) פ"י טס עכנת ימים ל"ל טכוף
ילס מאט זיס לו לומד ווילחו נ"ל. ווילס פ"י טס כל ימים טס לו לומד ווילחו נ"ל. ווילס
עכנתו נ"ל. עכנתו זס עכנתו נ"ל. אה גו עכנתו עכנתו מגן פ"מ טס לו מגן עכנתו (זגלוון)

אונקלום

תַּחַטְמָה בְּעֲרֵדָעִנִּיאָ :
 כְּה וַיְרַבְּי נֶהֱרָא עֲרֵדָעִנִּיאָ
 נִסְפְּקוֹן וַיַּעֲלָוּ בְּבִתְךָ
 וְבְאֶרְזָן בֵּית מִשְׁבָּךְ
 וְעַל עֲרֵסָךְ וּבְבֵית עֲבָדִיךְ
 וּבְעַמְךְ יְבָבֵת וְבֵבֵת
 וּבְאֶצְוֹתְךָ : כְּט וּבְגַ
 וּבְעַמְךְ וּבְכָל עֲבָדִיךְ יַעֲלָוּ

ריש'

היינו לנו מיטה חלון לנו מיטה. וכן
 ונגפו חסכה סלה לט) היינו לנו מיטה. וכן
 ובטרם יתגנו רגליים ס) פן תנוף כהן
 רגליים טא). וליהן גוף טב): (כח) וועל. מן
 סייחול: בבייחך. ואחר כך צבית טבלין.
 כוֹן הַמְּחִיל בְּעַלְתָּה תְּמָלֵת וַיַּחֲמַל הַל עַמּוֹ טג)
 וממנו כתילה תפולינות טד): (כט) ובכבה
 ובעמק. כתוך מעיס נכנין ומקלקליים טח):
 בו ובעטו יעלו בלבד, ולא בעם ישראל טט) (לו) ואין זו ראייה (קע) כי הוכיר שיעלו עלי וועל כל
 עמו, ואין צורך להוכיר ישראל טט): (פהיהיק). וטעם ובכבה ובעמק ובכל עבדיך. יעלו בלבד ולא בבני

יהל א/or

בימל, וכן טוליטים גנוו הנית והלט הום יתכוו
 לתקוע בצענו: (קסג) והוא סנקלו כלה (פרלהט)
 וכטרכני לפט, וכטרכנית הדרעה חסר סניות כנו סס
 לפדרע צערית (געומניות). (קסד) וכן כתוב הדריך
 "עד קיום זהה יונקים פלנויות מיהור נילום אל האטה
 לערוּף טרף במלס וככממה": (קסב) כלה טידיטה,
 מהני צהואו ידוט: (קסו) וכן פ"י סס ה' ו"ל "יטרנו
 טעל יול, וכמוו ומרן ליהור לפדרעים" ועיוו
 ביהורי סס: (קסו) כי כתמות חסר הס על מטקל וה
 בטבעס צהו יסתנו כתמות: (קסח) וכן כתוב ה' המ
 "ל סס" וסמך הכל אל הנליים, והס לה ימלה כתמות
 סס על מסקל חרץ טיטה, חוץ מחדר מצגדך,
 וטנוו לדתך, מkapת חמתקה". עיין למטה יג יט:
 (קסט) היה העריכה צלזין כה כתיפה, ומפני טיטה
 סס הצלוי, קריחס מטרכותיך, וכן פ"י ה' ו"ל (יג
 ל) על מטרכות קדרות צטמלותס, כלוי פז. ועין
 ביהורי סס: (קס) כי סס לה געה המכחה, וידוק
 המכפל כי אחורי טכבר המר, וטלנו וכחו צביה ונטדר
 מטרכך, ומה חול עוד הפעס סס, כתם "וכלה וכטער
 וככל טבדיך וגוו" ויהמר יפת טכתו כה למעת
 יטראל: (קסל) וכה, ו"ל ותמר צהן געה ניראל:

נזה

מקו"ב רשי: לט) זמות כה בג. ט) ילי"י יג טז. טא) חס' גה יכ. טב) יט"י ח וכנ' נליזן (חופתת זוכת סיס) דט מנפטר וסוה לנוו כתחות וילו מיטה ממת. ועין קלי חול פערה נב. טג) לטיל גה ס. סד) חאומת גה וטלוי יכ. נבלם גות ו. מלילת גה ס"ז ומילתו נבלם פ"ל. שוטה יה ג. תוכחת סיס פ"ד. ספרי נבג פ"י יה. נ"ל פ"ג. טמ"ל פ"ג וט"ה ג. גמ"ל פ"ט יה. טה) כן טוח טז"ר פ"י ו. צהו נכחות גנוו וטוקון כתובן טהומת פל דנור קלפנדטס ען דנור קלפנדטס וכן כתלב"ט פ"ז קגמ"ט קילן מתחן כריבן בפ' מילויים ופיין נס' נגלו עט קכתכ פ"ז

שמות ז וארא

110

**גְּבוֹלָה בְּצְפְּרָדְעִים: כְּה וִישְׁרֵץ הַיָּאָרֶל
 צְפְּרָדְעִים וְעַלְוּוֹ בְּבִירְתָּה וּבְתְּהָרֶב
 מְשֻׁבְּכָה וְעַל מִטְתָּה וּבְבִירְתָּה עֲבָדְיָה
 וּבְעַמְךְ וּבְתְּנוּרִיךְ וּבְמִשְׁאָרוֹתִיךְ:
 כְּט וּבְכָה וּבְעַמְךְ וּבְכָל עֲבָדְיָה יַעֲלָוּ**

אבן עוזרא

הידוע (אפע) (ל"ד): (פ"ה"ק). ו"י"א טפ"י צפרא, דג ימצא ביאור לבדו והוא יוצא לחוץ (אפע) והקרוב
 שהוא הטין הנמצא סכיבות הנדרות והו ידייע, והעד שיעלה טכל נהר ואגם, כי כן כחוב ותעל
 הזרדע (ח ב) (אפע): **בָּת וִשְׁרֵץ הַיָּאָרֶל.** פועל
 יצא, כמו ישרצו הרים (בראי א ב) (אפע) וטעם
 וועל, כי הנדר לעולים שפ"ל סן העיר: (פהיהיק).
 ובחדר טלה וורה ברודוק (אפע) וכן טפסה תפקת
 (חבקוק ב טו), ונסגר דליהך, (ישעי טו כ) חבי
 הבלים (קהילת א ב) (אפע): **וּבְמִשְׁאָרוֹתִיךְ.** מקום
 הלישה (זפע) (יגח): **כְּט וּבְכָה וּבְעַמְךְ.** אמר יפת בעבור שהכתוב אמר ובכבה ובעמק רטו כי
 בו ובעטו יעלו בלבד, ולא בעם ישראל (קע) (לו) ואין זהו שיעלו עלי וועל כל
 עמו, ואין צורך להוכיר ישראל (קע): (פהיהיק). וטעם ובכבה ובעמק ובכל עבדיך. יעלו בלבד ולא בבני

קרני אור

כ"י גני כהיתם נגילום, וממס הני חס האצל סיכנוס נגמיס
 לרוכ' גדים, ובב"כ כתמורות וגמורות, וכיו הולכים גם
 כנגולים, חס ס"ס פלפראט פום האקליה תמסח, וגיהמת רהיטי
 בתהכם חמד גלט חס עס מליכו עלי יליך וקצתו ותלוו,
 להאנס לדעתה חן חנו ניכוס לכל זה, זהס פלפראט זמקראליין,
 כמו טהויל מקרקלין במעיס, וכן ה' רס"כ (ט"ע ח"ב ה"ט)
 בלהלה יביג על פלא"ה וכחכ' ומח' מון (ט"רמות פ"ס מ"ל) ומוי סלה
 ו"ה פלפראט ג"ה וגנע נה' מון (ט"רמות פ"ס מ"ל) ומוי סלה
 ידו לגנות כתמסח ונקה: [ל"ד] וקרוב חיל' מלהוד שמקו'ל
 סמלס בטרכיות ווילכנת מטה' מלהוד דע, והוא היה מין
 מיהוד כמורייס באצטטיס קולס רק בנהר, וו' כהלה נס
 נחלאותינו, וטב"ז סיס נקלוח כן, וחולו גס התרגнос נחכינו
 לכוויס זו וקרום ערדרעניא, חול כמו נפל, דטל כמו גע
 (ספ"ה לפי ר"ה) וכטפס"ז, וכן כמדרך סכל טוג,
 מה לנו פלפראט, פול סיס נגילום גפל דיע' וכלק' לסס וגלו,
 ופ"ז נקלוח פלפראט, כלומל פול דיע' פ"ב הנטול סהו':
 [לה] וכן פ"י כדריך נאילס צהיל, ווונקלום ווינט' חרגמו
 "ונחלותך" ופי' כערוך תנור, וכ"ס נמלטס סכל טוג, מטה' רה
 זו תנור מגן פט, ולכט מתרגנין חלוטה' לדוחמ'ין זילוסלמי
 וט. ופיין פלrox סכל פלך חלוטה'. [לו] וכוטב בט' הוב
 געמי אגדיה, עד זכתך ע"ז, ומ"ז כספ"ט יפת הולמים ליפת,

יסרעל: (קסל) וכה, ו"ל ותמר צהן געה ניראל: (קס) וייראל נ"כ נכלליים

הצפרדעים: ח' ניאמר יהוזה אל-משה אמר אל-אהרן גטה את-ידך במתוך על-הנחרת על-היארים ועל-האגנים ותעל את-הצפרדעים על-ארץ מצרים: ב' ניטת אהרן את-ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדעים ותכס את-ארץ מצרים: ג' ויעשו-יבן החרטומים בלטיהם ויעלו את-הצפרדעים על-ארץ מצרים: ד' ניקרא פרעה

בן עזרא

ישראל (ג), והגנו בעניין שהוא כמשמעותו שיעול בכל מקום, ובין בגדיו ועל ראשו (ה'): זכו מדרקו (ט) ופכו יק לומר סלון (ט) ה' ואמר. נתה ידה על רוחות השמים, והנה הצפרדעים יעלו מהאורות ומהגאות וטהאנטים, ולא מבל סקוה טים (ה) [א]: ב' וית. הנה נתה ידו ולא הבה ביאור כאשר עשה בראשונה, רק ישות נקבה (ז) [ב] ומחברתם כט' כמו פלנשיות (ז), נ' ב' עשו החרטומים רק בלטיהם (ז): ג' ויעשו. בזמנים טעטifs (ז) [ג], ע' ראה פרעה כי יש הפרש בין מעשה אהרן ובין מעשיהם, ע' ב' קרא למשה, כי ראה שהחרוטים הושיבו על המכה, ולא יכול להתרה (ז) [ד]: (פיה'ק). ויעלו את הצפרדעים, פועל יוצא מהבנין הכביר הנוסף (ז): ד' ויקרא. אמר העתיר דרכ' מוסר לשניהם (ז) וזאת המכחה הייתה קשה מהראשונה (ז) כי כתוב צפרדעים ותשתיות (תדר' עח מה) (ז): (פיה'ק).

קרני אור

כפי צו ספודיע מטה כוה לפערם במלכת קלפלדים ח'ז' כבש יפת: (קד) כדעתו (פ' כל) (קד) כהן הכהן הפה' פלוי ופל פאו ופלדיו, ולג' יכו מל כי יפלן כי פלאן ד' חסיד לו, וכוה פ' כהה ומתקבל': (א) ובפס' ז, וכי על כל נאר ולהנס וטל כל מקוה מיס גטס ידו, הלג' מתכוון כעד סנכאות, וכענד כלגמאות, וגעל מקוה מיס, כמו על ס hollow וטל יוכנתן כהו וטל פס ד' (ט' ב' ה' יג') ופי' בסגיל, וכן סול' גמדרכ' בכל טוב, וכן פ' סרלינג': [ב] היו נכתב זכר לינכט, אבל גם חמפסון מיל, וג' לא מות פאלדעת, וכן ט' ט' ויעטו. יטנו, אבל גם יכלו לסול' (ז' מלן): [ג] וכן פ' כהן חכט, ומפניו חכון חסרונו סויומר מל לחחת מהן': (ד) וכן כתוב (פסוק יג): (ה) וכן כתוב (לחות) וו' לסונ' זכר מהובר על לסונ' נקנות, נות, נמות, וכפף זה, הפה', נטיס, פילנט פילגושים': (א) לקחו כל' מל' מיס בלה' נס צי' קלפלדים מן הכהנים: (ב) וכן כתוב הלבינג', יתכן טפסו וזה בימים מוטפיש טהנינו לפסוק: (ח) פ' ולה' יכלו לכסירך: (ט) מכין הפעיל: (ז) כי למרי שמה אלר לו למתי השטיר לך, כי' לו לומר השטיר אל ד', וומר השטיר כל'יך, דרכ' מוסר סיחנמר לסניהם, לפי טהנין כי' שעמל טמו: (י'ג) ממקת בדים: (ז'ג) ופי'

טק'ב רשות: (ט) תנומת ה' יד סינגד' ט' ג. טמול פ' ז. טיט ממול פ' ז' תרכ'ג' פ' ז' פ' ז. טל טוכ. מזכה

אונקלום

יסקון ערָדְעַנִּיא: א' ואמר ז' למשה אמר לא-אהרן אלים ית זדה בחרטך עלי נחריא על ארפיא ועל אנמיא ואפיק ית ערָדְעַנִּיא על ארעה דמצרים: ב' וארים אהרן ית זדה על מיא דמצרא וסיליקת ערָדְעַנִּיא וחתפת ית ארעה דמצרים: ג' ועבדו כן חרישיא בלחשיזון ואפיק ית ערָדְעַנִּיא על ארעה דמצרים: ד' וקרא פרעה דמצרים: ר' וקרא פרעה

ריש'

(ב) ותעל הצפרדעים. לפדרע חקת סייפה וסי מclin לוטה וסיה מטעות נחליס נחליס זכו מדרקו (ט) ופכו יק לומר סלון (ט) פלפלדים קולו לסונ' ימדות טה' וכן רמו כי יכולו לעלות הצפרדעים טרנע נטוות ידו (ז): (פיה'ק). ותעל הצפרדעים. שם המין (ז) והוא ישות נקבה (ז) [ב] ומחברתם כט' כמו פלנשיות (ז), נ' ב' עשו החרטומים רק בלטיהם (ז): ג' ויעשו. בזמנים טעטifs (ז) [ג], ע' ראה פרעה כי יש הפרש בין מעשה אהרן ובין מעשיהם, ע' ב' קרא למשה, כי ראה שהחרוטים הושיבו על המכה, ולא יכול להתרה (ז) [ד]: (פיה'ק). ויעלו את הצפרדעים, פועל יוצא מהבנין הכביר הנוסף (ז): ד' ויקרא. אמר העתיר דרכ' מוסר לשניהם (ז) וזאת המכחה הייתה קשה מהראשונה (ז) כי כתוב צפרדעים ותשתיות (תדר' עח מה) (ז): (פיה'ק).

יהל אור

זוב כדעתו (פ' כל): (קד) וכפי הילוך הכהן הפה' כבש יפת: (קד) כדעתו (פ' כז) סבון כימון קידוט (פלחים) וכוס קטניות: (ה) כי הכלותם לם כוכirs, וכמלה דס כיה' נס טל מוקה מיס: (ז) וכן פ' ה' ז' (למעלה ז' טו) במלכת סלס, טירלה פרעה בעניינו כי מרגע טינה להרן זמטה על היילור לו יקסן לדס: (ג) וכן פ' קרד'ק כסרטין. ויתכן לחיותו סס כל'ן טמיין ולט' סויומר מל לחחת מהן': (ד) וכן כתוב (פסוק יג): (ט) וכן כתוב (לחות) וו' לסונ' זכר מהובר על לסונ' נקנות, נות, נמות, וכפף זה, הפה', נטיס, פילנט פילגושים': (א) לקחו כל' מל' מיס בלה' נס צי' קלפלדים מן הכהנים: (ב) וכן כתוב הלבינג', יתכן טפסו וזה בימים מוטפיש טהנינו לפסוק: (ח) פ' ולה' יכלו לכסירך: (ט) מכין הפעיל: (ז) כי למרי שמה אלר לו למתי השטיר לך, כי' לו לומר השטיר אל ד', וומר השטיר כל'יך, דרכ' מוסר סיחנמר לסניהם, לפי טהנין כי' שעמל טמו: (י'ג) ממקת בדים: (ז'ג) ופי'

שמות ח ו ארא

אונקלום

למשה ולאהרן נאמר
צלו קדם יי' ויער ערדעניא מני ומטעי
ואשלוח ית עפאת וידבחון
קדם יי': י ואמר משה
פרעה שאלך בברא
hab li v'man לאמתי אצלי
עלך ועל עביך ועל
עפך לשיצאה ערדעניא
מך ומקודך לחוד
בנהרא תשתחרן:
ויאמר למתך ריק ביאר תשארנה:
ויאמר למתך ריק ביאר תשארנה:

ריש

ותקי הכלס הרכישת סט פוליליה כלטיז
(ב) והק וטעל הפלדע גרייטיליה כלטיז:
(ב) התפאר עלי. כמו ליתפלר הגרון מל
החולב צו נא מתקבב לומל אני גדול
אין צורך להזכיר הנורות והאנטם (ט): (סיה'ק.
התפאר עלי' העשה לך הפהה בועלם שיטורי בעה
שתרצה (ט), וטעם אתיר לך ויעבדיך, בשבייך
ובשביל ענדיך כתו אכורי לי אחוי הוא (ברא' ב
ט) (ט): ויאמר למתך. אמר רב שטואל
הקלעים למתי טלה טיכרתו (ט) ומלה
הס קלעים דבלי לוועד טפקגען לי היילו נאמל מותי הערת סיל מקמע מפי
ההפלל. עכשו כן' לממי משגנע הטפלל טלה טיכרתו הערת סטראטיס לומן
טפקגען עלי' למור להיזק יוס טלה טיכרתו. הערת סטראטיס וויל
נאמל הערת טטלו וטטרת (ט) מפני טכל לזון טטרת פלא טוח (ט) וכחאל
יומל טרכו הרכשה וטרכתי לזון מפעיל. כך יומל הערת סטראטיס וטטרת דבליס.
והב לכלס הערת סטראטיס עלי' דבריכס (ט): (ט) ויאמר למתך. הטפלל

יהל אור

ס ס ה' ז' וטפלע וככבר הטעית לוותס: (ט) ומיין
ובצח לטפלן פלי בחרוא לממי הערת סיל מקמע
ס: נמי וטצע עלאן ערונ פלי והטפקגען לי זיין לממי
(ט) וטפלרטה יסיה על ידי טיקויס מטוקאך:
הפטיל נו, ווילר בקנטו נו זיין, גאל נו לממען חטפ
(ט) מיל טימוחו: (ט) וטצע צלען הדבר כמרק:
לי אין כד' הנקיט, קלומל לה לנטון הערת, כי' (ט) וויל הצלרנה כמו טו טרס עלאחס:
זונת חלפי (טיל): (ז) ולפי פ' רכינו חננאל
וילאי אכדי' טאלרדים כי' לאזטהי, גאל נו (ט) שיזיר נס נהרות וכלהיים הצלרנה, כי
המכות, האיג לממן יעטונס סס גלטיז (ז): (ז) חן מסליה
ובצח לטפלן פלי בחרוא לממי הערת סיל מקמע (ז מלן)

ס ס ה' ז' וטפלע וככבר הטעית לוותס: (ט) ומיין
לגיון נג' יתודה. זונת יוזבק נקיות כנה וויל בוגם הילע סס דנאל טוח (ט). ופאי'ס נו זונת פאי'ס
ריקס חיס וויל זט לטרלטט פטיטס (טילרן). (ט) ז' פ' פידולויל'ג' וויל זט פקונס כל דמיות נגאל כל דונס מן פ' י' שבטהנו
לגל. וכן יומל גל'ג' (ה' געקליר) (טילרן סמקלר). (ט) ז' פ' י' טו. (ט) עין גלטונ' מוש טפטען פ'ז. (ט) ג' ג' ג' ג'
הפטיל כערתיו וטטרתיו מסטע לזון כפעיל טוח פוט' יולג' וסיל' לאטבב (זון הפעיל, כמו הערת טטרתוי כוון זטונ' ג' ג'
חפלס, וכחאל חילו פועל יולג' ל'ס מפי וט'. (ט) פ' ז' ג' ג'

אבן עזרא

העתירו. חפיה יוצאות השם גדרנים (ט): והיא אמר משה לפראה התפאר עלי. העשה
לך תפארת (ט) (ה) שאטייר אל השם (ט) וויסר
הסכה ביום שתבקש (ט), וטעם בוואר תשארנה,
כוי שם היו בהילה (ט) (ו) ואחר שהוכיר היואר
אין צורך להזכיר הנורות והאנטם (ט): (סיה'ק.
התפאר עלי' העשה לך הפהה בועלם שיטורי בעה
שתרצה (ט), וטעם אתיר לך ויעבדיך, בשבייך
ובשביל ענדיך כתו אכורי לי אחוי הוא (ברא' ב
ט) (ט): ויאמר למתך. אמר רב שטואל
הקלעים למתי טלה טיכרתו (ט) ומלה
הס קלעים דבלי לוועד טפקגען לי היילו נאמל מותי הערת סיל מקמע מפי
ההפלל. עכשו כן' לממי משגנע הטפלל טלה טיכרתו הערת סטראטיס לומן
טפקגען עלי' למור להיזק יוס טלה טיכרתו. הערת סטראטיס וויל
נאמל הערת טטלו וטטרת (ט) מפני טכל לזון טטרת פלא טוח (ט) וכחאל
יומל טרכו הרכשה וטרכתי לזון מפעיל. כך יומל הערת סטראטיס וטטרת דבליס.
והב לכלס הערת סטראטיס עלי' דבריכס (ט): (ט) ויאמר למתך. הטפלל

קרני אור

ס ס ה' ז' וטפלע וככבר הטעית לוותס: (ט) ומיין
ובצח לטפלן פלי בחרוא לממי הערת סיל מקמע
ס: נמי וטצע עלאן ערונ פלי והטפקגען לי זיין לממי
(ט) וטפלרטה יסיה על ידי טיקויס מטוקאך:
הפטיל נו, ווילר בקנטו נו זיין, גאל נו לממען חטפ
(ט) מיל טימוחו: (ט) וטצע צלען הדבר כמרק:
לי אין כד' הנקיט, קלומל לה לנטון הערת, כי' (ט) וויל הצלרנה כמו טו טרס עלאחס:
זונת חלפי (טיל): (ז) ולפי פ' רכינו חננאל
וילאי אכדי' טאלרדים כי' לאזטהי, גאל נו (ט) שיזיר נס נהרות וכלהיים הצלרנה, כי
המכות, האיג לממן יעטונס סס גלטיז (ז): (ז) חן מסליה
ובצח לטפלן פלי בחרוא לממי הערת סיל מקמע (ז מלן)

ס ס ה' ז' וטפלע וככבר הטעית לוותס: (ט) ומיין
לגיון נג' יתודה. זונת יוזבק נקיות כנה וויל בוגם הילע סס דנאל טוח (ט). ופאי'ס נו זונת פאי'ס
ריקס חיס וויל זט לטרלטט פטיטס (טילרן). (ט) ז' פ' פידולויל'ג' וויל זט פקונס כל דמיות נגאל כל דונס מן פ' י' שבטהנו
לגל. וכן יומל גל'ג' (ה' געקליר) (טילרן סמקלר). (ט) ז' פ' י' טו. (ט) עין גלטונ' מוש טפטען פ'ז. (ט) ג' ג' ג' ג'
הפטיל כערתיו וטטרתיו מסטע לזון כפעיל טוח פוט' יולג' וסיל' לאטבב (זון הפעיל, כמו הערת טטרתוי כוון זטונ' ג' ג'
חפלס, וכחאל חילו פועל יולג' ל'ס מפי וט'. (ט) פ' ז' ג' ג'

שמות ה וארא

נ' 113

תְּלַע בִּיאֵן פִּיהוֹה אֱלֹהֵינוּ : חמש
וָסְנוּ הַצְפְּרָדָעִים מִפְּנֵךְ וּמִבְּפִנֵּיכְ
וּמִעֲבְּדִיךְ וּמִעֲמֶךְ רַק בִּיאָר
תְּשַׁאֲרָנָה : ח' וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
מִעַם פְּרָעָה וַיַּצְעַק מֹשֶׁה אֱלֹהֵינוּ
עַל־דָּבָר הַצְפְּרָדָעִים אֲשֶׁר־שָׁבָ
לְפָרָעָה: טו' יְנֻיעָשׂ יְהוָה בְּדָבָר מֹשֶׁה
וַיִּמְתַּחַזֵּה הַצְפְּרָדָעִים מִן־הַבָּתִים מִן־
הַחֲצִירָתָם נִשְׁלָתָה: וַיַּצְבְּרוּ אֶתְכֶם
חַמְרָם חַמְרָם וְתַבָּאֵשׂ הָאָרֶץ :
יא וַיַּרְא פָרָעָה כִּי הִיְתָה הַרְוֹתָה

אונקלום

אָרַי לִית בַּי אַלְתָּנָא :
וַיַּעֲזֹן עַרְדָּעָנָא מִפְּנֵךְ
וּמִבְּפִנֵּיכְ וּמִעֲבְּדִיךְ
וּמִעֲמֶךְ לְחוֹד בְּגַהְרָא
וְשַׁתָּאָרְן : ח' וַיַּפְּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן מְלֹوت פְּרָעָה וְצָלִי
מֹשֶׁה קָדֵם יְהוָה עַל עַסְקָל
עַרְדָּעָנָא דִּישְׁוִיל פְּרָעָה :
וְנַעֲבֵד יְהוָה כְּפָרָגְמָא
דְּמָשָׁה וּמִיטָּה עַרְדָּעָנָא
מִן בְּפִתְּא מִן דְּרָהָא וּמִן
חַקְלָהָא : וּכְנַשְׁיָה תְּהֹזֵן
דְּגֹרִין דְּגֹרִין וּסְרִיאָוּ עַל
אָרְעָא : י' וְהֵזָא פְּרָעָה
אָרַי בְּנֹת רַוְתָּא וַיַּתְּקַרֵּב

אבן עוזרא

פִּוס סִיכְלָתוֹ לְמַחְלָה : (ט) וַיֵּצֵא. וַיַּצְעַק. בֶּן חֲפַנִי (ט) אֵין מְנֻהָן הָאָדָם לְבַקֵּשׁ רַק שִׁיפּוֹר
 מִיד סִיכְלָתוֹ לְמַחְלָה : (י) חַמְרָם חַמְרָם. הַשְׁתִּים הַבְּיאָה הַצְפְּרָדָעִים עַל מַצְרִים (ט), וְמֹשֶׁה
 לְכּוּלִיס לְכּוּלִיס (ט) כְּמַלְגָּמוֹ דְּגֹרִין. הוּא (ט) יָדַע זה, וְחַשֵּׁב פְּרָעָה כִּי עַתָּה הָגַע עַת
 סָוֶר הַצְפְּרָדָעִים (ט), עַל כֵּן נָסַח לְהָאַרְיךְ וְאָמַר לְטַהַר (ט) : (פִּיהִיק). וְאַחֲר הַדָּבָר לְמַהְרָה, כִּי חַשֵּׁב
 כִּי כָּבֵר הָגַע עַת סָוֶר הַטְּכָה וְמֹשֶׁה יְדַע : ז' וְסָרוּן. בָּאָה זו הַמְלָה סָלְרָע הַפְּקָד הַמְשִׁפט (ט)
 וְכָמוּהוּ כִּי שְׁמוֹ אָוֹתִי בְּבּוֹר (בְּרִיאָת ט טו) (ט) : (פִּיהִיק). ז' וְסָרוּן. בָּאָה זוֹאת חַמְלָה
 טָלְדָע הַפְּקָד הַכְּנָהָג, וְכֵן כִּי שְׁמוֹ אָוֹתִי בְּבּוֹר, וְהַנְּהָא אָמַר פָּה מִטְּפָךְ, כְּמוֹ וּבְכָה וּבְעַמְּפָךְ (ט) :
 ח' וַיֵּצֵא. טָעַם וַיַּצְעַק, כִּי בְּפָה בְּשָׁם שְׁלָא יְבִישָׁהוּ, כִּי אָמַר אֶל פָרָעָה מַעַצְטוֹ
 כְּדָבָר יְהִי בְּלֹא רִשׁוֹת הַשָּׁם (ט) (ז) : (פִּיהִיק). וַיַּצְעַק מֹשֶׁה אֱלֹהֵי ד', לְטַהַר (ט) : ט' וַיַּעַשְׂדֵד
 כְּדָבָר מִשְׁדָּר. טַעַצְמוֹ (ט) : י' וַיַּצְבְּרוּ. כְּמוֹ, וַיַּצְבְּלָיָהָנָה (בְּרָא' מֵא טט) (ט) : חַמְרִים
 חַמְרִים. כְּתוֹ חַמְרָם חַמְרָם (שׁוֹפֵט ט טו) (ט) : יא וַיַּרְא פָרָעָה כִּי הִיְתָה הַרְוֹתָה. כְּתוֹ גַּרְוָה

ריש'

(ט) פִּין עַרְכוֹ כַּרְלָק ס' צְרָחָת : (טט) וְטִיחָה
 פְּנִיחָל חַמְלָרָה כְּלִי סִילָנוֹ דְּוֹלְחָלָנוֹ דְּוֹלְסִילָנוֹ
 סָבְּגִילָה כְּסָס לְגַלְעָס (סָבְּגִילָה) לְסָבְּגִילָה לְסָבְּגִילָה
 מְהִימִּיכָה מְלָדָה לְמְלָדָה כְּמְלָדָה לְמְלָדָה : (טט) וְטִיחָה
 מְלָדָה : (טט) וְקָנָה הַפְּקָד פְּרָעָה כִּי מְלָא הַמְּלָא זָה
 לְקָיוֹתָו מְשָׁלָר שְׁכָנָר הָגַע עַת סְוָרָס, כִּי הוּא יְמָסָן
 טְרִילָה פְּרָעָה צִיסְוָוָו תִּיכְפָּא, וְלוֹא סָס כְּמִילָה :
 (טט) וְהַתְּחַכֵּס פְּרָעָה כְּנָגֵד וְהַתְּהַבְּבָה, וְהַלְּרִיךְ פְּמָמָן וְהַלְּרִיךְ נִמְמָר : (טט) כִּי סִוְּה
 זָהָל מְלָעֵיל כְּלִין גַּעַז וְהַכְּפָלָוִיס, וְכֵן כְּתָבָק כְּלִיךְ נִמְלָא : (טט) זָהָל מְלָעֵיל,
 וְכֵן כְּתָבָק כְּלִיךְ נִמְלָא : (טט) וְעַיְן כְּמִינָה סְכָחָב, וְכְמִסְוָרָה לִוְתָמָר : (טט) כִּי נִסְמָלָךְ זָהָל
 סְלְפָלְדָעִים : (טט) וְתָלָה הַגְּדוֹלָה כְּוֹלֶךְ לְהַתְּלָמָן כְּתָפָלָה וְלְגַשָּׁוֹק : (טט) פִּיְּסָוָה הַלְּפָלְדָעִים לְמָמָר :
 (טט) רְיָלְסָה תְּהֹתָה כְּזָמָן סְנָתָן מְלָא : (טט) כִּי עַתָּה מְלָאכָיו נְהַמֵּן בְּיַחַד
 כְּאַלְיָס : (טט) עַנְיָנוֹ עַנְיָנוֹ קְנוֹן : (טט) וְסִיְּרָקְנוֹן : (טט) כְּנָוָיס גְּנוֹרָיס :
 (טט) סְוָוָה

ידל אור

בְּמִבְּ רְשִׁי : נ' עַקְיָל מְלָת כְּלִי לְעָן לְעָפָק. וְזָמָמָה לו סְלָס לְכּוּלִיס (מ' ב' ח').

אונקלום

ית לְבָה וְלֹא קַבֵּל מִנְחָה
כַּמָּא דְמַלְיָא יְהִי: יְהִי נָאָמָר
יְהִי לְמַשֶּׁה אָמָר לְאַהֲרֹן
אֲרִים יְתִחְטֵרֶךְ וּמְחָא
יְתִעְפְּרָא דְאַרְצָא וַיְהִיא
לְקַלְמָתָא בְּכָל אַרְצָא
דְמָצָרִים: יְהִי עֲבָדוּ כִּנְ
נָאָרִים אַהֲרֹן יְתִיְהָ
בְּחַטְרָה וּמְחָא יְתִעְפְּרָא
דְאַרְצָא וְתוֹתָ קַלְמָתָא

רש"י

לשאול (ש"א טז) (ט): והכבד את לבו. ל' פטול הפעול (ט) תחת פועל עבר (ט): (סיהיק). והכבד כוח (ט) כמו קלוך וגוטע ס) וכן וכחות חת את לבו. שם הפעול, כאילו אמר והכבד, הכבד את יכו (ט): יב ויאמר. רע כי על יד אהרן היו השלש הפטות הראשונות (ט), והאותות היו בשמלים, כתו שפירשתה לטעללה (ט), כי השתיים היו בטים, והשלישית בעפר הארץ, והפטות שהיו על יד משה בטsha היו בעליונים כתו שטעהו עליונה סטעה אהרן, כתו סכת הברד והארבה שזרוח הביאה (ט) והחשע שהיה באיר, נס סכת השחין הייתה על ידו (ט), רק שלש ולא טsha, ודם ערוב, ודבר, וסכת בכורים, ואחת שלא מטה לאחנן והיא סבת החחין (ט) (ח), טעם והיה לכנים, כסו והיה לאבק (לטטה ט ט) (ט) כאילו בעפר שיכה אהרן יעלה וויליד כנים בכל ארץ טצרים (ט): יג ויעשו. טעם ויעשו על משה (ט) בעבור שדרבר לאחרן שיכה בטטה (ט) כדרך, וטטר אשר הבית בו את היאור (לטטה יז ח) (ט) ותהי הכנם. שם התין (ט) והם נסף, או הוא תחת היא (ט) ואינו שרש (ט) ולפעמים

יהל אור

בכל סכימל פל ליזה סלה על קלנטו (יריה): (לה) ר"ל מקור מגניין יהאל יד'ליס כלגנסדרוי (חיי מס'ה) והטעס מה סאתתפו ספישל: (לה) כי כס' ג"ל, "והככיד": (לה) וכן פי' ביחס גמיס נזבנית כווג מפי סאתחף גמיס וו סאנק קרפטיים, "לפי זהמכתה נדולה טימתה לה נתחוק להו מהלו, הילו כווג קראטיט לאככיד לה לכו": (לה) ובמקה"מ, "הטטה מכות הכרחונות": (לה) פיין נפי' קקלר (למעלה ט ט) ומכג"ט וכן נמק"ג קהילות מוסה, "הכיהוס" ושיין כבוי קקלר (למעלה ט ט) טסס יקסוכ. החרבנה כתהתייס: (מל) לך בסיתוף עס אהרן, ובמקה"מ לה יגロס הספה תינכות גס מכת כהמיין קיהם פל ידו", ופלין ממו, כי יכלה מותה מהרי כן, "ולמהת כל מוסה" וכו': (מג) וכינה כי כל אהרן טס דס לפדרע כניס, וכן ג' צעי מטה בסס בכרה הרכה וחוזך, נפزو עז' המטה, וההתרויס נצעז כל מה מה: (מנ) סלון פירוטו יקיה להנק, להרי כי כווג געמאו להנק, ריק פירוטו, וסיה להנק וקלוי פל מותה, "על כל הרן מלרים". (מל) הף כהן וכייה לכניות, פ"י צע"י הכהנתו כללו זליד כניות וויהו כהן הרן מלרים: (מל) הטעמי טלא עטה ההמעטה הילו אהרן הכל ואותה חמר ווועז: (מן) חמר ווועז על כהמיירה טהמאל לההרן זיכה נמטע: (מן) ומבה לה זיכה הtot הטהיר רק חמר לההרן זיכה, וככל זוט חמר, "הככ ככית": (מן) וכן כתוב גרדיך צטרט, "כון" שאות כלל טל המין, וכן גמכלל, נזון יחיל טל רכיס, וכן דרך כלל: (מן) פ"י סכמ"ס טו תהה ה"ה כינה, הילו הווע ליג: (ט) פ"י רמ"ס היננו טרט: יגן

מקו"ב רשי: (ח) גליס (ט). סב) כלומר מקור כווג וויהו לאזון לווי. ס) כללו יט ט. טא) פ"ג ב' כד. סב) צ"ה כב' יג. סג) מ"ה כ' לו. סד) גטיל ול' טה) חמומו. ג' יד. טמ"ר פ"ט ט. ופי' 7 וו. מדקה חגדה. טו) כי ותכי סוו ניקנס ימידך ול' ווועז סכינס. גבן פ"י בט' כי סכינס כווג בס פן לרמיסס וסע מין כווג נילג

שמות ח ורא

וְהַכְבֵּד אֶת־לְבָו וְלֹא שְׁמַע אֱלֹהִים
פֶּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהֹוָה: סִיב וַיֹּאמֶר יְהֹוָה
אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֱלֹהִים נָתַתָּ
מַטָּה וְהַזְּהָב אֶת־עַפְרָה הָאָרֶץ וְהַיָּה
לְכָנָם בְּכָל־אֶרְץ מִצְרָיִם: יְהִי וַיַּעֲשֵׂה
כָּן וַיָּתֵן אֱהֹרֶן אֶת־יְדָיו בְּמַטָּה וְנִזְבֵּן
אֶת־עַפְרָה אֶרְצָוֹתָה וְהַכָּנָם בְּאֶתְרָם

אבן עזרא

**וּבְבַהֲמָה בְּלִעְפָרָה אֶרְץֵה בְּנֵים
בְּכָלִ אָרֶץ מִצְרִים : יְדֹ וַיַּעֲשֵׂה־כָּךְ
הַחֲרֹטִים בְּלִטְיָהָם לְהַזְׁכִּיא אֶת־
הַבְּנִים וְלֹא יָכְלֻוּ וְתַהֲיַה כָּבָשׂ בָּאָדָם
וּבְבַהֲמָה : טו וַיֹּאמְרוּ קָרְטָמִים אֵלָ-**

אבן עזרא

בלע'': (יד) להוציא את הבנים. לנחלותם הוא סיטן לשון נקבות (טו) כמו צפרדעים (טו), כי (נ"ח ולפוליוס ממקוס חמל) : ולא יכלו. הבת, ותעל הצפרדע (למעלה פ' ב) (טו), והער כחין כד שולט על גרייס פחוותה הרים, כמו ריקם, הנם (טו), וויתר אפר, כי הרים סיטן לטצרים (טו), כי האחת בן (טו) טן, "בנִסְ" כמו פת טפתים (טו) (ז'ו), והוא הטלה בדרכ, בתוך האهلוי (נ יהושע ב) (ז'ו) ואל התמה בעבור שאמר כל עפר הארץ היה בניים, בעבור שחכה בטענה במקום אחד (טו), כי כן היה דבר הסים (טו), ודבר השחין (טו), כי הטעם הוא כי או החל הטבה (טו) : יד ויעשו כן. שהכו עפר הארץ: להוציא את הבנים. טעםו להולדים מהארץ במעשה אהרן ולא יכולו (טו) ויאנו, וטעם להוביר, ותהי הבנים, פעם אחרota (טו) כי גם היא דיתה בחוטומים (טו) ויבן: (פה'ק. ולא יכולו. מועל עבר כחנין הקיל, והאות הגודל, כי הנה הזפר במקום אחד (טו), והיה הבנים בכל מילכות טצרים, וואין זה מעשה טפה (טו) כ"א מעשה עשו הארץ בכחו (טו), ולמה אכר שנייה, ותהי הבנים, זה טumo, כאשר היה הבנים באדם ובבבמה, אטרו החוטומים אצבי אלהים היה, זו מכת אליה הארץ היה (טו) ולא באה ע"ז טsha, כי הנה הטבה גם היא בבהביה (טו) : טן ויאמרו. בעבור שראו שעשו במעשה אהרן בדבר התנין. גם (טו) במקת הדם והצפרדע, ולא יכולו עתה לעשות באשר עשה אהרן (טו) אמרו לפרעה לא בא אה זאת הטבה (טו)

קרני אור

כמתיהם של הגן בכל יתי כתונטיים מטליט ניטוד הדרים,apse צונמך אל מצה, סון הצענותה קהיל תמן למד צו ה'ז יוצאי לוך, כי מצה נצמד להנין יותר בגאנטיים זטלייט הומת סטור וטנטאים: [ט] וגו' נטלו נספלה ממנו מקורה רק גדרי צויל נס' טנקה (ט'ת י'ז, קו' ז' טירוגן ס' ג): [ז'ו] פין לקק'ז, ספחים לד קפ' : [ז'א] דמה צו' ס' כה במלאקה ככיהם לאחתין חוץ הגדות כמו מיל'ן קזיות סקוניות ולוזה חמלו צו'ן האל'ן דולד במל'ן באניה שוחה מלכטילה (ל'ב'ג) ודעת קרדי'ן סטראטומים ג'ג' פטו מיטטה הילן צע'ן מיטל פולן כניט, האל לא'יג'ת גאניס מן הילן נקסים דון יכלו, ופיין ציוול קל'ן מס בכת' ע'ז: [ז'ב] וגא' מן' ימ' ז'ז, ק'ז טנקה ונכוז פול' בקטני' חילן, ע'ז' רבת' להר' מ'ת הנס (טמות כל י'ז) המ'ס נספ'ת המ'ס ריקס, וועין בפי' סח' ז'ל (בריה' מ' מכ, ולמעלה ב' כה) וכג'יורי' סס: (ז'ו) ר'ל' נ'ס צלהס. (ז'ו) כי סרכו 'קן' ולו' 'כנא': (ז'מ) פ'י' כמו פת' לחס (בריה' יט' ב' פ'י' התי'ת' לחס, הו' מ'ן, פת' לחס פת'ים (ויקריה' ב') זטינו' חתיכה וטבר: (ז'ט) וגו' נמלת האהלי, כנוי עס כ'ג' הידי'עה, וכן פ'י' גרדיך טס, נטטי' ילי'ות כמו 'וההלו' (ויקס' ח' ג'ג) עריך' (ויקריה' כ' ג'ג) כן נמלת "הכנס" כ'ג' סיד'יטה עס כנוי נסת'רים (ט) ווילך' הכתוכ' להודיע' זות כי בריגט הכתוכ' נינוקס טעמל קו' כל עפר הילן ננס. (ט'ג) טנקה גטפה נמקוס חדל, וגהפל'ו כל המיס חסר' צי'ור לדס: (ט'ג) סורק נס'ה נמקוס חדל, והיה להבקע על כל הילן מל'יס וג'ז' נס'ין פו'ה וג'ז' (למיט' ט' ט). (ט'ג) וכן פ'י' נמכת' הדס (למעלה ז' טו) וכן נמכת' גטפה (פ' ב' כ'). וכן יסרכ' פט', כי מרגט טיטה ידו נמכת' להנין את עפר הילן, מיל'ן חבל' המכח: (ט'ג) וכן פ'י' הרמנזין: (ט'ג) חיל' טומר וטלי' הכנס (פ' יג): (ט'ג) כי נמכת' הינ'ה ל'ג' צחרטומים, ווילט'ן' נחכ', ס'ה'ו' הכלל' שטמיגין פרט: (ט'ג) נמקוס טעמל'ו: (ט'ג) כי נ' המטה פט' ז' : (ט'ג) עיון בפי' כ'ג' מפקה ד'. (ט'ג) עיון בפי' כ'ג' מפקה ד'. (ט'ג) גמ' נס' ז' ג'ג' נס' 'הארן': (ט'ג) ונס' נ'חכ' פ'ל' יד' הילן': (ט'ג) נמקה' ג'ג' נ' נ'חכ' ג'ג': (ט'ג) כמ' נ' נ' נ'חכ' טס' 'הארן': (ט'ג) ונס' נ'חכ' פ'ל' יד' הילן': (ט'ג)

באנשא ז'גבער'א ב'ל עפרא דארעא תעת קלט'תא ב'ל ארעא דמצרים: י' ועבדו בו' חרשיא ב'ל חשי'ה זון לאפקא ז'ת קלט'תא ולא יכלו' נהנות קלט'תא: באנשא ז'גבער'א: ז' ואמר'ן חרשיא ל'פרעה רשי'

יהל אור

אל' יתרן על הפלגה זים כו', לג' קמ'ס נס' צו' קול' ס'ין ז'ז', ע'כ יומל' סלפטעים כו' ס'ין ז'ז'. (ז'ז) ב'הו' ג'ג' צו'ל מ'ס כס'ין ז'ז', ו'הו' ז'ז', ו'הו' ז'ז', כי ס'ה'ת ו'ו': (ז'ג) יתמר, ותעל ס'ה'ו' טהו' ז'ג' מ'ס, כס'ין ז'ז', ו'הו' ה'פ'ל'וט, חי'כ' יס' ל'פ'עו'ים כמ'ס ג'יל' ז'ז': (ז'ג) ו'ז'ו' יט'יס ד'ל'יתו' ס'ה'ט'ס ח'ינ'נו' זרכ', כי מ'ל' ז'ז'ון רכ'יס י'ל'מר' כ'יס', ו'ה'כ' מ'ל' יה'ל' ז'ז' 'קן', ואל'ו' ק'ה' המ'ס זרכ', ס'ה'ט'ס זרכ', ז'ז' ר'ה'ו' להו' נ'ס'ים, זו נ'ס'ים, ה'ל' זרכ'ו' ז'ז' 'קן'. (ז'ג) וכן כת' קרדיך' נ'ס' 'הארן', ו'ז'ה' הנס (טמות כל י'ז) המ'ס נס' פט' המ'ס ריקס, וועין בפי' ס'ה' ז'ל' (בריה' מ' מכ, ולמעלה ב' כה) וכג'יורי' סס: (ז'ו) ר'ל' נ'ס צלהס. (ז'ו) כי סרכו 'קן' ולו' 'כנא': (ז'מ) פ'י' כמו פת' לחס (בריה' יט' ב' פ'י' התי'ת' לחס, הו' מ'ן, פת' לחס פת'ים (ויקריה' ב') זטינו' חתיכה וטבר: (ז'ט) וגו' נמלת האהלי, כנוי עס כ'ג' הידי'עה, וכן פ'י' גרדיך טס, נטטי' ילי'ות כמו 'וההלו' (ויקס' ח' ג'ג) עריך' (ויקריה' כ' ג'ג) כן נמלת "הכנס" כ'ג' סיד'יטה עס כנוי נסת'רים (ט) ווילך' הכתוכ' להודיע' זות כי בריגט הכתוכ' נינוקס טעמל קו' כל עפר הילן ננס. (ט'ג) טנקה גטפה נמקוס חדל, וגהפל'ו כל המיס חסר' צי'ור לדס: (ט'ג) סורק נס'ה נמקוס חדל, והיה להבקע על כל הילן מל'יס וג'ז' נס'ין פו'ה וג'ז' (למיט' ט' ט). (ט'ג) וכן פ'י' נמכת' הדס (למעלה ז' טו) וכן נמכת' גטפה (פ' ב' כ'). וכן יסרכ' פט', כי מרגט טיטה ידו נמכת' להנין את עפר הילן, מיל'ן חבל' המכח: (ט'ג) וכן פ'י' הרמנזין: (ט'ג) חיל' טומר וטלי' הכנס (פ' יג): (ט'ג) כי נמכת' הינ'ה ל'ג' צחרטומים, ווילט'ן' נחכ', ס'ה'ו' הכלל' שטמיגין פרט: (ט'ג) נמקוס טעמל'ו: (ט'ג) כי נ' המטה פט' ז' : (ט'ג) עיון בפי' כ'ג' מפקה ד'. (ט'ג) עיון בפי' כ'ג' מפקה ד'. (ט'ג) גמ' נס' ז' ג'ג' נס' 'הארן': (ט'ג) ונס' נ'חכ' פ'ל' יד' הילן': (ט'ג) נמקה' ג'ג' נ' נ'חכ' ג'ג': (ט'ג) כמ' נ' נ' נ'חכ' טס' 'הארן': (ט'ג) ונס' נ'חכ' פ'ל' יד' הילן': (ט'ג)

שםות ח וארא

בְּתִימָצְרִים אֶת־הָעָרָב וְמַלְאָוֹן אֲשֶׁר־הֵם עַלְיהָ: יְיָ וְהַפְּלִיתִי בַּיּוֹם הַהְוָא אֶת־אֶרְזָגָשָׂן אֲשֶׁר־עַמְּדָה

אבן עוזרא

וזהה (ט) מהבנין הכביר הנוסף (ט), ומלה ערוב חיות רעות מערבות כטו ארויות זאביים ודרובים ונטרים (ט) וטעם גם הארץ מקומ שאין בתים שם (ט): (פייה'ק). ובט' תחולות ישלח בחם ערוב ויأكلם (תה' עח מה) והוא טין בהמה דקה (ט) (ו), גם יתכן היהתה מינים רבים, ע' קראה בשם ערוב (ט) (יה), וטעם וגם הארץ, בכל מקום "שייח'" חזק לבתים, גם בדבר): יחת והפליתי. יש אוטרים שהוא חסר אל'ף (ט) (יט), והגבון שהוא מבعلي הד'א (ט) וטעמו ואפרשת, וסדרך הסברא עתה החל פרעה להקל עבודה ישראל, כאשר ראה שהפליש השם בין ישראל ובין מצרים פחד לעשות להם רעה (ט) כי צורך יש לו: לשלהם לובוח פן יטנגנו בדבר (ט), הלא תראה כי עתה נתן להם רשות לשוב הארץ, וטעם כי אני ד' בקרב הארץ, דרך משלי במנגן חמלים לעוזר באשץ סלכותם (ט) להיות קרוב אל הקצוות (ט) כאשר ברא השם ל' האדם, שהוא שלך על כל הגנות באשץ (ט) ורוח האדם באשץ הנוף, בכתבוב "ויציר רוח אדם בקרבו" (זבר' יב א) ועל זה ראות רבות מן התולדות על כן כתוב "מציאן טכלל יופי אלהים הופיע" (טה' ג, ב) כי הוא באשץ היישוב (ט) (ב) : (פייה'ק. והפליתי. וטעמו להפריש (ט) :

קרני א/or

סמייס, וכרכ'ל ג'ה בכינע על יהת, ופי' גזה כמו נמלת דס בעין מימי, ובי' יכית במשם טס ממע טבעם ילהו כענייס כי כל דבר יכקס את הנחות לטבעו, כי מלה מן ה' מינו וניישר, וכגדות ברורה כי הכל מע יזה' מס' : (פ'כ) כי הוה בינוין הפעיל מתר' טלח' והפעיל שלם ה' יכו נגנין הפעיל לרוג: (פ'ו) מכין הפעיל: (פ'ו) וכן הוה תנומה ה' הות יד דעת ר' יטודס, וככז'ט ה' וב (מוזמ'ר עח) דעת ר' נחמייס וכן ט' רס' ז' - (פ'ח) וכן ת'ו "ויה' מרעה לחגון טלה" ר'ל נס. מקומות סהיין טלייס נתייס: (פ'ס) וכן פ' רוז'ס "הערוג בה' סידיועה קלה רליה טרוכ' מין מיה ידועה": (ג) וכן פ' רס' ז' "כל מיין חיות רעות ונחאים ומרקדים גדרובניים": (ה) וסרדו. פלה': (ג) וסרדו. פלה': (ג) וכן פ' כרדי'ה' אטיגן נסודות (פ' יט) צמלוותם קיוס נסתלק טפנדוד מיראל: (ג) כמה טפי' (למעלה ה' ג): (ג) וגמתק'ם "המלכות": (ג) ושיין גרם' מה טבז'ג פ'': (ג) פ' נחטע הנוף: (ג) וכן פ' נח' וכן פ' נח' ז'ל, סהו' צהמתט סייטוב כהו'ר וברוחב: (ג) ע"כ יוסט הלאים מלון: (ג) וכן פ' רס'

ט'ב רשי' : ט' (ג) דכל' ג' כה' ע' חנומת ה' ג' ד' חלומת כ' ג' ד' גנס' ושיין טפנס מה ט'. פס' פ' (ט) יקעט פ' (ט) ושיין מל' עין יהת ס. פס' דרכ' פ' ופי' נח' כל' (ט) (ג) יקעט פ' (ט) (ג) ומ' ג' .

אונקלום

זבקתיך ית עזר'בָּא
וימלון בט' מצלים ית
ערזבָּא ואפ' ארעא דאנז'
עליה: י' ואפ'ריש ביומא
ההיא ית ארעא דנשן
געמי' קאים עלה' בדיל

ריש'

וכן וכן נחלות הצלם כס ט' (ט) לפון טקי
חיליט'ר בלאו': את הערב. כל מיין מיות
רעות ונחאים ומרקדים גמלוכייל וכי
מסחיתיס נס. וס' טעס נדבל בלהנדה
כל מכה ומכה למה זו ולמה זו. בטעס'יסי
מלחמות מלכים נס עלייס סדר מלכות.
כטלה' טל עיר בטהלה מקלקל מעינויו
ולחאל כך מוקען טלייס ומליטן בזופלות
לייחס ונכאלס וכן הפלדעיס מקלקליס
וסעומיס וכו' כדרוי' גמלרכ' לבי' תומול' ע' :
(יה) והפליתי. וספלקטי וכן וספלק' פ' ע'

להם רשות לשוב הארץ, וטעם כי אני ד' בקרב הארץ, דרך משלי במנגן חמלים לעוזר באשץ סלכותם (ט) להיות קרוב אל הקצוות (ט) כאשר ברא השם ל' האדם, שהוא שלך על כל הגנות באשץ (ט) ורוח האדם באשץ הנוף, בכתבוב "ויציר רוח אדם בקרבו" (זבר' יב א) ועל זה ראות רבות מן התולדות על כן כתוב "מציאן טכלל יופי אלהים הופיע" (טה' ג, ב) כי הוא באשץ היישוב (ט) (ב) וטעמו להפריש (ט) :

יהל אור

המיימות הרכס ומלהן והול' והעדר המטר, ומצע העין מימי, וכי יכית במשם טס ממע טבעם ילהו כענייס כי כל דבר יכקס את הנחות לטבעו, כי מלה מן ה' מינו וניישר, וכגדות ברורה כי הכל מע יזה' מס' : (פ'כ) כי הוה בינוין הפעיל מתר' טלח' והפעיל שלם ה' יכו נגנין הפעיל לרוג: (פ'ו) מכין הפעיל: (פ'ו) וכן הוה תנומה ה' הות יד דעת ר' יטודס, וככז'ט ה' וב (מוזמ'ר עח) דעת ר' נחמייס וכן ט' רס' ז' - (פ'ח) וכן ת'ו "ויה' מרעה לחגון טלה" ר'ל נס. מקומות סהיין טלייס נתייס: (פ'ס) וכן פ' רוז'ס "הערוג בה' סידיועה קלה רליה טרוכ' מין מיה ידועה": (ג) וכן פ' רס' ז' "כל מיין חיות רעות ונחאים ומרקדים גדרובניים": (ה) וסרדו. פלה': (ג) וסרדו. פלה': (ג) וכן פ' כרדי'ה' אטיגן נסודות (פ' יט) צמלוותם קיוס נסתלק טפנדוד מיראל: (ג) כמה טפי' (למעלה ה' ג): (ג) וגמתק'ם "המלכות": (ג) ושיין גרם' מה טבז'ג פ'': (ג) פ' נחטע הנוף: (ג) וכן פ' נח' ז'ל, סהו' צהמתט סייטוב כהו'ר וברוחב: (ג) ע"כ יוסט הלאים מלון: (ג) וכן פ' רס'

שמות ח זARA

עליה לבלoti היהות שם ערבי למן
תרע כי אני יהוה בקרוב הארץ;
שSENT ושבתי פרדה בין עמי ובין
עםך למן יהיה הארץ ה'הזה;
ב ויעש יהוה כן ויבא ערבי כבד
ביתה פרעה ובית עבדיו ובכלי
ארץ מצרים תשתחת הארץ מפני
הערבי; בא ויקרא פרעה אל-משה
ולאהרן ויאמר לך זבחו לאלהיכם
באץ; כב ויאמר משה לא נכוז
לעשות בך יתועבת מצרים נזבה

בן עוזא

ית ושבתי פרדו... בטעם הפרש, וכל וכן נפלחת קייל טמן שב) לא מוגדלת סדרין קרוב צוה בטעם (ט) וכאו: (סיה'ק)...
ושמתי פרדו... נב וזה יהוה אתנו אה' כי יכול העורב כי הוא נצמי ומצבך, וזה נאמר על מטי...(ה) ושיהה במצרים (ה) ולא בארץ גושן (ה): ב ויעש.
לטהרכתו כאשר דבר משה (ז), וטעם ויבא ערבי כבד עצמו (ז), וזו התבהה היהנה קשה בראשונות (ז): בא ויקרא, התברר לפרש כי הסכנות באו בעבור שלא זבחו (ז), וטעם בארץ (ז) במלכותו, ולא בטוקם אחר (ז): כב ויאמר. אמר ר' ישועה, כי פ' תועבת מצרים. טsha כתוב בן לננות עז (ז) כי לא אשר לטרעה רק אלה מצרים (ז), והוא אמר (ז)

יהל אור

ב נגרכ כארן (פס'ז, זכל' טו): [בא] וכן תיל' זאנצוי טילקן' בסוך לדשו צו (זון פדרין, הכל' זאנטן' חלוף ותמונה, ותאכ פילצנ'ס, לזור' כדלאך ובזועה והגדלה, ומלאך ופוקון אילן לזרון כסא'ז'ס ונדלה מוה וס':]
עליז ולעתות שליחתו צו: (קג) כי סס צי' רק מעדים: (קל) כי כנעה לכט זמן כל קיטס קהה חולין: (קג) לפי סבכתרלה לא נ hollow ככד, (לן פ' הא' ויל' מטללה : קל): (קז) פ' על' סלאה הניהם להס לווזום: (קח) מה צה מר ללו זנחו צה'רן: (קט) כי כהה יורה צה'רן ינרטו: (ק) תיקון לזרון סל מטה רצעינו בכתנו התורה: (קיל) וכן פ' זיל' כרלאונגה 'חותמת מלרייס, ירלה' מלרייס, וחאן' יטראיל' קורלה' להוחה 'ותעכטה' כי לחיך לפסטר טיקרא לטו חוטנה, וכן תיל' 'נעריה' למלרלו' דילין ליה', מנטע סטונר טהו' ירלה' מטה' כתוב כן צלעון גנני: (קי) ר' יטעה: ז' ז' כהן

קרני אור

סקויב רשי': עב) דרכ' נ' י. עג) חי: פ' פדות כגדיל נסחמל עvio כין פמי וכין פמן. היל פדיין מהט. וול' לג' כיב לו ננטוב אליג' וסנתנו פדות לפמי. נט' גמל טרכ' פילוזס. וסנתנו פדות לסמי' וסנלאס מסטוכס. ונט'ו פדות יט' כבלב' וכגדל כין פמי' וכין פמן. עד) כן תיל'. וכו' לזרון פנער' יה' נינט' נט' גמ' שטיד. ופין' הוּסְגֶּג' האגייל כמה' פכתלות כתה' מרטסיס' צוינ' מתחבלת. תחבל. אתחבלת. וכח' פ' וולפאל צ'לט' נט' נט' מתחבללא כי כן דרכ' סגינוי' נט' נט'

שמות ח וארא ס 119

**לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּנְזֹבֵחַ אֶת־תְּעֵבָת
מִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם וְלֹא יִסְקַלְנוּ :**
**בְּנֵרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יְמִים נַלְךְ בַּמִּדְבָּר
וַיַּבְחַנְנוּ לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יָאֹמֵר
אֱלֹהֵינוּ: בְּדַעַת אֶמְרָפְרָעָה אָנָּבִי אָשְׁלָחָ
אֶתְכֶם וַיַּבְחַקְתֶּם לְיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**

**אָנָּא אָשְׁלָחָ רְשִׁיחָה בְּתַבּוֹן וַיַּדְבְּחוּן קָדָם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם יְהוָדָר אַרְחָקָא
אָבָן עֹזָרָא**

כיו היה אלהים על צורת טלה, כי היו הושבים מצרים. רלה ממליט כמו ולמלכת פועצת כי עמן עה) ואלן ישלאן קולו הווא הועבש ע). ועוד יט לומול צל' חמר פועצת מליס דבל טנחו סוח למלייס ע). אשי לנדיאה שם יתר טחאי העולים, וכולם זכילה טהנו זוכחים טורי ילהס הנו הס בני חם (ז) ואינם אוכלים בשער עד היום, זוכחים : ולא יקלנו. בטמיה : טן ההיא, והם בתעביס טי שייאל אתם (ז) וטהאה נטסה בעיניהם לרועות הצאן, וכן בתוב כי תועבת מצרים כל רועה צאן (בראי טו לד) (ז), ועוד הום לא ניחו אדם שייאל בשער בארץ, ואם אחד מהם יבא בארץ נכירה, יברוח מכל מקום שייאל בו בשער, ולא יאכל בכל דבר שנגע בו אוכל בשער, וכלי טמאים בעיניהם, וכן כתוב כי לא יוכלו המצריים לאכול את העברים להם (בראי טן לב) והנה יוסף כאשר היה בבית פוטיפר המשילו על הכל (ז) בלבד על הלחת אשר הוא אוכל (ז) כי לא יגע בו בעבור שהוא עברי (ז), ואין טעם לעוואל אם כן למה היה להם סקנה, כי כן יש לאשי לנדיאה כי הסוסים והחמורים והנטאים לטشا ולרכוב, ותבקר לחירות, ודצאן לצמר, ועוד דבר על זה בסוף מצרים (ז), אמר יוסף, כי תחכר הדיא (ז) מטהה "ולא יסקלונו" כי השעם והלא יסקלנו ? ולפי דעתך, כי סלתה הן נובה כהיא התימה (ז), והנה הוא כך, דנובה את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו (ז) כמו היה כוות וירטי בז (ז) (ז) : בְּנֵ דָרָךְ.
אריכים אלו לרחוק מהתצרים, וטעם באשר יאמר אלהו, איזה טגה נובה וכמה נובה סטנו (ז) : כד ויאמר. סלת העתינו בעדי היה ראה להקדים, כי השעם העתינו בעדי ותסור זו הטענה,

קרני אור

[כב] וככוביך יאלך, כי טעה נלבון פנוי גאנז, וכלפונ מלוי פום לפנק, וכן כוֹן כוֹן (זא פלטס דפ' רין ז) פיע"ס, וכן פ"י צד"ל, צד"ב, "תְּהִנָּה" כוֹן מעיקרו גאנז מלוי, ועיפוי טפלס וקדוס, וסאנגייס סצתמוץ גו לטאות פל ספטון, וכן קולמייס למכוו "סָגָן" להוציא פל בטומחה תחת לי *sabas* ס"ה מורה גאנז מלוי טפסס : [כג] פין כפ"י קיד"ק סס, וככליינו פלט. פון, ופיין כהאיגל פלט. קרי טס ביגדיל כהוילוותין :

פ

כפי ה"ח' ז"נ ונגילוורי טס : (קיום) וצמתק"מ "על כל חסר לו" : (קיום) (ברא) זט ז) : (קייט) וצמתק"מ "כעכבר סייחנו עכרי" : (קכ) (למטה יכ ז) : (קכ) כי תחכר כהיא התימה : (קכ) מלת כן תנטט כמו ה"ל כתימה, כמו הנטט : (קכ) דרך טלה ותמים : (קכ) ר"ל פכיחס כוות ? : (קכ) וכן צמתק"מ טל

מקוב רשי"ז : עה) מ"כ כב יג. עז) ניטלאן כס הומל כן. פין יט הור מות קי. עז) ולפען למלקיות פלמנן הומל ק -

אונקלוס

בכעריא דמצראין דהליין
לה מגה אנהנא נסבין
לדרבה קדם יי אלהנא
הא נדבח ית בעירא
דמצראין דהליין לה ואגון
יחון תון דלא יימרין
לטראטנא : גג מהלך
תלהה יומין גיזיל
במדברא ונדבח קדם
יי אלהנא במא דיבר
לנא : נד ואמיר פרעה
אנא אשלה בתקון ורדרבון קדם יי אלהבן במדברא ליהוד ארחקא
ריש

במקום ולו תלכו צידבר : (כג) תועבת רלה ממליט כמו ולמלכת פועצת כי רלה ממליט קולו הווא הועבש ע). ועוד יט לומול צל' חמר פועצת מליס דבל טנחו סוח למלייס ע). אשי לנדיאה שם יתר טחאי העולים, וכולם זכילה טהנו זוכחים טורי ילהס הנו הס בני חם (ז) ואינם אוכלים בשער עד היום, זוכחים : ולא יקלנו. בטמיה : טן ההיא, והם בתעביס טי שייאל אתם (ז) וטהאה נטסה בעיניהם לרועות הצאן, וכן בתוב כי תועבת מצרים כל רועה צאן (בראי טו לד) (ז), ועוד הום לא ניחו אדם שייאל בשער בארץ, ואם אחד מהם יבא בארץ נכירה, יברוח מכל מקום שייאל בו בשער, ולא יאכל בכל דבר שנגע בו אוכל בשער, וכלי טמאים בעיניהם, וכן כתוב כי לא יוכלו המצריים לאכול את העברים להם (בראי טן לב) והנה יוסף כאשר היה בית פוטיפר המשילו על הכל (ז) בלבד על הלחת אשר הוא אוכל (ז) כי לא יגע בו בעבור שהוא עברי (ז), ואין טעם לעוואל אם כן למה היה להם סקנה, כי כן יש לאשי לנדיאה כי הסוסים והחמורים והנטאים לטsha ולרכוב, ותבקר לחירות, ודצאן לצמר, ועוד דבר על זה בסוף מצרים (ז), אמר יוסף, כי תחכר הדיא (ז) מטהה "ולא יסקלונו" כי השעם והלא יסקלנו ? ולפי דעתך, כי סלתה הן נובה כהיא התימה (ז), והנה הוא כך, דנובה את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו (ז) כמו היה כוות וירטי בז (ז) (ז) : בְּנֵ דָרָךְ.
אריכים אלו לרחוק מהתצרים, וטעם באשר יאמר אלהו, איזה טגה נובה וכמה נובה סטנו (ז) : כד ויאמר. סלת העתינו בעדי היה ראה להקדים, כי השעם העתינו בעדי ותסור זו הטענה,

יהל אור

הכ"ל : (קיין) ולי קארו (חוללות ינק) כתכ "ונרלה לי להטיב לכותית ר' הילרטס לפירוט הילרטון אלכטול טלה סלום מנצר לה יהכלו כל צמר גס גדי וסור" : (קיד) הס לאיסי היינדייה, וגס קאנלייס הס ביני מס : (קפו) כי הס נמכוו מהרי כויהת סדעת, ונדעת תפוטט כי כל חאנז רט, הנה נמכוו מאלגול המי כלוי טלה יטילו עליו לאכ מפי נער בע"ח, ותולתוינו ההיא לא יכול האי ע"י שחייטס : (קפו) עיין כפ"י ה"ח' ז"נ ונגילוורי טס : (קיום) וצמתק"מ "על כל חסר לו" : (קיום) (ברא) זט ז) : (קייט) וצמתק"מ "כעכבר סייחנו עכרי" : (קכ) (למטה יכ ז) : (קכ) כי תחכר כהיא התימה : (קכ) מלת כן תנטט כמו ה"ל כתימה, כמו הנטט : (קכ) דרך טלה ותמים : (קכ) ר"ל פכיחס כוות ? : (קכ) וכן צמתק"מ טל

מקוב רשי"ז : עה) מ"כ כב יג. עז) ניטלאן כס הומל כן. פין יט הור מות קי. עז) ולפען למלקיות פלמנן הומל ק -

אונקלום

שמות ח וארא

120

נְאָתָר תְּרַתָּקֵנוּ לֶמֶזֶל צַלִּזְלָזֶן
אֲתָעַלְיִי: כִּי וַאֲמַר מֵשֶׁה
הִא אָנָא גַּפְךְ מַעַפֶּךְ
וְאַגְּזִי, קָדָם יָן וַיְעַזֶּבֶן
עֲרוֹבָא מַפְרֻעָה
מַעַבְדוֹתִי וַמְעַפֶּתְהִי מִתְחָרְבָּה
לְחוֹדֵר לֹא יוֹסֵף פָּרָעָה
לְשֹׁקְרָא בְּדַיְל דַּלְא
לְשַׁקְחָא יְתַעַפָּא לוּבְחָא
קָדָם יָן: כִּי וְגַפְךְ מֵשֶׁה
טְנוּ קָדָם פָּרָעָה וַבְּנֵי
קָדָם יָן: כִּי וַעֲבַד יָן
כְּפַתְגָּמָא דְּמֵשֶׁה וַעֲדָי
עֲרוֹבָא מַפְרֻעָה
מַעַבְדוֹתִי וַמְעַפֶּתְהִי מִתְחָרְבָּה

בָּמַדְבָּר רֶק הַרְחָק לְאַתְרְחִיקָן
לְלָכַת הַעֲתִירָו בְּעֵדִי: כִּי וַיֹּאמֶר
מֵשֶׁה הָנָה אַנְכִי יָצָא מְעַפֶּתְהִי
וַהֲעַפְרָתִי אֶלְיְהוָה וְסַר הַעֲרָבָה
מַפְרֻעָה מַעַבְדָיו וַמְעַפָּמוֹ מִתְחָרְבָה
אֶלְיִסְכַּפְרֹעָה הַתָּל לְבַלְתִּי שְׁלָחָה
אַתְּ-הַעַם לְזָבֵחַ לְיְהֹוָה: כִּי וַיָּצֹא
מֵשֶׁה מִעַם פָּרָעָה וַיַּעֲמַר אֶלְיְהֹוָה:
כַּי וַיַּעֲשֵׂה יְהֹוָה בְּדַבְרָר מֵשֶׁה וַיַּסַּר
הַעֲרָבָה מַפְרֻעָה מַעַבְדָיו וַמְעַפָּמוֹ לֹא

ריש

(כח) התל. כמו לסתל ע"ה : (כו) וייתר אלה. כתם המZN במתפללה. וכן חס נחל ע"ט) לומל ויטמיר טמים (קע) : ביה ויאטר. התל. וזה השורש טשונה, כי היה ראוי להיות התויו בדנס (קע), כי ה�יא שרש, בטו „הנה לא ידעתי דברי“ (ויטמיר א' (קע), וכבה התל תהתלו בי (קע), והונבון עינתקל בהם אליהו“ (ט"א ייח' בז) (א) ואמר לו טשה כז, בעבור שאחד בטבת האגדעים לשלה את העם ולא שלח : (ט"ה'יק). התל. שט הטזוי מהבניין הקבר הדגוש ואם הוא קל, וטטו לעג (קע) : בז' ויצא. יש טלה בשילוב הקדש שהן שוות בטעות, והם טשי בינוים מהקל וטהבב, כטו, וייתר אל ד' (קע) והעהרטו אל ד' (ט' בה) (קע), ובמוהו אשראנבי טורה (ש"א ב' לו) (קע), והוא יורה החזי (שם) (קע), ואלה הצלות שהן בכיה, טועטו ההן בטעופר (קע) : בז' וייעש. בלת וינפר זורה בדקזוק (א), כי הפעלים השניים (קע) לעולות האות הראשון (קע) קוצין, כטו ויישב נזקם (קע) ואם היה האות האחרון ח' או ע' או ר' שלא ידנשו (קע) היה האות הראשון בפתח נדול (קע) כמו ונינה ביום השבעי (לטחה ב' יא) נגע לבתו (ישע' ו' ב) ניסר אליה (שופ' ד) ואלה סהbulletין הכל, כי מהבניין הקבר היה האות הראשון בפתח קטן (קע) אם לא היה האות

יראל אור

בכל טוב "ל"ו סהbulletין פוסקין עמן כמה וכייד סהbulletין כה"ר יטליל אלינוי : (קע) ויס מתרלוון קוטימו, אחר טלה טהיל, והעתרו לוו, וכתעטש חנכי הפלחה התחכס, לכד טהה העתרו צפדי : (קע) ר'ל הטפי שואה כל היה רתום להיות התויו לדנט ר'ל תפ"ל : (קע) צדרה דכ"ר, והיה דגוטה : (קע) ל"ל כתל נלונט התחלו נז' (היוג' יג ט) וכוס הינס דגוטות : (קע) צ"ז צדרה לדנט, וכן כהכ"ק נסרכות : (קע) צ"ז צדרה לדנט, וכן כהכ"ק נסרכות :

ט"ק"ב ריש' : ע"ה ולס גלגול. עט) ר'ל. ח' ס' נ' נ' . פ) פ"י ר' נ' לדנ'ס כתלאב. פא) פ"י כתלהל'ס כתלאב.

אבן עוזרא
ואו אשלה אתכם לובוח במדבר כאשר אטרתב רק על תנאי שלא תרחקו ללבת יותר טהשלשה יטמים (קע) : ביה ויאטר. התל. וזה השורש טשונה, כי היה ראוי להיות התויו בדנס (קע), כי ה�יא שרש, בטו „הנה לא ידעתי דברי“ (ויטמיר א' (קע), וכבה התל תהתלו בי (קע), והונבון עינתקל בהם אליהו“ (ט"א ייח' בז) (א) ואמר לו טשה כז, בעבור שאחד בטבת האגדעים לשלה

את העם ולא שלח : (ט"ה'יק). התל. שט הטזוי מהבניין הקבר הדגוש ואם הוא קל, וטטו לעג (קע) : בז' ויצא. יש טלה בשילוב הקדש שהן שוות בטעות, והם טשי בינוים מהקל וטהבב, כטו, וייתר אל ד' (קע) והעהרטו אל ד' (ט' בה) (קע), ובמוהו אשראנbei טורה (ש"א ב' לו) (קע), והוא יורה החזי (שם) (קע), ואלה הצלות שהן בכיה, טועטו ההן בטעופר (קע) : בז' וייעש. בלת וינפר זורה בדקזוק (א), כי הפעלים השניים (קע) לעולות האות הראשון (קע) קוצין, כטו ויישב נזקם (קע) ואם היה האות האחרון ח' או ע' או ר' שלא ידנשו (קע) היה האות הראשון בפתח נדול (קע) כמו ונינה ביום השבעי (לטחה ב' יא) נגע לבתו (ישע' ו' ב) ניסר אליה (שופ' ד) ואלה סהbulletין הכל, כי מהבניין הקבר היה האות הראשון בפתח קטן (קע) אם לא היה האות

בכל טוב "ל"ו סהbulletין פוסקין עמן כמה וכייד סהbulletין כה"ר יטליל אלינוי : (קע) ויס מתרלוון קוטימו, אחר טלה טהיל, והעתרו לוו, וכתעטש חנכי הפלחה התחכס, לכד טהה העתרו צפדי : (קע) ר'ל הטפי שואה כל היה רתום להיות התויו לדנט ר'ל תפ"ל : (קע) צדרה דכ"ר, והיה דגוטה : (קע) ל"ל כתל נלונט התחלו נז' (היוג' יג ט) וכוס הינס דגוטות : (קע) צ"ז צדרה לדנט, וכן כהכ"ק נסרכות : (קע) צ"ז צדרה לדנט, וכן כהכ"ק נסרכות :

ט"ק"ב ריש' : ע"ה ולס גלגול. עט) ר'ל. ח' ס' נ' נ' . פ) פ"י ר' נ' לדנ'ס כתלאב. פא) פ"י כתלהל'ס כתלאב.

שםות ח ט וארא סא 121

**נשׁאָר אֶחָד: נִיְכַּבֵּד פְּרֹעָה אֶתְךָ
לְבָוֹגָם בְּפִעְמָה אָתָּה וְלֹא שְׁלַח אֶתְךָ
הָעָם: פְּטָאָנִי אָמָר יְהֹוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה
בְּאֶלְפְּרֹעָה וְדָבָרָת אֲלֹיו פְּהָ
אָמָר יְהֹוָה אֱלֹהִי הָעָבָרִים שְׁלַח
אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבְּדָנִי: בְּכִי אִם־מִמְּאָן
אַתָּה לְשַׁלֵּחַ וְעוֹדָה מַחְזִיק בָּם:
הַגָּה יְהֹוָה הָוָיה בָּמָקָנְךָ אֲשֶׁר**

אבן עוזרא

את כל הרכוש (ברא' יד טו) (קמ), והגה בא יוסר תחת ניסר (קמ), כתו יוסר את אונן טרכבותיו (לטטה יד כה) (קמ), ונכון הוא להיות בו. חומו נס כמו ומזיקה במנזקי טר (ג) הגה יד ה' הויה. לבון כס כי כן יתמל כלsson נקבה על קעכל סייטה ועל העתיל לבו כאשר עשה בצדדים שכותוב שם והכבד את לבו (לטעה פ' יא) (קמ):

ט א בא אל פרעה . אל הארון שלו (ט) , איר יהודה הלוי (ט) שתים סכונות היו בימים , האחת שהגדתו וטחה הדנה , והשנייה , שעלו הצדדים מהם , ובארץ שתים , אחת טהנים , והשנייה מהערוב , והן היו טערבות , ובתייב , והוציא הארץ נטש חיים (ברא' א ד) ושתיים באoir , כי הדבר איןנו רק חם או קר , טונה פן המנוגן , וברגע אחד מטיים אין להם ספר (ט) בעבור כי רוח כל החיות שהיא לב וליה באoir (ט) והשנייה , סכת שחין , כי הכתוב קרא הרקיע אשר (ט) על ראשיהם (ט) , והמכה השביעית טעוורת מנגנון הטורה ומנגנון האש , וכן כתוב ואש מתלקחת בתוך הברד (שםות ט כט) (ט) והשתנית סכת הארץ שבאה מרחוק עיי הרוח (ט) והתשיעית היהתה מכבה נפלאה שנעדר אור שני המאורות והכוכבים מארץ מצרים (ט) , והעשירות רדת (ט) המשחית מנגמוני הבהיר להרונג הבכורים (ט) : (פיה'ק . ב כי אם מאן אתה . תואר השם (ט) , ואם הוא יודא , וככוהו , ושבה אני את המתים (קהלת ד ב) (ט) : ועודך מחזיק . חסר יד או הדסה (ט) כתו , מחזיק באוני כלב (טשי'כו יז) (ט) : ג' הגה יד ד' הויה . הגה טצנו שיחלף הייד בוינו . אתה הויה להם

יהל אור

(קמ) פ' היה מלהות אהתער : (קמ) טהו כרתו כרקיים רלוו , ויתפונו כרלי על צהו גננות כסנויל : (קמ) ווין הכלל כו צו הקל וככגד , טולס מן קרעם קליוס , ותקלך לך מטלחת נחוך וויכ זורה היינ דליךוק : (קמ) טהו מגין הכלל ורלווי לחיות צפגול : (קמ) כי מעמדו טר , וכורמג כסמיך כפתה בעזרה קריינט : (קמ) והכנדל צין קל וכגד טומד וויל : (קמ) טהו עלמו נתכוון להכבלת היה לנו וכן פ' קרטטס (לטעה ז' כט) :

(ט) טלה . נויל . יורה ציבעל היל הריםונו , כי הייליל נך היל פרעה ועין קריין הור (לטעה ז' כט) :

כו , טעה ז' : (ט) ובמקה'ם ההייל וויל צאס ר' :

יעועה : (ט) ובמקה'ם כהיל וויל צאס ר' :

כ' יומתנו מלהות טר מוקס פועל , ונפתה חמ'ת נטבי מספער : (ט) וכטניי ההייל יומתו רבים :

(ט) וכמקה'ם טקוות : (ט) וכטנו כהיל :

טקו'ב'דש' : (ט) גנטומל ה' יד וטס גטוטיאן . טג פיטום רב' פל ספוק כס נו נמוך צו'ל . טר (ט) דביבס נס יה.

אונקלוס

אשפְּאָר חָדָ: כֵּה וַיָּקַר פְּרֹעָה יְהֹוָה לְבָה אֲפָגָן נְדָא וְלֹא שְׁלַח יְהֹוָה עַפְּטָא: " וַיֹּאמֶר " לְמַשֶּׁה עַל לְזָהָה פְּרֹעָה וְתִמְלֵל עַמָּה כְּדָנָן אָמַר יְהֹוָה דִּיְהֹדָא שְׁלַח יְהֹוָה וַיְפַלְּחוּן גְּרָמִים: בְּאָרֵי אָמַר סְרִיב אֶת שְׁלַחָא וְעַד בְּעַד אֶת מְרַקְּפָה בְּהֻן: יְהֹא מְחָא פְּנִיקָם יְהֹא בְּגַעַךְ

ריש'

ישיכ לכס לטחה געוווטס טב): (כט) גם האחרון אחת מהאותיות הנוכבות (קמ) כתו נישב בפעם הזאת טב). חניעפ קהמל חנכי הצלח למיכס לה קיס הסטחטו: (ט) טחזוק (ג) הגה יד ה' הויה. לבון כס כי כן יתמל כלsson נקבה על קעכל סייטה ועל העתיל לבו כאשר עשה בצדדים שכותוב שם והכבד את לבו (לטעה פ' יא) (קמ):

ט א בא אל פרעה . אל הארון שלו (ט) , איר יהודה הלוי (ט) שתים סכונות היו בימים , האחת שהגדתו וטחה הדנה , והשנייה , שעלו הצדדים מהם , ובארץ שתים , אחת טהנים , והשנייה מהערוב , והן היו טערבות , ובתייב , והוציא הארץ נטש חיים (ברא' א ד) ושתיים באoir , כי הדבר איןנו רק חם או קר , טונה פן המנוגן , וברגע אחד מטיים אין להם ספר (ט) בעבור כי רוח כל החיות שהיא לב וליה באoir (ט) והשנייה , סכת שחין , כי הכתוב קרא הרקיע אשר (ט) על ראשיהם (ט) , והמכה השביעית טעוורת מנגנון הטורה ומנגנון האש , וכן כתוב ואש מתלקחת בתוך הברד (שםות ט כט) (ט) והשתנית סכת הארץ שבאה מרחוק עיי הרוח (ט) התשיעית היהתה מכבה נפלאה שנעדר אור שני המאורות והכוכבים מארץ מצרים (ט) , והעשירות רדת (ט) המשחית מנגמוני הבהיר להרונג הבכורים (ט) : (פיה'ק . ב כי אם מאן אתה . תואר השם (ט) , ואם הוא יודא , וככוהו , ושבה אני את המתים (קהלת ד ב) (ט) : ועודך מחזיק . חסר יד או הדסה (ט) כתו , מחזיק באוני כלב (טשי'כו יז) (ט) : ג' הגה יד ד' הויה . הגה טצנו שיחלף הייד בוינו . אתה הויה להם (קמ) פ' היה מלהות אהתער : (קמ) טהו כרתו כרקיים רלוו , ויתפונו כרלי על צהו גננות כסנויל : (קמ) ווין הכלל כו צו הקל וככגד , טולס מן קרעם קליוס , ותקלך לך מטלחת נחוך וויכ זורה היינ דליךוק : (קמ) טהו מגין הכלל ורלווי לחיות צפגול : (קמ) כי מעמדו טר , וכורמג כסמיך כפתה בעזרה קריינט : (קמ) והכנדל צין קל וכגד טומד וויל : (קמ) טהו עלמו נתכוון להכבלת היה לנו וכן פ' קרטטס (לטעה ז' כט) :

(ט) טלה . נויל . יורה ציבעל היל הריםונו , כי הייליל נך היל פרעה ועין קריין הור (לטעה ז' כט) :

כו , טעה ז' : (ט) ובמקה'ם ההייל וויל צאס ר' :

יעועה : (ט) ובמקה'ם כהיל וויל צאס ר' :

כ' יומתנו מלהות טר מוקס פועל , ונפתה חמ'ת נטבי מספער : (ט) וכטניי ההייל יומתו רבים :

(ט) וכמקה'ם טקוות : (ט) וכטנו כהיל :

טקו'ב'דש' : (ט) גנטומל ה' יד וטס גטוטיאן . טג פיטום רב' פל ספוק כס נו נמוך צו'ל . טר (ט) דביבס נס יה.

אונקלום

122

שמות ט וארא

הַבְּתָקֵל אֲבִסְוֹתָא
בְּחַמְרִי בְּגַמְלִי בְּתֹרְרִי
זְבֻעָנָא מְוֹתָא פְּקִיפָּת
לְחֶדָּא: יְוָאָפְרִישׁ יְבִין
בְּעִירָא דִּישְׂרָאֵל זְבִינָא
בְּעִירָא דְּמִצְרָים וְלֹא
יְמֹתָא מְפָלֵל לְבָנִי יִשְׂרָאֵל
מְדֹעם: הַוְשִׁיא יְזִמְנָא
לְמִטְפָּר כְּתָר יְעַבֵּד יְ
פְּתַגְמָא הַדִּין בְּאֶרְעָא:
וְעַבְדָּה יְהִי תְּהִלָּתָךְ
הַדִּין בְּזִמְאָה דְּבָהָרוֹתָי
וּמִתְבָּלְבָעֵירָא דְּמִצְרָים
וּמִבְּעֵירָא דְּבָנִי יִשְׂרָאֵל
לֹא מִתְחַדֵּה: וְשַׁלֵּחַ
פְּרָעָה וְהָא לֹא מִתְחַדֵּה
מִבְּעֵירָא דִּישְׂרָאֵל עַד
חֶדָּוָאָנְקָר לְפָאָדָפָרָעָה
וְלֹא שְׁחָח יִתְעַמָּא:

בְּשֶׁדֶה בִּסְוָסִים בְּחַמְרִים בְּגַמְלִים
בְּבָכָר וּבְצָאן הַבָּר בְּבָר מְאָד:
וְהַפְּלָה יְהֹה בֵּין מִקְנָה יִשְׂרָאֵל
וּבֵין מִקְנָה מִצְרָים וְלֹא אִמּוֹת מִפְלָלָה
לְבָנִי יִשְׂרָאֵל הַבָּר: הַוִּישְׁמָ יְהֹה
מוֹעֵד לְאָמֵר מִתְחַר יְעַשֵּׂה יְהֹה
הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרְץ יְוָיָעֵשׁ יְהֹה אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה מִפְחָרָת וּמִתְבָּלָמִקְנָה
מִצְרָים וּמִקְנָה בְּגַיִי יִשְׂרָאֵל לֹא־
מִתְאַחַד: יְוָיָשְׁלָחַ פְּרָעָה וְהַגָּה לֹא־
מִתְמִקְנָה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָדוֹ יְכַבֵּד
לִבְפְּרָעָה וְלֹא שְׁחָח אֶת־הָעָם:

רישוי

אבן עוזרא

לפלך (נחתמיה ו ז) (ט) והופיע זה שוויו אשר לא יכול וועל' כתום כווס פה) כמו טוקה
יבשו קוי ישעי טט בן יהלוף בויר' וקוי ד' לול' רועש: (ה) והפללה. וככליל':
יחליפו בה (שם ט לא) (ט) וסללה דבר שם
כלל (ט) (א) לא מצאנוו בפעלים רק בטקום אחד, ותדבר את כל רעד המלוכה (דהיב כב
ט) (ט), ובטי מלבים כתוב, ותאביד (ט'ב יא א) (ט) והפי' רחוק רק לא ידענו טוב טמןו (ט):
ד והפללה. דבר. אסור על ענן דברים מהוברים כתו הדבר אשר דבר ד' (ירט' טו יג), גם אמר
על' יש כתו זה (ט) וכטוו לא חסרה דבר (דבר) ב ט (ט): ה' ויישם. שם קצב ווطن לתחלת
האות (ט): ג' וייעש ד'. ופי' וימת כל פקנה מצרים רבו, כי הנה כתוב, על' העו את טנק
(ט' יט) (טט) ובכח תטא בברד את כל עשב השדה (ע' כה) (ט), והעד טכת הארכבה, ואכל
את יתר הפליטה (לטטה י ה) (ט): (פייה'ק). וימת כל מקנה מצרים. הרוב, כתו וככ
הארך באו מצרים (ברא' טא נז) (ט) והעד כפרשת הברד, ועל כל עשב השדה (פ' ככ), והעד
בטנת הארץ): ג' עד אחד. אפילו אחד, כאשר אפשר בשורה (ט), וטעם זה הפסיק.

יהל אור

קרני אור

[א] טלה דב' כמתהו כרלהונס נכלל על עין קריתה ותודה, מהזיק כו' פועל יוגה, וגנה הפה גו' יד לו רג'ל
כמו 'ותלך לך כל רע המלוכך' ושי' הנילקה מה כלן פי' מהזיק ידך כס: (טט) ווי' מה' יוז' ג':
במלת דבר, בין צירוס על לדכו נין על דבר דבר ד' קויי ז' קויי פ' קרי'ק סס,
כרי'תך דמי'נו דבר קלו'ן ומונגל, בע' סמות' כוננו יס' פ' כלן נחמלפה קוי'ז קוי'ל ז' הוות: (יה) ט'ו'
למיית מגפה לו למיטתה הטופת, וכוח מלוןן קראה: (יט) ופי' קרי'ק סס, ותימות מעין דבר כבל
מלחוד: (כ) והמכoon לה'ך: (כל) כי היה לנו פ' תמר: (ככ) וכח פה נקי'ר מלה הכלילה, וטעינו
סילילה כללית: (כג) סא'ו נ'כ' סילילה כללית: (כל) כל' יה'מרו מכת מלינה היה: (כג) נמכת
הנרד, וול' נה'מר סמות' כבל ארזה מקנה טיה להס לה'מי': (כט) הכה הנרד, ובס פ' ג'ך רוטו:
(כט) 'הנ'חרת ל'ס מן הנרד' וול' הנרד סק'ה'ת כל', מה קיה לה'רנה ל'כ'ל, ה'ל'ה הסכה'ג, על
ה'ר'וג י'ה'מר כל: (כח) פ' פ'ילוקו על הרוכ: (כט) (למטה יד כה) על ה'ס' ג' נ'טאל' ז'ס' עד מה'ל'
ב'ז'ילו'

בקו'ב ר'ט': פה) פ' יי' הנ'ז'וי לוג' נ'ג' ס'פ'י'ן פ'על ס'ס'נ'ל' נ'ג'ז'ת' נ'ג'ס', ואנקנה י'ס'ו' נ'ק'מ', וו'ען' י'ז' ס'ו'ג' נ'ג'ס'ו' (ג'ה'ל'ח').

שמות ט וארא

**כ ה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ
 אֶחָד קָדוֹשׁ לְבָם מֵלָא חֲפַנִּיכֶם פְּנֵיכֶם
 בְּבָשָׂר וְזַרְקֹו מֶשֶׁה הַשְׁמִימָה לְעִינֵי
 פְּרֻעָה תְּהִיא לְאַבָּק עַל בְּلָאָרֶץ
 מִצְרָיִם וְהִיא עַל־הָאָדָם וְעַל
 הַבְּהִמָּה לְשַׁחַן פָּרָח אַבְעָבָעָת
 בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם יַוְיקַח־אֶת־פְּנֵיכֶם**

אבן עוזרא

ואפליו שליח וראה כי השם אהוב ישראל ובעבדום הבה טקנו, לא חשש טהמינה בזאת הטבה לשלה עמו, אולי לא עדדה הרבה (ט) : (סיה"ק). ואפע"י שליח והנה לא טה טמינה ישראל עד אחר חוק היה לבו (טט) : ט ויהיה. וזה עשה נס, שוה הפיה (טט) שהוא מעט געשה אבק על כל ארץ מצרים (טט) ולא הפריש ישראל (טט) : אבעבת. האלי"ף נסף, כי הוא סגנות טים תבעה אש (ישע"י סד) (טט) והטלה כבולה (טט) כתמו, תשעשו (שם טו יב) התשנני (שם ז יא) (טט) : (סיה"ק). פיה הכבשן העולה לטוליה, והוא האיד שיתחרר (טט) והוא שחור, גם הפיה ישוב (טט) כدمات אבק שהוא עפר על כל טרכות מצרים (טט), גם האבק יהיה לשחין פורה אבעבות (טט) : אבעבת. האלי"ף נסף, והפ"א והע"ז כטול, וכטומו, טיט תבעה אש (ישע"י סד) גם מלה "לשחין" טושכה עצמה ואחרת עטה, וכן הוא לשחין פורה, לשחין אבעבת, והפסיק החני (טט) לעז, גם הוא הפך זה (טט) : י ויקחו את פיה הכבשן. טלא חפניהם באשר הוביר (טט) וטsha ודק הכל (טט) (בב) יתכן שהחרטומים לא كانوا בטחת הצפרדעים והערוב, בעבור חכמת התולדות להרוויה להם מעט (טט) ועתה נבעה

קרני אור

פין כמלוכ מוכחת ומבחן מצלר פדרלים טריי כמתאנס נערוכיהם ופ"י פדרלו נחנק שעניין מן הצלר וכטעס מלך ומיל, מלון מללה ומתן, וכן כל שלר דכל מפלת בסול מיהול ומונבל, וכן כס מדכל למלפה בכלון קיינו מקוט מיהול ומונבל למלפה, וכן כס דכלי, כייט שחל כמיוחל מהכל הנחל מן הנמלים והוא כל לפום : (לט) וכפיים כהווע טיה מעגה הלהיר ומפסידו, ועוגה צחין הצעגה : (לט) כלעטו (למעלה ; כד) : (לט) וטלטו (למעלה ; כד) : (לט) מנייל הפלל ולמייל הפלל וכויי, ונפל למיל הפלל וכויי ה"ה : (לט) ה"ה וסיעין כפוליס : (לט) טרכס "בָּשָׂעָה" טנכה" : (לט) מן הפיה : (לט) נהורה ממעליה : (טט) ויתפסת בכל הממלכל, וירד כמו מער סל ה'בק טל ה'לקס וועל ידו יומכו בועות מלחות מומל ולחלה : (מן) פסקו י : (מן) כי ככתוב וילמר "ויהי טמין לאגענתה פרה נמלס וגכמלה", ויקח פ"י טמיון הצעגה, טמיון פרה : (מה) וכפי רצוי זל, سورק מ"ה טהפטיו וטכחותן הדרן : (מו) וסיו יכוליס לסמת טמאם לפי טה ממס וולמר כי הס לינס לוקיס עס טהר בני הטעם : גכל

טקיוב רצוי : (טו) גחליס כנויות, פין כסמים פס כ ושני הגמלים צקפת לחיבתן ולהכנתן וכלהו גם נטהלו כהן הולא, וכפס"ז פיה סהפר הלאה טעל סגמלים כבזאותו, וכן סוג נמלל טוב : (טו) תנומתנו ג' ול ג' פ"ס :

אונקלום

"נאמר יי' למשה ולאחרון סיביג לבון מלוי חפניכון פיה דאתונא ויזרקה משיח לזית שמיא ליעני פרעה : י' ויהי לאבקא על כל ארעה דמצרים ויהי על אנשא ועל בערא לשבנה סגי אבעבען בכל ארעה דמצרים :

רישוי

(ח) מלא חפניכם. ילויינייך בלו"ז : פיה בבשן. דבר הכלפמן סגמלים טמומיס (טו) כסטרפים בככון ובלו"ז חולב"ז. פיח ל' ספה' קדושים מפיקון ומפליקון : וודקו משיח. וכל דבר הנזדק ככח לינו נזדק הלה ביד לחמת kali נסיס קרצת. המד שחהזק קומלו' כל משך מלך חפניכם קלו' וכל הרכן. והמלך טכלך נזדק על כל הרכן מלך מלך : (טט) :

(ט) לשחין פורה אבעבות. כטרגומו ל乾坤 טחן פיה אבעבות. טני הצעבען טעל ידו לומדין

יהל אור

טטטלו המל ג' נמלט : (לט) גני טירלה נטהר לתק חטט - מהמגה מלוכד לכו" (וחמ"כ יגי' מפסקה ח) ויאמר ג' הוכיר נוולה סמכתה וכוי : (לט) נטלתי טלה ה'ת טעם : (לט) עיין רצוי, וכוי בטחין ליהפר כסחזר הנחל מן הנמלים והוא כל לפום : (לט) וכפיים כהווע טיה מעגה הלהיר ומפסידו, ועוגה צחין הצעגה : (לט) כלעטו (למעלה ; כד) : (לט) וטלטו (למעלה ; כד) :

טקיוב רצוי : (טו) ה"ה וסיעין כפוליס : (לט) טרכס "בָּשָׂעָה" טנכה" : (לט) מן הפיה : (לט) נהורה ממעליה :

(טט) ויתפסת בכל הממלכל, וירד כמו מער סל ה'בק טל ה'לקס וועל ידו יומכו בועות מלחות מומל ולחלה : (מן) פסקו י : (מן) כי ככתוב וילמר "ויהי טמין לאגענתה פרה נמלס וגכמלה", ויקח פ"י טמיון הצעגה, טמיון פרה : (מה) וכפי רצוי זל, سورק מ"ה טהפטיו וטכחותן הדרן :

טקיוב רצוי : (טו) גחליס כנויות, פין כסמים פס כ ושני הגמלים צקפת לחיבתן ולהכנתן וכלהו גם נטהלו כהן הולא,

טמיון פ"ס :

שמות ט וארא

**הַבְּבָבֶן וַיַּעֲמֹד הַלְּפָנֵי פְרָעָה וַיִּזְרַק
אֶתְוֹ מִשְׁחָה הַשְׁמִימָה וַיַּהַי שְׁחִין
אֶבְעֶבֶת פְּרָחָה בְּאָדָם וּבְבָהָמָה:
וְלֹא יִכְלֹל הַחֲרַטְמִים לְעַמֹּד לְפָנֵי
מִשְׁחָה מִפְנֵי הַשְׁחִין בִּיהִיא הַשְׁחִין
בְּחַרְטְמִים וּבְכָל־מִצְרִים: יְהֹוָה וַיַּחַזֵּק
יְהֹוָה אֶת־לְבָבֵ פְרָעָה וְלֹא שָׁמַע
אֱלֹהִים בְּאַשְׁר דִבֶּר יְהֹוָה אֶל־מִשְׁחָה:
ס יְהֹוָה אֶל־מִשְׁחָה הַשְׁבָּם
בְּבָקָר וְהַתִּיצְבֵּלְפָנֵי פְרָעָה וְאָמַר
אֱלֹהִים בְּהָאָמָר יְהֹוָה אֱלֹהִים הָעָבָרִים**

רשוי

ברון צוותות: שחין. ל' חמימות פט). ולרכש
עפדה המכבה הרבה לא בקש פרעה שיעזרו.
ובעbor שהמכבה הראשונה עפדה ז' ייסס, לא
נכטoid סמנה על דרך הפשט שכבה עפדה כל
טבה (ז'), ועוד אחר הכתוב נרדוף, וידוע כי מכה
הדבר הייתה שעה אחת (אט), וסבתה החשך נ
יטים, על כן אין לנו דרך לדעת באיזו חדש בא
טה והתחילה הפטבות, רק אם הייתה קבלה בו
חכמוני הקדושים קבלנו ושתענו (ט) ונו: יב ויחזק
ד'. על כן לא בקש להשתיר (ט): (פייהיק.
ויחזק ד'). השם אמר את לנכו בפעם הזאת (ז'):
יג ויאמר. לא הזכיר במקומות זהה שהוא יוצא
הסיטה, אולי היה לו צורך אחר (ט): (פייהיק. החשבם בפרק והתייצב בזורך, שיתכן שיוציא

יהל אור

(ז') חכל ל' כן כzman כי היה סתום נס כנס:
(הה) וכן כתוב החזקוני על פי סכירת שיקול הדעת יט
פתהון מה לבעל דין להלוך ולומר על מכת דבר ונכר
שלמו במנטו רביות הפלתס': (טט) כי מיתה דבר היה
מייתה כתהוותה כל המשך זמן: (ט) ויטסים ל垦נות
חויל: (טל) שעין נפי' מה' זיל' (דנ' ר' כ' כו):
(טט) כי מקודם היה כספו וולדו, וכפטע הוותה תמן
נס מה לכבו: (טט) למלכה ז' טו "הנה יונת המים" פ' ה' זיל', זלו יndl הילgor נרחות כמה מפלות טלה,
וכמכת

בן עוזא

חכתחם על בן הזכיר זה (ז'), ובעbor שליא
עפדה המכבה הרבה לא בקש פרעה שיעזרו.
ובעbor שהמכבה הראשונה עפדה ז' ייסס, לא
נכטoid סמנה על דרך הפשט שכבה עפדה כל
טבה (ז'), ועוד אחר הכתוב נרדוף, וידוע כי מכה
הדבר הייתה שעה אחת (אט), וסבתה החשך נ
יטים, על כן אין לנו דרך לדעת באיזו חדש בא
טה והתחילה הפטבות, רק אם הייתה קבלה בו
חכמוני הקדושים קבלנו ושתענו (ט) ונו: יב ויחזק
ד'. על כן לא בקש להשתיר (ט): (פייהיק.
ויחזק ד'). השם אמר את לנכו בפעם הזאת (ז'):
יג ויאמר. לא הזכיר במקומות זהה שהוא יוצא
הסיטה, אולי היה לו צורך אחר (ט): (פייהיק. החשבם בפרק והתייצב בזורך, שיתכן שיוציא

קרני אור

בל מטה, מלול ידו בלו ובלו גאנן: (ג) וליפת ריין (סדייש
ט' ג') בס��ילו סמכוות מיטן, וכן קו (סדיות פ' ג' מ"ז).
והיא לדעתם לך סמלויס פסל מכוח כל ייך מודס, וכגלו"ז
בגנרטינו נסליינ' כתג, לאו מכוח מלויס ריכס ייך ייך חרב.
בכ' הקטינו כליל, זג' מדרתס חעככ מסה נידין גודפה
בזה, תלול מצעה זנדכל פמו ספסה, חוץ חותם (מעלות
מלזיות, זונז'י כתג צינ' חולס זיו האלטס ווילו נרלה טפער
נס מה לכבו: (טט) למלכה ז' טו "הנה יונת המים" פ' ה' זיל',
זלו יndl הילgor נרחות כמה מפלות טלה,

סקו"ב רשי': פט) והן הראיות למות, הילל מסכנן למיתה ננוסף כלהוד וועל ידו זומתין כנס חנפנות: ז') יומל
נ' ג': (זא) ספוק ז' צב) וצואל צחי' נסחנות, ז' ג' (תדא' זלה) גונדה וכו': זג') גמעה י' ז'
ופין: מילוט בגדת פ' ג', מיתומה כ' וולע' חום כ' ופיין ספלה קעד זס ילקוט קשט:

**בְּרִדְכְּבָד מֵאַד אֲשֶׁר לְאִידְהָתְכָמֹה
בְּמִצְרַיִם לְמִזְרַחְיוֹם הַוּסְדָה וְעַד
עַתָּה: יְטֻועַתָּה שְׁלַח הָעָז אֶת־מִקְנָה
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בְּשָׂדָה בְּלִדְהָאָדָם
וְהַבְּהָמָה אֲשֶׁר־יָמַצָּא בְּשָׂדָה וְלֹא
יָאַסֵּף הַבְּיִתָּה וַיַּרְדֵּעַ לְהַלְלָם הַבְּרִדְכָּבָד
וּמִתּוֹבֵבְהָרָא אֶת־דְּבָרֵי יְהֹוָה מִעֲבָרֵי
**פְּרֹעָה הַנִּים אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־
מִקְנָהוּ אֶל־הַבְּתָפִים: כִּי וְאֲשֶׁר לֹא
שָׁם לְבָוֹ אֶל־דְּבָרֵי יְהֹוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־
עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנָהוּ בְּשָׂדָה: כִּי****

אבן עוזרא סזה'א רטה

נס היום על מצדים ברד ומטר. ואין צורך לפרש (ט) למה זה (ט) ובכח במקומות אחרים עד היות, ובבעור והה פחדו פחד נдол, כי לא ירד שם אלא כדמות של: יט שלח העז, הנם (ט) או אסוף (ט) ובמנדו יושבי הנבים העיוו (ישע), לא (ט): (פיה'ק. העז. אסוף (ט) ובן יושבי הנבים העיוו): ב' הירא. הנם. ובאותו היום (ט): (פיה'ק. הירא את דבר ד'). בדרש שהחיה איוב (ט) ולפי דעתו שהחיה קודם אלה הימים (ט): בא ואשר לא שם. יש בלשון קדר (ט) טעם לויו ויעוב (ט) רק אין יכולת בנו להתרנס הדבר בלשון אחרת, וככה ביום השלישי ישא אברהם את עינוי (בראי כב ד) (ט) ו Robbins כבה: (פיה'ק. ואשר לא שם לבו. יוב. אה טקנו, ופעם חוו'ו כפ"א רטה בלשון ישמעאל (ט) ו Robbins כמו כמותו, וכן כבש כבש אל ברעה

ייחל אור

ומקינו: (ט) כן קו (צמ"ר פ' יב ג) לנחלו נחלו ירלה הלאטס, וכן קיה מנכלי פרעה ווועלו (טוטה יט ה טמוריד פ"ה ט): (ט) וכן פ' ה' ו' (ל' לוי' פ' פ' יולספס: (ט) ספ' הסיפה וכן פ' רס' ז' ז' ו' ורכס'ס, והכיתו רלהיטס מן הכתוב הום: (ט) לוי מסרא "עו"ו" כנין הפעיל וענינו הסיפה (ט) טהינו מכם כלום: (ט) נסמר נסמר: (ט) פ' העריך כלותו יוס טנדיו (ט) מין נמי

מק"ב רשי: (א) מלון מקלח לו טרטו סרטה (וילס כה): (ט) חטומו לו טר תגומו כ צמ"ר פ"ג כ פס'ז, מדרכו הנדרס, סכל טוב, ילקוט קפס: (ט) סטפ' כ ס': (ט) לסתה כ כ: (ק) גרא' לו כ: (ק) מצל' כע'ז. (ק) יט' י. יט' י. (ט) יט' י. (ט) יט' י. (ט) יט' י.

אונקלום

טחית מטרא בעננא הדרין מטר ברדא פקי"ת לחרדא דילא הויה דכותה במצרים ?מן זמא: דאשפְּכָלָת ועד פען: בעירך בית פ' ד' ל' בחקלא כל איש ובעירא ד' א' ש תב ח בחקלא ולא יתרבנש לגביה ניחות עלייהן ברדא וימותון: ד' דוחיל מפרטגמא ד' מעבדי פרעה בנשיות עבוזה: נית גיתויה לכתיא: בא' ודי לא שי' לבה לפרטגמא ד' שבק ית עבדוזי נית גיתויה

ריש'

כעת טוחת למחל סרטו לו טרייטה (א) בכחול למחל כטניגע חאה לנchan ירד כבל (ט) הוסדה. סנטיסדה וכל מינכה סטמלת יסודת יו"ר כגון יסל ייל רדע יסל כסיל מטאפעט תכל קוי'ו זמקוס סי'ו' כמו כוספה. כוילס (ט). ווילד ליוקף (ט) צדנלייס לה יוסר טנד (ט) (יט) שלח העז. כתלנומו סלח כנום. וכן יוכבי הנקיס טנייז (ט) סמייז בני צכימן (ט) ולא יאסט הביתה. לסון סכנסה סי' (ט) הנם. סכלית לסון וינס:

טחטס ג' יילק

טחטס ג' יילק: (ט) ומכמ"מ, להוציא: (ט) ומכמי הפילוסופיס הוציאו צו ליה טעמי: (ט) פועל וויל, והווע טניין ביריח מקנו: (ט) פ' פ' יולספס: (ט) ספ' הסיפה וכן פ' רס' ז' ז' ו' ורכס'ס, והכיתו רלהיטס מן הכתוב הום: (ט) לוי מסרא "עו"ו" כנין הפעיל וענינו הסיפה (ט) טהינו מכם כלום: (ט) נסמר נסמר: (ט) פ' העריך כלותו יוס טנדיו (ט) מין נמי

אונקלום

128

בתקלא : כ' נאמר י' למשה ארמים ית ידק על ציה שמי ויהי ברדא בכל ארעה דמצרא על אנשה ועל בעירא ועל כל עסבא דתקלא בארעה דמצרים : נו וארים משה ית תשרה על צית שמי נו ית קיין וברדא וטהרא אשṭṭא על ארעה ואמטר " ברדא על ארעה דמצרים : נו ותוה ברדא ונאשṭṭא משליחבה בנו ברדא פקי' לחרא די לא היה דכotta בכל ארעה דמצרים מעון דהנות לאמ' : נה ומלא ברדא בכל ארעה

כב ויאמר יהוה אל משה נטה אתך על עלה השמים ויהי ברד בכל הארץ מצרים על הארץ הבאה ועל כל עישב השדה הארץ מצרים : נו וויט משה אתך מטהו על השמים ניהוה נתן קלות וברד ותהלך אש הארץ וימטר יהוה ברד על הארץ מצרים : בר ויהי ברד ואש מטלחת בתוך הברד בברד מאר אשר לא-היה ב מהו בכל הארץ מצרים מאוז היה להגוי : נה ויה הברה בכל הארץ מצרים את

רשוי

(יפותיה ח טו) (ט) : כב ויאמר טרד סביה (ככ) על השמים. ליד כסמים קע) ומדרכם הגדש וראה כי נטיית ידו במטחה היהה (ט), והגה כתוב הגינוי סקבי' למלך למלך מן כסמים קע) : אחריו (ט), וויט משה את טשו על השמים, הוא (כד) מטלחת בתוך הברד. כס בטור כס האויר (ט) וכמווה על פני רקי' השמים (ברא') סחס וכבל מעולבין וכבל מיס קו' א) (ט) (ח) : בן נתלה אש. מהבנין הקל, ולנטות לרן קונס עטו סלוס בינייס קע) : סלנון הליכה (ט) : ארצתה. הפק תולחתה כי, ולנטות לרן קונס עטו סלוס בינייס קע) : היא למטה עולה (ט) : בר ואש מטלחת בתוך הברד. פלא בתוך פלא (ט) : (פהיק). ואש מטלחת. דבר שליא נראה כן בתולדות (ט) הפק בתוך חס (ט) : כה ויך. זאת היהה סבה קשה שהרגן אדם ובדמה, ושבר עז השדה, רק שהחט הטל עליהם ועל טקניהם (ט) ותו, ולא הזכיר טשה לפרט זה (ט) שראה שלחה פרעה ולא מת טקנה ישראל עד אחד (ט) ולא

יהל אור

קסטול געמי, כסיס טוּס הומס כמסילט צפלו לטע פלא, ופיין מקורי לט' : [ח] ויהי בכוותו נפל ב מלך כפסותה, נפל אין יורך, כי נפלונו לכיס פיכו, פל' מזקם, אל' כס יונן לאקיה פלאטה על ביתו (צ'ה ב יט) חטפלו נל ד (טס ה') ולומיס ויקס ומכלט כס' אל כסmiss (טט'ג) : [ט] וויפג לפלט מס' זאתה סט' ויל' (ברא' ה' כ) וגביורי סס : (ט) כי הלייר הנלהג ירד לפערן חמוץ תנומת הנדר המכני עליו ברלווע למיטה (רע'ס) : (ט) כי פצע קמיס קר ולה,ומי ספכמו בר' קול כנד וויל' למיטה לא-הן, וטכט כלס חס וויכט, וסכמו פלאות למלטה כי הוה קל : (קג) הלא וכבר מפורcin : (קק) כי סבט קמיס לכאוטה הוה כהס מחננרטיט שעז : (קק) וטאנס סיינס פכטס, וכייה הלא מטלחת בתוך הנדר : (קו) טל יסראל כמ"ט פ' כו : (קו) טלה אמר לו סלה יטיא נדר נדרן גוטן כהאר חמר לו (למלטה פ' 7) נמי דבר "וכלה" : (קמ) (למלטה פ' 7)

אבן עזרא

(יפותיה ח טו) (ט) : כב ויאמר טרד סביה (ככ) על השמים. ליד כסמים קע) ומדרכם הגדש וראה כי נטיית ידו במטחה היהה (ט), והגה כתוב הגינוי סקבי' למלך למלך מן כסמים קע) : אחריו (ט), וויט משה את טשו על השמים, הוא (כד) מטלחת בתוך הברד. כס בטור כס האויר (ט) וכמווה על פני רקי' השמים (ברא') סחס וכבל מעולבין וכבל מיס קו' א) (ט) (ח) : בן נתלה אש. מהבנין הקל, ולנטות לרן קונס עטו סלוס בינייס קע) : סלנון הליכה (ט) : ארצתה. הפק תולחתה כי, ולנטות לרן קונס עטו סלוס בינייס קע) : היא למטה עולה (ט) : בר ואש מטלחת בתוך הברד. פלא בתוך פלא (ט) : (פהיק). ואש מטלחת. דבר שליא נראה כן בתולדות (ט) הפק בתוך חס (ט) : כה ויך. זאת היהה סבה קשה שהרגן אדם ובדמה, ושבר עז השדה, רק שהחט הטל עליהם ועל טקניהם (ט) ותו, ולא הזכיר טשה לפרט זה (ט) שראה שלחה פרעה ולא מת טקנה ישראל עד אחד (ט) ולא

קרני אור

קסטול געמי, כסיס טוּס הומס כמסילט צפלו לטע פלא, ופיין מקורי לט' : [ח] ויהי בכוותו נפל ב מלך כפסותה, נפל אין יורך, כי נפלונו לכיס פיכו, פל' מזקם, אל' כס יונן לאקיה פלאטה על ביתו (צ'ה ב יט) חטפלו נל ד (טס ה') ולומיס ויקס ומכלט כס' אל כסmiss (טט'ג) : [ט] וויפג לפלט מס' זאתה סט' ויל' (ברא' ה' כ) וגביורי סס : (ט) כי הלייר הנלהג ירד לפערן חמוץ תנומת הנדר המכני עליו ברלווע למיטה (רע'ס) : (ט) כי פצע קמיס קר ולה,ומי ספכמו בר' קול כנד וויל' למיטה לא-הן, וטכט כלס חס וויכט, וסכמו פלאות למלטה כי הוה קל : (קג) הלא וכבר מפורcin : (קק) כי סבט קמיס לכאוטה הוה כהס מחננרטיט שעז : (קק) וטאנס סיינס פכטס, וכייה הלא מטלחת בתוך הנדר : (קו) טל יסראל כמ"ט פ' כו : (קו) טלה אמר לו סלה יטיא נדר נדרן גוטן כהאר חמר לו (למלטה פ' 7) נמי דבר "וכלה" : (קמ) (למלטה פ' 7)

טק'ב רשי' : (ט) וכפס' גל סהיל, גל סטהיל יקלו' פטיט, בגין פ' כרונ'ע. קע) זוק סמלה גל נמנ' גאנטס וטפאל צלקט לט' מתהוועה הנלהג (ז' : קיא) ספ' דלאג פ' וס' ניזס גלט תנומת ג' זט' טמו'ר פ' יונ' ד גאנט' פ' ג' מ' אטיא פוף פ' ג' ילקע' קטע :

**בְּלִא שֶׁר בְּשָׂדָה מַאֲדָס וְעַד בְּהַמֶּת
וְאַת בְּלִיעַשֵּׂב הַשָּׂדָה הַכְּפָה הַבָּרֶד
וְאַת בְּלִיעַז הַשָּׂדָה שְׁבָר : כִּי רַק
בָּאָרֶץ גַּשֵּׁין אֲשֶׁר-שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא הָיָה בָּרֶד : כִּי וַיְשַׁלֵּח פְּרֻעָה
וַיִּקְרַא לִמְשָׁה וַיֹּאמֶר אֶלְלוֹ אָמַר אֱלֹהִים
חַטָּאתִי הַפָּעָם יְהוָה הַצָּדִיק וְאַנְּיָ
וּמְעַמֵּד הַרְשָׁעִים : כִּי הַעֲתִירוּ אֶלְיוֹן יְהוָה
וּרְבָּ מְהִירָה קָלָת אֱלֹהִים וּבָרֶד
וְאַשְׁלַׁחַת אֶת כָּבֵס וְאֶת סְפִונְלָעָם דָּבָר
כֵּט וַיֹּאמֶר אֱלֹיּוּ מִשָּׁה בְּצָאתִי אֶת-**

בן עוזרא

(כמ) ורב . לי לו נמס ספורייד כבל : שט לבו (קע) : (פייה'ק) . ואת כל עשב השדה .
(כע) בצתתי את העיר . מן קפイラ קיב) חרב , וכאשר ראה פרעה אותן בתווך אותן שמר
הכל בתוכ ספער לע המתפלל לפוי טריטט (קע) . וזה פעם מגנותי (לטעה פ'
יחד) (קע) : בז ויקרא . אמר החטאתי , טרוב
טהרו שיכחד בקרבר כאשר לו (קע) : בצח העתירו אל ד' . הזכיר השם הנכבד (קע)
ואמר קולות אליהם (קע) כי הוא מודה שיש אלהים כאשר הוכרתי (קע) . ובעבור שלא אמר
קולות ד' (קע) , חבר טשה שם העצם והתוואר , ואמר טפני ד' אלהים (פ' ל) וחטעם כי השם
הוא אלהים לבדו , ולא תפצע כבה בדברי טשה בכל הגוזה , ואין טענה סמלה "די אליהם אתה
זה潦ות" (דברי ג' כד) כי באלייפ דלאת הוא כתוב (קע) (ז) : (פייה'ק) . וטעם העתירו אל ד' .
ואה"כ קולות אלהים (קע) חירויות (קע) ע"כ אמר טשה מפני ד' אלהים (פ' ז) וכבר הודיעתק :
כט ויאמר אלינו משה בצתתי את העיר . אמרו המפרשים כי לא יוכל לפרט כמי במנאים
בעבור שפהאה נולדים (קע) (יא) : כי לד' הארין . ולא לך (קע) : (פייה'ק) . בצתתי את העקר .

קרני אור

ספס חמל פליסס וועל מקויסס . דמעו פל סמג'יסט , וכואט
מה טהמג מסה פדרטס . צלח סטו לה מקן אוּן . וכן כוּט
(סמויל פיע'ג ג) . כה ואילך רחמיין כל אקע'ס היללו בכפת
סלהר מזק פערטס גליאו , וכמוו פטי' נפי' הילרונ
ספזוווק הקולות וכונרל וכמטר וכלהט סכתהכוו :
(קע) למעלת פ' טו , ולג' מן הסנרט לי פרעטה גל
סיה נטהה : (קע) טס הטעס : (קע) ורכ' מנטאות
קולות חלכיס , ולג' הוליר טס הטעס : (קע) למטלה
מ' פ' עיין ציולו טס : (קע) נטעס הטעס : (קע) פיין
ברלו' ד ג' , יכל אוּר כפערב כ זלמטלה ג' טו , וכטס' קאסט ער ח' : (קע) מקודס זכר טס הטעס וולג'ס' טס
החולר הולסיט : (קע) לי טס הולסיט ידועים לו : (קע) כן פ' רטס' ז'ג , וכתחן קרלינג 'אלל' לו סיטה
מוכנית אל צידבק לו נטעס הטעס הולסיט נטעס' טהו' צהו' טהו' קני לא : (קע) וטאמ'

אונקלום

דמצרים ית פ' די
בתקלא מאנשא ועד
בעירא גית פ' עספא
דתקלא מהא ברדא וית
כל אילן דבתקלא תבר :
טו לחוד באראיעא דגשא
די תפון בני ישראל לא
הוה ברדא : טו ושלוח
פרעה ויקרא למשה
אל אהרן ואמר להו זיהו
חבית זמנא הראי זפהה
נאא ועמוי חיבין :

כח צלו קדם י' ופאי
קדמויה רוח דלא יהו
עלנא קלין דלומט באליין
מן קדם י' וברדא
ואשלוח יתבון ולא
תוספונ לארעבא :
כט ואמיר לה מטה
רישי

רישי

(כמ) ורב . לי לו נמס ספורייד כבל : שט לבו (קע) : (פייה'ק) . ואת כל עשב השדה .
(כע) בצתתי את העיר . מן קפイラ קיב) חרב , וכאשר ראה פרעה אותן בתווך אותן שמר
הכל בתוכ ספער לע המתפלל לפוי טריטט (קע) . וזה פעם מגנותי (לטעה פ'
יחד) (קע) : בז ויקרא . אמר החטאתי , טרוב
טהרו שיכחד בקרבר כאשר לו (קע) : בצח העתירו אל ד' . הזכיר השם הנכבד (קע)
ואמר קולות אליהם (קע) כי הוא מודה שיש אלהים אשר הוכרתי (קע) . ובעבור שלא אמר
קולות ד' (קע) , חבר טשה שם העצם והתוואר , ואמר טפני ד' אלהים (פ' ל) וחטעם כי השם
הוא אלהים לבדו , ולא תפצע כבה בדברי טשה בכל הגוזה , אין טענה סמלה "די אליהם אתה
זה潦ות" (דברי ג' כד) כי באלייפ דלאת הוא כתוב (קע) (ז) : (פייה'ק) . וטעם העתירו אל ד' .
ואה"כ קולות אלהים (קע) חירויות (קע) ע"כ אמר טשה מפני ד' אלהים (פ' ז) וכבר הודיעתק :

יהל אור

טקי'ב ורש'י : קיב) כפין את תלוז טאג'ת טאג'ת (דמ' ג' י) ופי' מע נטעס :

אונקלום

שמות ט וארא

130

העיר אפרש את־בפי אל־יהוזה הצלות יהלון והברד לא יהוד עוז למען תרע כי יהוזה הארץ; ואתה נבדיך ידעתי כי טרם קיראון מפני יהוה אלהים:

ריש'

וילח גלולים זי) : (ל) טרם תיראון. עדין לה פיכחן. וכן כל טرس סטמך מלין לה כו ותו לנו קודס. כמו טרס יוככו קי) עד קלם סכיכו. טרס ילמת קי) טרס ישכבו כתוב, ואנשי העיר אנשי סדרם נסבו על הבית (אי), וכבהה, טרם יקרו ואני ענה ישע' פה בד) וכבהה בטרם יקשוון את החלב (ש"א ב-ב) (אי), וכבהה כל טרם (אי), וזהן אין טרם כמו לא (אי), וכבהה פי, אמר משה לערעה אני אהבל לדבירות הברד (א) רק מה שהשחית השחית, וטעם והפשחה והשעורה נכתה, זה לא ישוב ולא אהבל לרופאים (אי) והנה הטעם (אי) קודם שתיראון ותודה ותאמר ד' הצדיק כבר רוכחת הפשחה והשעורה (אי) וזה הויזו (אי) נIRON בלשון ישמعال כאשר הזברתי (אי), ולפי דעתך כי תחסר טלה אחת (אי) טרם אפרוש כפי אחים יוראים את השם אתה ועבדיך (אי) וזה דרך מוסר (אי) וטעם שבسور המבה תמדו (אי) על בן כחוב אחריו ויבבד לבו הוא ועבדיו (ס' לד) ולא תמצא כן בטוקום אחר (אי) : (פייהיק . ר' יהודה הטרדק הסטרדי אמר, כי פ' טרם כמו לא, ובן, הטרם תרע (למטה יז) (אי) (יב) , על דעת הנאון כי וויזו והפשחה נספ', כאלו אמר קודם שתיראו את ד' כבר נכתה הפשחה, ובגבור שאמר לו אפרוש כפי ויחדיו הקולות, רק הפשחה והשעורה לא אוכל להעתר בשביבם כי כבר נכתה (אי) והגנון בעני, שפי, אתה ועבדיך יודעי כי בתילה תיראון טהשם, וטעם טרם, כי טרם שאפרוש כפי

יהל אור

מאנע טגע יסודותיך כרלונו : (קכ) עיין חות קכ : (קכ) כו רס"י זיל : (קכ) כן פ' רס"י זיל עליון לה פיכחן, וכן כל טרס סטמך מלין לה כו, ותו לנו קדס, וכן יוככו (כרה' יט ל) עד לה סכיכו וכו', וכן קדו מונקלום סתרנס "על כען לה חתכנעון": (קכ) פ' קודס הרכיכה נסכו על בנית: (קכו) עיין פ' הרליך סס : (קכו) פ' קודס : (קכח) וכן פ' הרליך צב' (הנגולו ברס ערס) וכן פ' הרליך צב' (הנגולו ברס ערס) וכן פ' הרליך צב' (הנגולו ברס ערס) וזה הטעם שאלמר מטה כלותי הפרסים כפי: (קלג) כי יתפלל על העתיד ולא על ענבר: (קלג) יפרט פ' הגנון: (קלג) כי טרס סטירחן מפני ד' אליטיס, וקדס סתתודה וחולמר ד' הלאיק ומני ועמי הרטעים כנד לקפה הפטחה והצעורה בסם כבליס ווין תקנא להם, האל חמטה והכמתה שם גוון הכלס לה נכו מדין והוא גמלר נס לה תוסיפו לחנות, וכן פ' רכ"ה בסם הגנון: (קלג) סל וכפשתה: (קלג) (ס' כה) כי כו כפ"ה רפסה כלען יסעהן: (קלג) חסר מלת זה וס' טרס זה שאלפרום כפי פיכחן, כלומר מל כל עת תפורה: (קלג) וכלל מה פבדיו נס' : (קלג) כי לה פ' לו מה טיטה פרעה חתמי סור המכיה, והוא מפני כבוד המלכות: (קלט) אף כל פירט לו, מעלמו יכנון וויה, טעמו כstor המכיה תמורו לממלכים: (קמ) סיוציאר טבדיו נס' , וזה הווע בענבר פלממר לו מטה "וחתה ועבדיך" שחתרא נו פיקיה כן: (קמ) ופי' גטו לה ידעת כי הבדה מורייס, וכן כו' לעת מנasset נמחכרתו וכן פ' הרטאיס וכן דעת ר' יונס נ' גנחות, וכרליך כסיג מליז (טרם טרס): (קמ) עיין יהל אור מה קלה, ועיין כרמץן כתוב פ' סקופ' רשי': קיג) מכילון נה פ' מה חנומצ'ה נה מה טמו'ל פ' ס' פס' ז, כל טוב ועין רמץן: קיר) נלה'

אבן עזרא

לא התפלל בעיר בעבור אלהיה (אי) כי בן כחוב, ובכט אלהי מצרים (לסתה יב יב) : ל' אתה. אמר רבינו שלמה (אי) כי טרם תיראון, כמו לא תיראון, וכטותו טרם ישככו (ברא' יט ד) (אי) וזו הטלה איננה נמצאת כאשר חשב, כי לעולם יבוא אחריה העניין, כי אחר טרם ישכבו כתוב, ואנשי העיר אנשי סדרם נסבו על הבית (אי), וכבהה, טרם יקרו ואני ענה ישע' פה בד) וכבהה בטרם יקשוון את החלב (ש"א ב-ב) (אי), וכבהה כל טרם (אי), וזהן אין טרם כמו לא (אי), וכבהה פי, אמר משה לערעה אני אהבל לדבירות הברד (א) רק מה שהשחית השחית, וטעם והפשחה והשעורה נכתה, זה לא ישוב ולא אהבל לרופאים (אי) והנה הטעם (אי) קודם שתיראון ותודה ותאמר ד' הצדיק כבר רוכחת הפשחה והשעורה (אי) וזה הויזו (אי) נIRON בלשון ישמعال כאשר הזברתי (אי), ולפי דעתך כי תחסר טלה אחת (אי) טרם אפרוש כפי אחים יוראים את השם אתה ועבדיך (אי) וזה דרך מוסר (אי) וטעם שבسور המבה תמדו (אי) על בן כחוב אחריו ויבבד לבו הוא ועבדיו (ס' לד) ולא תמצא כן בטוקום אחר (אי) : (פייהיק . ר' יהודה הטרדק הסטרדי אמר, כי פ' טרם כמו לא, ובן, הטרם תרע (למטה יז) (אי) (יב) , על דעת הנאון כי וויזו והפשחה נספ', כאלו אמר קודם שתיראו את ד' כבר נכתה הפשחה, ובגבור שאמר לו אפרוש כפי ויחדיו הקולות, רק הפשחה והשעורה לא אוכל להעתר בשביבם כי כבר נכתה (אי) והגנון בעני, שפי, אתה ועבדיך יודעי כי בתילה תיראון טהשם, וטעם טרם, כי טרם שאפרוש כפי

קרני אור

בדרכ' פ' פין מקורי רס' , ונפס' ומכט, מלמד טחונס לטיל סיס לו גוות תפלה למטה לנינו: [יב] וסנה בט' סהילון ייחס פפי' כו' לאכז' זיל, וכן גליה מסכם' זיל צפפני' כ' נ' כ' פנ' כו, כי כסמים לט' כת' זיל ומלה 'ט' וכט' יפס תפ' רס' על נכל' רס' זע' טחין טרס כ' ז' הכל' סוא' צפפעס קודס' , ופיין קליין הויל ניל' כ' ס' כס' כב, ומין גהו למכמן' (כרה' כ ס' ז' ח'מ'ה סל' ז' ז' צפפעס פל' רס' זיל דנכ' כל' חמל' כי לה' חמל' ציס' גהו, 'ט'ר'ס' כטו לה, כ' ז' כמו פל'ין לה, ה' מוד' לה, וכן כתג' פלאג'ע צפ'או נס' ל' פס' (ס' כד) ו'ל' פס' וס' טרס יקלחו' , לפ' דמטי טיס כמו פוד' ו'ס' כל' גתומ' ג'ת' כמו קודס' , וכטפעס כל' האל' יצ'ל' ממי' (קלג) כי יתפלל על העתיד ולא על ענבר: (קלג) יפרט פ' הגנון: (קלג) כי כו כפ' רפסה כלען יסעהן: (קלג) חסר מלת זה וס' טרס זה שאלפרום כפי פיכחן, כלומר מל כל עת תפורה: (קלג) וכלל מה פבדיו נס' : (קלג) כי לה פ' לו מה טיטה פרעה חתמי סור המכיה, והוא מפני כבוד המלכות: (קלט) אף כל פירט לו, מעלמו יכנון וויה, טעמו כstor המכיה תמורו לממלכים: (קמ) סיוציאר טבדיו נס' , וזה הווע בענבר פלממר לו מטה "וחתה ועבדיך" שחתרא נו פיקיה כן: (קמ) ופי' גטו לה ידעת כי הבדה מורייס, וכן כו' לעת מנasset נמחכרתו וכן פ' הרטאיס וכן דעת ר' יונס נ' גנחות, וכרליך כסיג מליז (טרם טרס): (קמ) עיין יהל אור מה קלה, ועיין כרמץן כתוב פ'

סקופ' רשי': קיג) מכילון נה פ' מה חנומצ'ה נה מה טמו'ל פ' ס' פס' ז, כל טוב ועין רמץן: קיר) נלה'

אונקלום

קדם י' אל-הוּמִי וְבָתָנָא לֹא וַהֲפֵשָׁתָה וַהֲשֻׁרָה נֶבֶתָה כִּי
וְסְעַרְתִּי לְקֹדֵס עֲרַבְנִיא
אֲבִיבִין וְבָתָנָא גְּבֻעוּלִין:
לְבָרְךָתָה וְבָנְתִיא לֹא
לְקֹדֵס אֲרִי אֲפִילָתָא אַגְּנוֹן:

רישי

אבן עוזרא

תיראון, וחטוף כי אחר שיחריו הקולות לא תידא
אתה ועבדיך, יוכן כתוב ויכבד נבו הוא ועבדיך
(פ' יד) (עמ' 4): לֹא וַהֲפֵשָׁתָה וַהֲשֻׁרָה,
ספר הכתוב מה שאירע (עמ' 1), והנה התבדר
טමלה נֶבֶתָה נֶסֶבֶת (פ' 5ב) כי שרש סבה,
נכחה, (עמ' 4) כמו ושבו עצמותיו לא ראו (איוב
לן כא) (עמ' 1): (סיה'ק. גבעל, מלח טרובה (עמ' 1),
ו'יא' שחדיא חפוכה, והטמע על נב', וחותם שתי
טילות (עמ' 1ג) (יג) ופי' עלי דעתו בטהורה, והיא טליה
אחדת (עמ' 1ד) נס הוא אחת בכלי המקרה (יק),
نبו, כמו ושבו עצמותיו לא ראו (איוב לנ כא)
טהבנין שלא נודר שם פועלו (עמ' 1) ובהרות זה
הגען (עמ' 1ה) להוות כי המבולע בכ"פ, "טכה" הוא חנון

טר לו נמת היה וזה כן כו ועתוי לי
עלין חיכס ילהיס. ומטMISS פלומח
העמלו בקלוקולס: (עמ' 1) ווהפשתה והשערה
נכתה. נסנרט לנטון פלעה נכת קיטו.
נכחים קיז) וכן לח נכו קיח) ולז ימכן לפלאו
ל' ככח קיט) סלהן נו"ן במקוס ה'יח לפלא
נווכתת כמו סוכתת קב). נכו כמו נכו לח
כנו"ן טולס צתיכת קב) וכלי כו מגלה
ובפו תלמודיו קבב): כי השערה אביב.
כבל צילס וועמלת בקסה וננטצלו ונפלו.
וכן הספעתת גדרה כבל וסוקה לערמל
גנטוליכ: השערה אביב. עמדס צחכיס.
לנטון דחמי סנהל קבב): (עמ' 1) כי אפסילת הנגה. מהוחלות וועלין סיyo לרבות ויכלות
לערמל בפניע קבב קבר) וווע"פ סנאמל קבה) ווועט כל טנק הצעה הצעה הצעה יס לפרא
פזוטו כל מקריה בעקבי שטומדייס בקלחס קרמץ פונחומייס יס מרכזטו פונחומייס כהנומל
לנטון (קבי) להוות כי המבולע בכ"פ, "טכה" הוא חנון

קרני אור

תtan נסס" פ"ל, וונגי סלנו קילויס לדכי נס" זע, כי
הן צפק צויכס נקסופת פצלילס גמלת ערס ולומר עוד לו, כי
התקי סמלהנו בכחוג, "ויס" סווע טלס כלס לדכל" (גרה'
כד טו) צאצ' לוי חפצל: פ"ז כלל פליש, כמו פול זע
כלס לדכל, כמ"ס יט"ז זע, ולפי גירסת כסירות פקלד
סאניג נסס ר' יסודס פמדקיך הספלדי, וווע נסס רבינו
צומא (רב"ב) סיס קומית קרמכם על ה' זע:
[יג] לדעת ר' יט"ז סונת על קיס כסבתן כסוסו מתקבס, וכן
שי' ר' יט"ז זע (סוכס יג ה) ד"ה, וכט"ז, גבעול סווע קיס
ההמלווע פהווע נחלתוו קינטום וסטהן, וכן פ"י סגד"ק
בגאנל סווע קיס כסבתן, וכפבהת סיטה נקיס בלז סינכל
"גבעול" וווחילס צוילס קרמכם ב"כ כסילזס, וועין
כסערות להפרוך מר"ז ז' פרהון לה' ז' כויכ טוב, זיטטס
מלחין כה למפריס לפטור קותו מלזון קיס, וסיס, ולז
מלחית סוס ספער לדנילס: [יד] שיין יכל חור, וכן דעת
ר' ז' גנלח, ודעתי ר' ז' נזון קדים, ודעתי ר' ז' פרהון,
וכן פ"י קרמכם (פלס פ"מ מ"ז) וווע"ל סווע כסירת קודס
גענטולין הווע הפשטה נרחלס נרחלס ורעוועיס (מחברת
מנחס) ווועיק"ר פ"מ ג, להחד שבהה לו ערונה
מלחית פשתן פאכיס בנקר ומלה גענטולין, וככמ"ר
פ"ז ד, מלחה סגעטה גענטולין: (קניל) וכן נלקה מניין ככד כלנות כמו פועל: (קניל) מן נכו:

זאלרכ

טקויב רישוי: קטע) פ"ג כב כט וטיג"ט צס פיעעה חנילס מפא' פהה נאליס, וועין צרכוי ר' ז' גנחות, וסלאי ר' דיק
אגאס כ' פונחוות, סגירות וכלהס, ר' ז' נאלה נאלה פועל מסרטס נסה נאלה צנילס: קיט
חלוף נו"ן צס'ה: קבא) וווע' המלה צס'ה: קבא) חיוב נג כה, ר' ז' מניין פועל: קבא) פה' ז' יא' ופי' פה צפטל
צונגולות נקה צלה: קבד) ודעתי ר' יסודס (חנילס מ' טו, צמו"ל פ' יב ו') לקיות טו; פ' יי' צו
פ' ז' נחגלו כל נקס: קב) נאלה (ויל): קנו) צילתקו (ויל):

ידל אוד

ע'ז כי חיון לי טעס נס" כפ' כו"ט: (קמונ) וכמו
סמאול צפ' סהירן: (קמונ) למפוקי מפי' הנחון
הניכר לערמל, וכל זה לאסער צמה צלה סינר האנד
חכל הדרה: (קניל) וווע"ן נכתה נס נכו' אויגנו
נו"ן נפער רק דראס וכן הסליס קרל"ק צפנסו סראס
"גבעול" מאנין פעל, וועיין צפ' ה' ז' זל (גרה'
ה' כו) ווועיחורי סס: ז' (קמונ) וווערדו שפה וטא'ן הווע
פ'ה הפעל: (קמונ) מן הרכגען חותיות: (קמונ) מלז
מורכנת מלזון נב' וועלז, ר' ז' צהנטה היטה מכוסה
עדין בוחק הקnis, ולז יאלו האנלים מן הינה להזון
זה ספק מלת מהבייכ: (קמונ) גבעול, וויסדו"ן נגע"
צחומסת למ"ד להקען ע"מ חידל וכחיה לאס
הפריח, ופי' פרח צלה הויל האן צלו, ר' ז' קסר
כפרחים קודס צנטהו הניגיס: (קג) מלז זו חיון לה
דמעון צהורס, היל צלצון מאס יס זרט פשתן
גענטולין הווע הפשטה נרחלס נרחלס ורעוועיס (מחברת
מנחס) ווועיק"ר פ"מ ג, להחד שבהה לו ערונה
מלחית פשתן פאכיס בנקר ומלה גענטולין, וככמ"ר
פ"ז ד, מלחה סגעטה גענטולין: (קניל) וכן נלקה מניין ככד כלנות כמו פועל: (קניל) מן נכו:

טקויב רישוי: קטע) פ"ג כב כט וטיג"ט צס פיעעה חנילס מפא' פהה נאליס, וועין צרכוי ר' ז' גנחות, וסלאי ר' דיק
אגאס כ' פונחוות, סגירות וכלהס, ר' ז' נאלה נאלה פועל מסרטס נסה נאלה צנילס: קיט
חלוף נו"ן צס'ה: קבא) וווע' המלה צס'ה: קבא) חיוב נג כה, ר' ז' מניין פועל: קבא) פה' ז' יא' ופי' פה צפטל
צונגולות נקה צלה: קבד) ודעתי ר' יסודס (חנילס מ' טו, צמו"ל פ' יב ו') לקיות טו; פ' יי' צו
פ' ז' נחגלו כל נקס: קב) נאלה (ויל): קנו) צילתקו (ויל):

אונקלום

שמות ט וארא

132

וְגַפְקָמָשָׁה
פְּרֹעָה יִתְּקַרְתָּא וּפְרֹשָׁ
יְדוֹתֵי בְּצֵלָו קָדֵם יְיָ
וַיַּחֲטָבְנוּ קָלֵיא יְבָרָה
וּמְטָרָא דְּהֹתָה נְתִיתָ לֹא
מְטָא עַל אֶרְעָא:
לְזֹהַרְתָּא פְּרֹעָה אֲרִ
אַתְּמָנָע בְּבָדָא זְבָדָא
וְקָלֵיא וְאֹסְפָת ? מְחַטָּה
וְנִקְרָה ? לְבָה הָזָא
וְעַבְדוּהוּ: לְה וְאַתְּקַרְתָּ
לְבָא דְּפְרֹעָה וְלֹא שְׁלָחָ
יְתָבִנְיָה יְשָׂרָאֵל כְּמָא דִי
מְלִילָה יְבִידָא דְּמָשָׁה:

פְּפָפ

אֲפִילָת הָנָה: מִפְטִירִינְיוֹצָא מִשָּׁה מִעָם
פְּרֹעָה אֶתְּהָעֵיר וַיַּפְרַשׁ כְּפָיו אֶל-
יְהֹוָה וַיַּחֲדַלְוּ הַקְּלֹות וַהֲבָרְדָ וּמְטָר
לְאַנְתָּךְ אֶרְצָה: לִי וַיַּרְא פְּרֹעָה בֵּין
חָדָל הַמְּטָר וַהֲבָרְד וַהֲקָלָת וַיַּסַּף
לְחַטָּא וַיַּכְבֵּד לְבוֹ הוּא וַעֲבָדָיו:
לְה וַיַּחַזְקֵן לִבְפְּרֹעָה וְלֹא שְׁלָחָ אֶת-
בָּנָי יִשְׂרָאֵל כְּאָשָׁר דִּבֶּר יְהֹוָה

בִּידִמְשָׁה: פְּפָפ

אכ"ג. גייג'ויל סימן. ומפעיכון כה ח'ג'ג' כ' נימז'אל סימן כ'ג'

ריש'

אבן עוזרא

כמ'אמ' חביריו (אי) : לִבְפְּרֹעָה תָּאָר (אי) לְקוֹן קָבֵו: (גנ) לֹא נָתַך. לֹא הָגִיעַ וְהַקְרָב סְמָנוּ, וְאָפָל וְאֵין נָוְהָה לוּ (עַסּוּס ה'ג' (אי))
וְהַטָּעַם שְׁהָיו עוֹד תְּחַת הָאָרֶץ וְלֹא נָרָא (אי):
(ס'וי'יך. אֲפִילָות). שְׁהָן צַדְקָה בְּאָפִילָה (אי):
לֹגְנָתָך. כְּדָרָך "כְּהַתּוֹךְ כְּסֻף בְּתוֹךְ כּוֹרֵי"
(יח'וי כב כב) (אי) וְרוֹא סְבִנִין נְפָעֵל (אי) כִּמוּ
נָנָשָׁאֵל הַעֲרָפָל (כ' י'ח) : לֹךְ וַיַּרְא. הַוְיכָר
עַתָּה וְיַוְסָף לְחַטָּאוֹ, בַּעֲבוּר שְׁהָוָה וְאָמַר חַשְׁאָתִי
הַפְּעָם (אי), וְטָעַם וַיַּכְבֵּד לְבוֹ הוּא וַעֲבָדָיו,
הַתְּבָרֵר סָה שָׁאָמֵר טָשָׁה "וְאַתָּה וַעֲבָדָיו" (ס'
ג' (אי) וְטוֹן): לְה וַיַּחַזְקֵן. אָחָד שְׁפָחָד סְהָטָה
הַזָּאת יוֹתֵר סְהָרָאָשָׁוֹנוֹת (אי): חִסְלָת פְּרֹשָׁת וְאָרָא

יהל אור

קרני אור

(קנ) וְטָרַס "מְכָה" הוּא ? "מְכָה" וְכָנוּן טָרַס :
(קד) סִית לְדָכֶר סְכָה כּוֹמָן מְלֹחָר בְּכָחִינָת הַדּוֹמָה
לְסֶס מְהָב "מְכָה" וְכָנוּן יְדַעַת יְסִיס תִּרְלָוָן" לְפִיכָן^{לְפִיכָן} מְלָס שָׁס, סְהָמָנוֹ מֵס סִיקָה לוּ נְכוֹלָנוֹ. וְעַל זֶה הַכְּנוּן
לְכָס פְּרָטָה : חִסְלָת פְּרֹשָׁת וְאָרָא

כְּלָלוֹן כְּמַסְפָּק הָתְכָלָל : [טו] וְכָדוּס הַכְּלָמָס הַתְּהִזָּק
(מְדָרְבִי הַהְוָס) סִי", כְּרָלוֹן גַּהְלָלָו. וְעַכְדָּיו, כְּמָנוֹר סְלָמָל
לְכָס מְהָב "מְכָה" וְכָנוּן יְדַעַת יְסִיס תִּרְלָוָן" לְפִיכָן
לְכָס פְּרָטָה : חִסְלָת פְּרֹשָׁת וְאָרָא

(קנ) פְּעָלָיִן גְּרָנְגִּיבָן חִפְלָוָת כְּתוּךְ קָדָן, סְעוֹד לְהָמָס נְיִקָּה, וְלֹא יְסִול כְּיָה עַל
דְּבָרִים קְבָּסִים גְּנָחָלִים עַיְיָ הָלָט, כְּמוּ "כְּהַתּוֹךְ כְּסֻף כְּתוּךְ כּוֹרֵי" וְכָהָן עַל הַמְּטָר, כְּיָהוּלָי הַמְּדָיוָס כְּעַולָּים מִן
סְהָמָנוֹן כְּזִינִיָּו לְהַזְוֵיר הַטְּלִיוֹן הַקְרָבָה יְתָקָבָה כְּמוּ קָרָה, וְכָרְלָוָת הַהְלָן לְתַת מְטָר עַל הַמְּלָרָן יְצָלָמָה זְרָקִיס וְחוּזִי
אָמָן לְהַתִּיךְ לְתַת כְּהַלְדִּיס פְּקָדִיס הַהְלָלָה וְהָוָן יְתָהָה אַגְּנָס : (קנ) מְלָת נָתַךְ מְכָנִין גְּפָעָל, וְכָדְנָסְטָבָתִי תְּהַת נְוִין הַזָּרָק,
כְּיָסָרָס "מְכָה" וְהָנוֹן לְכָנִין, כְּמוּ "וְנָנָס הַל הַטְּרָפָל", סְסָרָס "מְכָה" וְחַפְרָס נְוִין הַדָּרָס :
עַל עַתָּה לְהָמָס נְחָכוֹן לְחַטָּאוֹת נְמוֹזֵל, אַגְּלָל כְּבָהָוָה עַל הַגְּרָד וְהַמְּרָחָקָה לְכָן קוֹרָלוֹ מְכָנִי מְוִיז" : (קס) שִׁין
חוֹת קְיָת : (קמ) חָקָק הָתָס הָתָס לְכָנוֹ, וְזָבָק לְעַמּוֹד כְּמָוקָטוֹ הַרְחָסָנוֹנָה וְקָרְבָּיתָה כְּזָרָס פְּנָרוֹ מְלָיוֹ הַלְּרוֹת :

סְקוֹב רְשִׁי : (קב) מִתְּחַמּוּלָה וְכָס סְמוּרָבָס, וְעַיְן חַדּוֹתִי כָּלְדָיָן סְס הָתָס יְד פְּס"ז, סְכָל טָוָס, מְדָלָס הַגְּדָה, יְלָקָוט קְפָז
וְדִינְזָס אַפְּלָוָתָה כְּזָוָס פְּלָהָוָת, כְּמוּ כָּבָב כְּבָב, סְמָלָס פְּלָמָס : (קכ) וְכָנוֹן חַיָּה, וְכָנוֹן סִי רְכִי נְרִיכָות נְדָס כָּבָב
וְתַחַנְמוּלָה כָּבָב חַלְמָיָן, סִי לְפִינְון כְּהַזְוֵיר, וְכָהָן מְחַמְּלָה גַּהְלָל, וְכָהָן צָאוֹר פְּס"כ ז, פְּס"ז, מְדָלָס הַגְּדָה :
קְכָט (ק"ל) דְּנִיכָלָס וְסָוָס דְּלִיכָלָס טְיָה : (קָלָה) יְמָה, כָּבָב קָלָה סְמָלָס פְּמָחָס זְבָב "קָלָה" זְבָב מְתָלָקָות, וְזָיָל
וְזָהָם כְּחָלָק סְדָרָישָׁי, וְעַיְן כְּסָבָס זְבָב זְבָב : (קָלָב) כְּדָמְתָרָגָמִין (זְבָב) : (קָלָג) נְמָס לְהָס כָּבָב :